

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO X
ŠT. 1
29. JANUAR 2004
300 SIT

ISSN 1581-8373

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

Strani: 26 - 30

Tema meseca:

KAM Z MLADIMI?

Stran 41

**Glasujmo za svojega zdravnika
MOJ ZDRAVNIK 2004**

**Strani 41, 43 in 44
NAGRADE LISTA**

**Realnost vsakdanjika neusmiljeno brusi
milino novoletnih želja.**

Edi Vučina

Najava Lista

TEMA

MESECA

FEBRUARJA

**»KAJUH=PESNIK
(ali)
KAJUH=PARTIZAN«**

Tema meseca februarja v Listu bo posvečena Kajuhu, ki ga bomo na ta način želeli predstaviti v prvi vrsti, kot pesnika. V tem kontekstu pa želimo izpostaviti vprašanje prepletanja umetniškega snovanja posameznikov s politično promocije takšne ali drugačne opredelitve. Zato vabimo vse, ki želijo na to temo podati svoje mnenje ali razmišljanje, da nam ga posredujejo do petka, 13. februarja.

Občina Šoštanj

in

Zavod za kulturo Šoštanj
ZAVOD ZA KULTURO ŠOŠTANJ
vabita na prireditve, ki se
bodo v mesecu kulture
zvrstile v spomin na 60
- letnico Kajuhove smrti

Ponedeljek, 16. februarja 2004, ob 18:00
Mestna galerija Šoštanj
Otvoritev razstave »Naš Kajuh«,

Sreda, 18. februar 2004, ob 18:00
Mestna galerija Šoštanj
S Kajuhovimi prijatelji
Kajuhovi prijatelji, generacijski in pesniški,
bodo skrajšali večer s spomini na Kajuha in
njegovimi pesnimi.

Petek, 20. februar 2004, ob 19:00
Kulturni domu Šoštanj

»Večer s prijatelji«

Nastopajo:

DUŠANKA SIMONVIČ, mag. - sopran

OLGA ULOKINA, prof. - klavir

MePZ ŠKALE

Pihlani orkester ZARJA, Šoštanj

Koncert je posvečen 30. obletnici kulturno
umetniškega delovanja Dušanke Simonovič.

Sobota, 21. februar 2004, ob 17:00 uri
Kulturni domu Šoštanj
Centralna proslava, ki jo pripravlja Občina
Šoštanj in Zavod za kulturo Šoštanj.

Sobota, 21. februar 2004.

Kulturno - politična manifestacija: »Pohod
k Žlebnikovi domačiji v Belih vodah«, ki ga
v počastitev revolucionarja Kajuha, in letos
tudi v spomin 60-letnice pohoda XIV. parti-
zanske divizije na Štajersko, organizira ZZB
Velenje. Za kulturni program pri Žlebniku
v Belih Vodah pa bo poskrbel Mladi forum
Združene liste.

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor

Fotografija na naslovnici:

Corel Stock Photo Archive

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejč

(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Oblikovanje in prelom

Vinko Pejovnik ml.

e-pošta: vinko@eurograf.si

Tisk

Eurograf d.o.o.

Stantetova 17, 3320 Velenje

www.eurograf.si

e-pošta: info@eurograf.si

Natiskano

900 izvodov.

Spoštovani naročnik!

Prosimo vas, da v primeru, da naročnine za LIST še niste poravnali, to storite na podračun EZR št. 01326-6000000298 in ne na tistega, ki ga imate nalogu za plačilo.

HVALA ZA RAZUMEVANJE!

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 21 (februar 2004), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 13. februarja 2004.

Pogled s Smrekovca.

Foto: Matej Novak

Fotografija meseca	4
Uvodnik	5
Naša občina	6
V znaku proračuna, smeti in anonimnega klevetanja	
Dogodki in ljudje	12
Utrinki iz življenja cerkve	
Ustvari družino	18
Prometni kotichek	20
Varnost	21
Sredina	22
Iz sredine vas vabijo v svojo sredino	
Intervju	24
Maša Stropnik, predsednica Turističnega društva Skorno	
Tema Meseca	26
Kam z mladimi?	
Kultura	32
Knjige	
Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj	34
Prostorske informacije	35
Potopis	
Kitajska - dežela nasprotij	36
Spomini	
Začetki elektrifikacije v Šaleški dolini	38
Spomini gredo »ad acta«	39
Naša naravna dediščina	
O Vulkanu na Smrekovcu	40
Svetloba	41
Klikanje	42

Foto: Zdravko Kočevar

S podiranjem zidov: v naravi, na papirju in v glavah – bo zrasla nova šola.

Matrica

Edi Vučina

Pa smo spet na začetku. Novo leto, staro komaj slab mesec dni, že spet z nezmanjšano hitrostjo drvi proti novemu koncu.

Številne želje, ki smo si jih izmenjavali v prazničnih dneh, še odzvanjajo v naših mislih, medtem pa realnost vsakdanjika neusmiljeno brusi njihovo milino. Tako pač je. V resnici se čas ni ustavil, ni bilo konca, zato tudi ni začetka. Ljudje smo si merjenje časa pač izmislili. Človek kot posebna vrsta družbenega bitja, zaenkrat v nam znanem vesolju še ni natelet na bolj inteligentno bitje. Pa vendar se zdi, vsem dejansko zavidljivim dosežkom znanosti navkljub, da smo kot posamezniki šele nekje na začetku svojega razvoja. Telesno šibki, čustveno krhki, polni strahov in dvomov, že tisočletja nebogljeno capljamo na mestu. Naši možgani kljub svoji še neraziskani veličini niso sposobni dojeti brezmejnosti vesolja. Da, potrebujemo meje časa, meje svojega iztekajočega se življenja. Potrebujemo tudi s pravokotnimi zidovi zamejen prostor, kamor se zatekamo v zasebnost, v naša skrivališča pred neskončnostjo narave. Potrebujemo tudi bližino drugih ljudi, da nam z ljubeznijo potrjujejo smisel obstoja. V vsej svoji nepopolnosti potrebujemo tudi tisočletne pravljice o posebnih razsvetljenih ljudeh, ki so se znali poglobiti vase oz. obvladovati svoj um, pa o tistih, ki so pridigali o ljubezni in s pridigo lajšali bolečino trpečih. Potrebujemo tudi iluzijo božanskega

kraljestva, kjer živi Tisti («The One» - NEO), ki osmišlja vse, kar se nam zgodi. Če povem v jeziku lansko leto aktualne filmske trilogije, potrebujemo svoj navidezni svet - MATRICO.

Oni dan me je sin z vso iskrenostjo petletnika zaskrbljeno vprašal, kako vendar ločimo, kdaj živimo v resnici in kdaj le sanjamo. Kako torej ločiti realnost od iluzije? Ker mi je odgovor na navidez preprosto otroško vprašanje povzročil nemalo težav, sem se vprašal tudi to, zakaj se tako vprašanje ne poraja tudi večini odraslih. Ali se ljudje še sprašujejo, kaj je resnica in kako jo odkriti? Ali opazijo, kako se fikcija s filmskih platen počasi, a vztrajno seli v našo zavest, kjer nam lastni sprani možgani iz nešteto vsajenih podob vrtijo nove in nove predstave in počasi gradijo svojo Matrico - svet iluzije. Zdi se, da iluzija kot beg pred bolečo resnico, ki jo je vedno težje prenašati, postaja prevladujoči model življenja. Vzeti modro tableto samoprevare ali rdečo tableto streznitve, je odločitev, ki ni več samoumevna. A nekaj nas bo vedno iskalo resnico, zato upanje (še ena iluzija projicirana v prihodnost) ostaja. LIST, ki je v vaših rokah (tako vam vsaj sporočajo vaši možgani), zaenkrat še predstavlja rdečo tabletko spoznanja. Preverite, če se motim, in preberite ga.

V znaku proračuna, smeti in anonimnega klevetanja

Uredniško redigiran zapisnik 8. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 17. 11. 2003.

Prisotna je bila večina svetnikov, seji pa so prisostvovali še direktorica občinske uprave Mirjam Povh, pomočnica župana za GOP Sonja Novak, računovodkinja Irena Skornšek, predstavnik Komunalnega podjetja Velenje Maksimilijan Ramšak in direktor PUP Saubermacher Zoran Rodič ter predstavniki medijev.

Sejo je vodil župan Milan Kopusar, zapisnik je pisala Lili Grazer.

Delitev denarja davkoplachevalcev

Po uvodnih formalnostih so svetniki še potrdili zapisnik 7. seje, o kateri smo poročali v prejšnji številki Lista. Nato so pričeli z obravnavo tretjega rebalansa proračuna Občine Šoštanj za leto 2003. Župan je kratko obrazložitev prepustil Ireni Skornšek, računovodkinji Občine Šoštanj. Ta je povedala, da se zaradi dodatnih sredstev, ki jih je TEŠ zagotovila krajevnim skupnostim, predlaga sprememba višine proračuna občine. Načrtujejo se prihodki v višini 1.917.048 TSIT in odhodki 1.931.405 TSIT. V računu finančnih terjatev in naložb ter računu financiranja se s tem rebalansom spremembe ne načrtujejo.

V razpravi je svetnika **Romana Kavšaka** zanimalo, kakšen je ključ delitve teh sredstev med krajevnimi skupnostmi, saj vemo, kako je z ekološkimi spori med krajevnimi skupnostmi. Zanima ga tudi, zakaj je KS Šoštanj dobila več sredstev kot KS Šentvid, ki ni dobila nič.

Župan je odgovoril, da o ekoloških sporih ne ve nič in njemu niso poznani. To je stvar posameznikov. Višine zneskov so odvisne od rezultatov merjenja onesnaženosti ozračja. Po tem ključu se tudi delijo sredstva. Konkretno je KS Šoštanj najbolj izpostavljena onesnaženju. Svetnik Roman Kavšak z odgovorom ni bil zadovoljen, zato je prosil za obrazložitev meje Lokovica, Občina Šmartno ob Paki - Veliki Vrh, kjer stoji merilna postaja.

Nato je bila razprava zaključena in svetniki so soglasno sprejeli tretji rebalans proračuna.

Nato so svetniki pred osnutkom proračuna za leto 2004 in 2005 soglasno sprejeli še Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, ki so ga z obrazložitvijo dobili z gradivom. Bistvo spremembe je v tem, da se sedaj z odlokom ureja odmera za plačilo nadomestila tudi za nezazidana stavbna zemljišča.

Potem so svetniki pričeli s proračunsko obravnavo za leti 2004 in 2005, v kateri jim je župan uvodoma predstavil kadrovski načrt občine, nato je **Irena Skornšek** predstavila predlog proračuna. Povedala je, da sta predlagana dva osnutka proračuna Občine Šoštanj, to je za leto 2004 in za leto 2005. Določbe 13. a člena Zakona o javnih financah omogočajo občinam izdelavo proračuna za dve leti. To občini omogoči dolgoročneje planiranje, kar je pomembno pri načrtovanju investicij, ki jih ni mogoče realizirati v enem proračunskem letu. S sprejetjem dvoletnega proračuna se občina izogne začasnemu financiranju proračunskih potreb v prvih mesecih proračunskega leta, če proračun občine ni pravočasno sprejet.

V razpravi so sledili razmisleki, predlogi in vprašanja svetnikov.

Petra Turineka zanima postavka sežiga kostne moke, ki predstavlja več kot 10 % vseh prihodkov. V prihodnje predlaga plansko razporeditev teh sredstev, ki se sicer razdrobijo. Omeni kmetijske pridelovalce, ki posredno ustvarijo kostno moko, ter predlaga povišanje kmetijske postavke. Pri odhodkih ga zanima postavka 7 - kultura, mladinski center, kjer je namenjenih kar nekaj sredstev. Želel bi obrazložitev plana dela, kdo predstavlja ta mladinski center v Šoštanju, kje je razvidna poraba teh sredstev. Pri postavki 11- komunalna dejavnost -ga zanima predvsem Kanalizacija Florjan-Pohrastnik; ta del je brez kanalizacije.

Svetnika **Vojka Krnežo** še vedno najbolj zanima nova osnovna šola, kjer ga najbolj bode prenizka finančna udeležba Ministrstva za šolstvo, s katero se absolutno ne strinja ter zahteva argumentirane odgovore, zakaj nismo uspeli pridobiti več sredstev. Zanima ga, zakaj nam država znižuje svoja sredstva s finančno izravnavo. Zanimajo ga prihodki od koncesij. Prav tako ga zanimajo namenska sredstva Premogovnika Velenje. Zanima ga

tudi, ali se bo gradil plinovod Gaberke, saj je 60 % ljudi opredeljenih zanj. Zanima ga, kje so razporejena sredstva za bencinsko črpalko v višini 7.000.000 SIT, ki so bila namenjena za odkup, saj po izjavi župana še vedno lahko uveljavljamo predkupno pravico. Pri kulturnem domu ga zanima, zakaj so sredstva zmanjšala za 20.000.000 SIT. Pri odhodkih omeni, da proračun ni razvojno naravnani, saj, kot pravi, v Komisiji za razvoj malega gospodarstva, katere predsednik je, nikakor ne prebijejo višine sredstev 3.000.000 SIT. Predlaga povečanje vlaganj v razvoj infrastrukture, v urejevanje prostora za male obrtne delavnice. Na splošno je mnenja, da je pri postavitvi kulturni dom potrebno povečati dotacije za oder in za kino v Šoštanju. Omeni tudi socialno varstvo, kjer omeni realizacijo predvolilnih obljub o gradnji doma za ostarele občane v Topolšici. Opredeli se vsaj za pripravo projektov.

Petra Radojo motijo premajhna sredstva s strani Premogovnika (v višini 40.000.000 SIT) ter ga zanima, na osnovi česa je pripravljen tak izračun. Omeni kolesarsko pešpot, ki jo ima v svojem finančnem načrtu navedeno KS Šoštanj in se navezuje na prostorsko ureditev šoštanjskega jezera, ki je že v celoti plačana in na papirju, vendar stvar stoji. Zdi se mu smiselno, da bi sam projekt jezera nadaljevali v projekt PEŠ POT. Projekte zaključujemo že kar v samem začetku oziroma določenih projektov ne nadaljujemo, kar pomeni izgubo proračunskega denarja.

Romana Kavšaka zanima kanalizacija Lokovica, kjer omeni sredstva v višini 3.000.000 SIT. Zanima ga, ali se na tem projektu že kaj dogaja. Prav tako ga zanima izgradnja samostojne čistilne naprave Lokovica ter vročevod Lokovica, spodnji del, faza B, kjer navede problem premočnega dotoka vode, ki povzroča preglavice tudi komunali.

Drago Koren ima pripombo na predlagani kadrovski načrt, kjer se mu začasna

zaposlitev ene osebe v kabinetu župana ne zdi smiselna, saj vemo, da tako nujno potrebujejo delavca v enoti Okolje in prostor, in sicer gradbenika.

Matjaž Cesar v zvezi z odlokom o javnem redu in miru omeni uskladitev sredstev na strani prihodkov, ki naj bi dobili naziv I Prihodki od dejavnosti izvajanja o javnem redu in miru ter v letu 2004 predlaga namenjena sredstva v višini 2.000.000 SIT, v letu 2005 pa 1.000.000 SIT. Na odhodkovni strani bi za izvajanja odloka o javnem redu in miru v letu 2004 predvidel odhodke v višini 3.000.000 SIT, v letu 2005 prav tako 3.000.000 SIT.

Branko Valič se opredeli predvsem na vzdrževanje športnih objektov, kjer omeni problematiko tribun v športni dvorani v Šoštanj, ki bi jih bilo potrebno nabaviti. Omeni težave pri izvajanju ligaških tekmovanj v odbojki. Predlaga, da se v letu 2004 namenijo sredstva v višini 6.000.000 SIT namensko za nabavo tribun.

Razprava o proračuna je bila nato zaključena. Župan je podal odgovore na nekatera zastavljena vprašanja.

Glede kostne moke pojasni, da je kostna moka odpadek, ni proizvod kmetijstva in se tako tudi ravna z njim, da se ga sežiga. Zaradi tega ne moremo zatrditi, da bomo zato v naši občini namenili kmetijstvu več sredstev iz naslova kostne moke.

Zaradi izgradnje nove šole je prišlo do posebnega dogovora med TEŠ-em in občino, da se s sporazumom prenese več sredstev na občino.

V zvezi z mladinskim centrom pove, da imamo imenovano Komisijo za mladinska vprašanja, ki tudi dela. Njen predsednik je naš svetnik Davorin Tonkli. Gre za transparentna sredstva, ki se bodo koristila v primeru ureditve poslovnih prostorov.

V zvezi s kanalizacijo Florjan razloži, da občina pridobiva sredstva predvsem iz takse za obremenjevanje voda, kjer zbiramo kanalščino. Po prioritetah se ta kanalščina namenja za urejanje kanalizacijskih omrežij. Če se bomo odločili za proračunsko porabo sredstev, bo potrebno nekje druge nameniti manj.

V zvezi s pridobitvijo sredstev iz državnega proračuna za izgradnjo nove šole pojasni, da ima država izdelan nacionalni program za izgradnjo novih šol, kar posledično pomeni, da Občina Šoštanj spada v tak delež po deležu pribivalcev. Tu veliko druge pomoči ni.

Kar se tiče koncesij, so postopki uzakonjeni, država predpisuje, koliko koncesije se plača. Občina Šoštanj ima planirane tri koncesije, to je za Premogovnik, PUP in dimnikarsko koncesijo, ki jo je potrebno še razpisati.

V zvezi z neprikazanimi sredstvi za bencinsko črpalko razloži, da se stvari odvijajo v tej smeri in jih bomo lažje opredelili v rebalansu. Zaenkrat stvari še niso tako daleč, da bi jih lahko zapisali v proračun.

Kulturni dom v tej fazi funkcionira, potrebno je urediti ozvočenje, razsvetljavo, vendar zaenkrat ni na voljo dovolj sredstev za sanacijo teh problemov. Vedno se za takšne probleme zatečemo k naši redni stranki, to je TEŠ-u, kjer poskušamo določene projekte reševati skupaj, tako za kulturni dom kakor tudi za navijaške tribune, ki so bile prav tako omenjene.

V zvezi z domom za ostarele razloži, da imamo glede na razpoložljive podatke v Sloveniji že dovolj domov, ki so napol prazni, saj so cenovno izredno precenjeni ter tako nedostopni za marsikoga. Kar se tiče lokacije same, Topolšica vlaga v sodobne termalne površine, zato se bo struktura gostov verjetno spremenila. Za takšne projekte je potrebno sodelovanje države, saj občina sama ni dolžna zagotavljati sredstva za izgradnjo doma za ostarele. Župan se z izjavo svetnika Radoje, da so sredstva v višini 40 MIO SIT od Premogovnika premajhna, ne strinja. Navaja, da gre za 40 MIO SIT in 45 MIO SIT ter nadaljuje, da so pogajalska sredstva od Premogovnika dovolj velika. V zvezi z vprašanjem svetnika Kavšaka o kanalizaciji Lokovica navede, da se projekti pripravljajo. Idejni projekti za vrcvod Lokovica so bili narejeni in tudi plačani. Projekt bomo obravnavali v rebalansu za leto 2004 in leto 2005. Okrog kadrovskega načrta, kjer je podal svoja razmišljanja svetnik Drago Koren, župan razloži, da bomo delovno moč izkoristili in porabili tudi pri drugih zadevah in delovnih nalogah. Ob zaključku doda, da vsi nikoli nismo zadovoljni s proračunom, če pogledamo porabo, ki znaša 800 MIO SIT.

Nato je 12 od 17 prisotnih svetnikov glasovalo za osnutka proračunov za leto 2004 in 2005.

Nepripravljeni na prostorsko problematiko

Nato so svetniki brez razprave sprejeli osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o Ureditvenem načrtu Šoštanj. Prav tako so potrdili vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Šoštanj, ki so jo povišali za 5 %.

Slabšanje že doseženih standardov?

Uvodno obrazložitev k predloga Sklepa o potrditvi programa izvajanja gospodarske javne službe ravnanje s komunalnimi odpadki

v Občini Šoštanj za leto 2004 je posredoval **Zoran Rodič**, direktor podjetja PUP Saubermacher iz Velenja. Zaradi znižanja stroškov ravnanja z odpadki so se župani na delovnem posvetu dogovorili, da se ukine pranje posod ter ločeno zbiranje BIO odpadkov, dokler ne bo zagotovljeno odlaganje le-teh v kompostarno. Predsednik komisije za GJS gospod Viki Drev pojasni, da je temu res tako, kar so na Komisiji za GJS tudi soglasno potrdili. Zato Komisija za GJS Svetu Občine Šoštanj predlaga sprejem Sklepa o potrditvi programa izvajanja gospodarske javne službe ravnanje s komunalnimi odpadki v Občini Šoštanj za leto 2004.

Tončka Z., lastnica tega »jugeca«, gotovo ni navdušena za plačevanje stroškov za zbiranje in ravnanje z odpadki.

V razpravi se je prvi odzval svetnik **Leopold Kušar**, ki ga je zanimalo, kako bo z individualnim odvozom, saj meni, da bo potrebno smeti odvažati večkrat, kar bodo tudi plačali. Predlaga odvoz smeti najmanj 1-krat tedensko in ne samo 1-krat ali 2-krat mesečno.

Gospod Zoran Rodič takoj poda odgovore na zastavljena vprašanja. Potrebno bo racionalno določiti, kje naj bi bil odvoz 1-krat tedensko, 2-krat mesečno ali 1-krat mesečno. Odvoz smeti 1-krat tedensko zelo podraži sistem in s tem posledično dvigne ceno odvoza in ravnanja z odpadki.

Svetnika Leopolda Kušarja še vedno zanima 2-krat mesečni odvoz smeti glede na 240 l posode. Meni, da se ni potrebno obnašati racionalno, saj bodo plačali višjo ceno.

Matjaža Cesarja zanima, do kdaj ima odlagalništvo odpadkov v Velenju še dovoljenje za odlaganje. Prav tako ga zanima, kako bo s postavitvijo ekoloških otokov na pravih lokacijah. Zoran Rodič pojasni, da je cena zbiralnice, ki so že postavljene v Velenju, 500.000 SIT. Najprej je potrebno urediti lastništva lokacij teh zbiralnic, saj bodo na podlagi tega lahko nadaljevali s postavitvijo zbiralnic.

Petra Turineka zanima, če bodo posode za ločeno zbiranje odpadkov bistveno večje, ali bo to posledično pomenilo tudi večji prostor za zbiralnico. Ali bo to podražilo ves sistem?

Nato je bil program soglasno sprejet.

Foto: FL

V razpravi o predlogu Sklepa o določitvi cene izvajanja gospodarske javne službe ravnanje s komunalnimi odpadki, ki so ga svetniki dobili z gradivom, se je po kratkem uvodu predsednika Komisije za GJS **Vikija Dreva** prvi prijavil k razpravi **Roman Kavšak** in trdil, da moramo biti pri sprejemanju cen zelo previdni. Sam se nikakor ne strinja s podražitvijo. Problem predstavljajo družine na podeželju, kjer s smetmi delajo zelo racionalno, saj papir, recimo, podkurijo, biološke odpadke odlagajo na kompost oziroma jih uporabijo za prehrano živali. Meni, da bo za takšne kmetije predstavljal odvoz smeti prevelik strošek.

Drago Koren meni, da je potrebno popraviti sklep, da sprejemamo samo ceno zbiranja in odvoza odpadkov, če ne moremo sprejemati cene odlaganja odpadkov, na katero nimamo nobenega vpliva. Zanima ga tudi, ali so župani že sprejeli ceno za odlaganje odpadkov.

Vojko Krneža pohvali poročilo oz. pojasnilo gospoda Rodiča. Potrditev zbiranja in odvoza komunalnih odpadkov avtomatsko pomeni tudi potrditev cene odlaganja odpadkov, na katero na žalost nimamo vpliva. Meni, da bi bilo potrebno sprejemati cene ločeno, to se pravi, ceno za ravnanje in odvoz odpadkov posebej ter ceno za odlaganje odpadkov posebej. Potrdi predlog zbiranja in odvoza odpadkov, ker je bil pripravljen kvalitetno in strokovno, nikakor pa ne bi potrjeval cene za odlaganje odpadkov. Ne strinja se s tem, da Svet Občine Šoštanj ne more potrjevati cene za odlaganje odpadkov. Zato bo na žalost glasoval proti temu sklepu.

Nato je predsednik Komisije za GJS Viki Drev predlagal, da se besedilo sklepa spremeni, in sicer, da svet sprejme: "Sklep o določitvi cene izvajanja gospodarske javne službe zbiranje in odvoz komunalnih odpadkov". Svetnik Peter Radoja pa je menil, da s tem predlogom ne bomo nič naredili, saj če glasujemo samo za zbiranje in odvoz, bo Skupščina komunalnega podjetja dodala teh 669,90 SIT in smo ponovno na isti ceni. Zato predlaga, da Svet Občine Šoštanj sploh ne glasuje in ne odloča o nobeni ceni, saj bo s tem skupščina primorana znižati ceno.

Kratko razlago poda tudi **Maksimilijan Ramšak**, predstavnik Komunalnega podjetja Velenje. Odlaganje odpadkov je sestavni del ravnanja z odpadki. Z letom 2004 moramo po novi zakonodaji speljati postopek zbiranja, odvoza in odlaganja odpadkov. V obrazložitev visoke cene navede, da se količine odpadkov zmanjšujejo. Kljub temu da se količina zmanjšuje, fiksni strošek ostaja enak, saj morajo, ne glede na količino odpadkov, izvajati vse predpisane monitoringe, plačevati morajo

koncesije, nadomestila krajevnim skupnostim in vse dejavnosti, ki so s tem povezane. Po Statutu Komunalnega podjetja Velenje cene teh storitev potrjuje skupščina podjetja. V skladu z odlokom je komunalno podjetje svetom občin dolžno predložiti Program odlaganja odpadkov za vsako leto posebej. Program mora biti s strani občin potrjen, saj na podlagi tega skupščina lahko potrdi ceno. V kalkulaciji cene za leto 2004 je tudi pokrivanje izgube v letošnjem letu. Cena odlaganja pri nas je primerljiva s ceno v Celju, kjer je že danes takšna, in primerljiva tudi z Gornjim Gradom. Količina odpadkov se bo do konca leta 2008 znižala za polovico, kar bo posledično dvignilo ceno. Poda tudi obrazložitev k vprašanju svetnika Matjaža Cesarja, ki ga zanima rok dovoljenja za odlaganje odpadkov na sedanji deponiji. Navaja, da imajo vso veljavno dokumentacijo ter da so vlogo za odlaganje odpadkov že oddali, vendar nobeno odlagališče v Sloveniji še ni dobilo pozitivnega odgovora na vlogo. V skladu s pravilnikom naše odlagališče ustreza predpisom do konca leta 2008. Tudi odlaganje je na tem odlagališču prostorsko možno neke do konca leta 2008. Potem odlaganje ne bo več možno, predvsem zaradi neposredne bližine stanovanjskih hiš. Po novem zakonu je neposredna bližina do 500 m. Drugi razlog je površina odlaganja odpadkov, ki naj bi bila posebno obdelana in opremljena za primer odcejevanja ocednih voda, kar na žalost pri nas ne bo možno.

Vojko Krneža pravi, da gospod Ramšak še vedno ni prepričan svetnikov, da bi potrdili ceno odlaganja odpadkov. Program odlaganja odpadkov za leto 2004 je popolnoma samostojna točka, zato meni, da bi morala biti tudi določitev cene posebna točka. Kljub vsemu je še vedno proti. Predlaga, da glasujejo proti sprejemu cene odlaganja odpadkov.

Roman Kavšak pravi, da ne bodo svetniki krivci za sprejetje cene in programa odlaganja odpadkov. Zmanjšanje odpadkov ne pomeni samo zvišanje cene, ampak tudi posledično zmanjšanje vseh ostalih stroškov, kar posledično pomeni lahko tudi nižjo ceno. Glasoval bo proti predlogu sklepa in programu.

Branko Debelak se pridružuje mnenju predsednika Komisije za GJS Vikiju Drevu, ki predlaga sprejetje spremenjenega sklepa, ki se glasi, kot je že bilo povedano.

Nato je 15 od 16 prisotnih svetnikov predlagani sklep potrdilo, nadaljevali pa so s predlogom Sklepa o potrditvi programa izvajanja gospodarske javne službe odlaganja odpadkov za leto 2004, ki so ga svetniki dobili z gradivom. Obrazložitev je podal predsednik Komisije za GJS Viki Drev, ki nadaljuje prej omenjeno

temo ter omeni, da če župani sprejemajo cene, potem naj župani sprejemajo program odlaganja odpadkov. Če bo svet sprejemal program odlaganja, potem naj tudi cene sprejema Svet Občine Šoštanj. Takšen je predlog Komisije za GJS Svetu Občine Šoštanj. Vojko Krneža je nato predlagal, da se ne opredelijo do tega stališča oziroma da program zavrnejo.

Direktorica občinske uprave **Mirjam Povh** na kratko pojasni vso zadevo. Odlok o ravnanju in odlaganju odpadkov Občine Šoštanj nalaga Svetu Občine Šoštanj, da sprejme Program odlaganja odpadkov. Res je, da cene določa Skupščina Komunalnega podjetja Velenje, to določa njihov statut. Po večinskih deležih komunalnega podjetja ima Občina Šoštanj manjšinski delež, kar pomeni, da je župan na skupščini popolnoma preglasovan. Kar se tiče programa samega, ni prepričana, da bo z glasovanjem oziroma z neopredelitvijo zanj župan pridobil boljšo pogajalsko pozicijo. Meni, da če je program dober, kakor je bilo prej omenjeno, potem ne vidi argumentov, da ga ne bi potrdili.

Ob prisotnosti 16 stvenikov je s 6 glasovi za in 5 proti sprejet sklep o potrditvi Programa izvajanja gospodarske javne službe odlaganja odpadkov za leto 2004, kot je predlagan.

»Anonimka« je namen dosegla...

Po rutinskem sprejemu Sklepa o menjavi nepremičnin v k. o. Šoštanj in k. o. Lokovica ter sprejemu predloga Sklepa o sprejemu letnega programa športa Občine Šoštanj v letu 2004 so svetniki pričeli z najbolj popularno točko vsake seje, ki je bila tokrat začinjena z anonimnim pismom, katerega avtorji naj bi bili svetniki. Svetnikom je bila razdeljena tudi izjava, na kateri svetniki s svojim podpisom potrdijo, da niso avtorji napisanega.

Vojko Krneža ima pripombo na podpisovanje izjave, saj meni, da to nima nobenega smisla in se s tem načinom ne strinja. V imenu svetniške skupine SDS, SLS, NSi daje izjavo, da nihče od njihovih članov ni avtor tega besedila.

Peter Radoja meni, da je raznih "anonimk" v naši občini bilo zelo veliko in jih kljub vsemu nismo obravnavali na svetu. Ta "anonimka" zajema vse nas, zato ne vidi smisla, da bi jo obravnavali na Svetu Občine Šoštanj. Nepošteno se mu zdi do tistih, ki jih tukaj ni in ne bodo mogli podpisati izjave o pisanju besedila.

Cvetka Tinauer izhaja iz svojih izkušenj ter pravi, da se zgodovina anonimnih pisem pričena z njenim prihodom v lokalno politiko. Pove, da je bila v času volitev najbolj nevarna

osebnost, saj je imela strašno drago protivolično kampanjo. Ta anonimka, kot pravi, je politično ni pokopala, pač pa so jo pokopale fasade, ki gredo še danes naprej. Le najbolj pogumni se odločajo za spremembe, da zdržijo na takšni poti. Od teh anonimk naprej se jih spomni še nekaj, nazadnje je bila to anonimka proti županu, ki ga je dobesedno porinila na nepremagljivo mesto kandidatov Občine Šoštanj. Za razliko od nekaterih v tem občinskem svetu je vse bolj prepričana, da te anonimke prihajajo s pomočjo ljudi, ki sedijo v svetu, in iz njihovih krogov. Pravi, da bo vložila zahtevo za preiskavo postopka kaznivega dejanja. Peter Turinek se pridružuje predhodnim izjavam in navaja, da resen občinski svet, resen župan, resen časopis, tega ne bo obravnaval. Zato ne potrebujemo nobene izjave.

Kljub vsemu pa so vsi prisotni svetniki nato predloženo izjavo podpisali, s čimer so svetniki občine formalno in uradno zanimali vpletenost v pisanje predloženega anonimnega klevetanja.

Foto: Jani Napotnik

Zgodovina anonimnih pisem se pričinja z njenim prihodom v lokalno politiko.

Potem so bile predložene sledeče pobude:

Marjan Vrtačnik izrazi pobudo o odvozu odpadkov dvakrat tedensko, in sicer ob torkih in petkih. Predvsem je razlog za to vandalizem, ki se pojavlja med tednom ter predvsem ob koncu tedna, kar pušča za sabo sledi, to so prevrnjene posode za odpadke, razmetani odpadki, razbite steklenice.

Vojo Krneža predlaga pobudo za začetek postopka spremembe Statuta Javnega komunalnega podjetja Velenje glede usklajenosti od-

Občinski svet naj obravnava postopke za pridobitev gradbenega dovoljenja... Medtem je bilo dovoljenje že izdano in stroji na gradbišču nove šole so zaropotali.

lokov in aktov, da ne bo prihajalo do takšnih zapletov kot danes.

S pisnimi odgovori na pobude in vprašanja iz prejšnje seje ni bil zadovoljen. Za naslednjo sejo predlaga uvrstitev posebne točke dnevnega reda Izgradnja nove osnovne šole. Pri tej točki naj bi bili obširneje seznanjeni z vsemi dogodki, pogodbami in tako naprej. Kot predlagatelj vprašanja ni dobil zadovoljivega odgovora, kljub temu da mu Zakon o dostopu do informacij javnega značaja to dovoljuje, med drugim tudi vpogled v pogodbe.

Prav tako ni zadovoljen z obrazložitvijo pobude o tresenju tal v Šoštanju. Zato prav tako predlaga uvrstitev posebne točke dnevnega reda na naslednjo sejo. Zdi se mu prav, da se svetniki bolj podrobno seznanijo z vso zadevo.

Peter Turinek navede podatek, ki ga je zasledil v tedniku Naš čas, kjer je bilo objavljeno, da je formirana Komisija za povojne poboje in grobišča, predseduje ji gospod Skornšek. Meni, da bi morala ta komisija poročati o svojih aktivnostih tudi na Svetu Občine Šoštanj, saj je bila imenovana z njegove strani.

Naslednje vprašanje postavi v zvezi s postavitvijo ležečih policajev v Penku. Želi pisni odgovor na vprašanja:

1. Kdo je želel, zahteval postavitve ležečih policajev?
2. Kakšna je strokovna utemeljitev kar se tiče prometne varnosti?
3. Kakšni so stroški za postavitve takšnih ležečih policajev?

Opozori, da je bila cesta v Penku na novo preplastena pred nekaj leti. Asfalt je sedaj 32 x prerezan. Omejitev hitrosti je 40 km/h, kar je preveč, saj bi s tako hitrostjo imeli hitro uničen avtomobil.

Po zaključku te točke se je podžupan **Štefan Szabo**, ki je vodil sejo po odsotnosti župana, vsem prisotnim zahvali ter zaključi 8. redno sejo Sveta Občine Šoštanj.

OBČINA ŠOŠTANJ

ŽUPAN

Spoštovane občanke in občani!

Koncem decembra lani in januarja letos se je, kot ste verjetno opazili, pričela izgradnja nove osnovne šole v Šoštanju. Glede na to da bo v času gradnje v bližini gradbišča potekal pouk in glede na zahtevnost gradbišča, bo med samo gradnjo, ki bo predvidoma, skupaj z opremo, zaključena v štirinajstih mesecih, posebna skrb namenjena zagotavljanju varnosti.

Gradnja nove šole je umeščena v gosto naseljen in urbaniziran prostor, ki leži skoraj v samem centru Šoštanja in ob neposredni bližini različnih prometnih poti, ki vodijo v mesto.

Vsi izvajalci del so dolžni v skladu z veljavno zakonodajo s področja Varnosti in zdravja pri delu upoštevati tudi ostale morebitne naključne udeležence, ki niso neposredno povezani s samo gradnjo. Na vse navedeno so vsi izvajalci opozorjeni z Varnostnim načrtom in temu je namenjena tudi kontrola varnosti na gradbišču.

Občanke in občane, še posebej pa šolarje, starše in učitelje OŠ Karla Destovnika Kajuha, vljudno prosimo za strpnost, ki bo potrebna v času izgradnje nove šole. Posebej pa želimo poudariti, da na gradbišču veljajo stroga varnostna pravila, na katera opozarjajo tudi vsi izvajalci. Ob predvidenih večjih posegih na gradbišču, ki bodo z vidika varnosti terjali posebne ukrepe, bo vodstvo šole v sodelovanju z izvajalcem pouk le-tem tudi prilagajalo.

Spomladi vas bomo povabili na dan odprtih vrat na gradbišču nove osnovne šole Šoštanj, kjer se boste lahko natančneje seznanili s potekom gradnje in z obsegom gradbišča.

Naprošamo vas, da upoštevate vsa navodila izvajalcev in odgovornih za področje varnosti.

Župan
Milan Kopusar

Pomoč od vsepovsod

V Listu smo v zadnji lanski številki obširno poročali o veliki nesreči, ki je zadela Melanškove in Križnikove iz Gaberk, saj jim je ogenj uničil skupno stanovanjsko hišo. V tiski pa niso ostali sami in mi smo zabeležili samo dva utrinka, ki po svoje zrcalita človeško humanost. Vemo, da je veliko takšnih dogodkov ostalo tudi nezabeleženih, pa ne samo zaradi medijske nespretnosti donatorjev, ampak zato, ker mnogi donatorji niti ne želijo biti imenovani.

Najbrž tudi ni mogoče prešteti vseh udarniških ur, ki so jih krajanji Gaberk ter prijatelji, znanci in tudi drugi ljudje že opravili, da je objekt praktično že pokrit. Lahko pa je prešteti cca. 1.800.000,00 SIT, ki jih je RK Gaberke po sklepu KS Gaberke zbral od vseh krajanov in jih predal oškodovancem. KS pa je poleg tega na račun za nabavo gradbenega materiala prenesel še 1.000.000,00 SIT. A kot rečeno, prav tako kot denar, se lahko vsi skupaj veselimo izjemne solidarnosti, ki so jo izkazali krajanji tudi drugače, ne le z gotovino.

Foto: Mirko Verhovnik

Krajanji Gaberk so Melanškom in Križnikom malo polepšali novoletno praznovanje.

Verjamemo, da tudi politiki, nekateri javno, drugi tiho, v primeru te nesreče solidarnosti niso izkazali zgolj za reklamne namene.

»Spoštovana Metka, Andrej! Zelo pretreseni smo bili ob novici, da vam je ogenj uničil dobesedno vse, kar ste imeli. Pa vendar ne vse. Tisto kar je najvažnejše, vam je ostalo, to so vaša življenja, to sta vajini Petra in Andreja.« Tako sta naslovila svetnika Občine Šoštanj Drago Koren in Roman Kavšak Križnikovo družino in jim ob tem poklonila svoji sejnini, da pa bi bil znesek bolj zaokrožen je nekaj primaknila tudi stranka Nsi. Pomoč sta izročila osebno na domu Križnikovih, kjer je pravo delovišče in se sanacija vse bolj bliža koncu. »Pomagajo še vedno, z enako vnemo kot prve dni,« je povedal Andrej Križnik, glava mlade Križnikove družine. Zazrl se je v neometan strop, ki krije spodnje dele, kjer je gostilna, in se veselil, da je streha narejena, da delo teče iz dneva v dan, da pomagajo vsi, ki jih Andrej prosi pomoči, ali pa ponudijo pomoč sami.

V teh dneh, ko Križnikovi komaj čakajo, da se vrnejo domov, imamo občutek, da se v Gaberkah dogaja nekaj več. Da je ogenj sicer uničil zidovje, les, pohištvo in obleke ter ostale vrednosti, brez katerih ne gre, vendar je uničil še nekaj. Nekako je čutiti, da je zgorela tudi prerokovano znana slovenska zavist in privoščljivost ter da je pogorišče dober temelj za rast sočutja, pomoči in prijateljstva. Da bi tako tudi ostalo.

MK/p

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi Zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS, št. 18/74 in 34/88) in na podlagi 6. člena Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem in določanju najemnin za poslovne prostore (Uradni list občine Šoštanj št. 4/97)

o b j a v l j a

JAVNI RAZPIS ZA ODDAJO POSLOVNIH PROSTOROV V NAJEM

Predmet oddaje sta 2 (dva) poslovna prostora v III. nadstropju občinske stavbe na Trgu svobode 12, v Šoštanju, z možnostjo souporabe sanitarij in skupnih prostorov in sicer:

1. poslovni prostor I (dva povezana prostora) skupne površine 49,56 m², izklicna najemnina znaša 68.371,00 SIT; (brez DDV),
2. poslovni prostor II (dva povezana prostora) skupne površine 49,11 m², izklicna najemnina znaša 69.196,00 SIT; (brez DDV),

Osnova za izračun najemnine za poslovne prostore je metodologija o merilih in načinu ugotavljanja vrednosti stanovanj in stanovanjskih hiš, oz. skladno z določbami Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem, ter o določanju najemnin za poslovne prostore.

Poslovni prostori so primerni za poslovne storitve oz. mirno dejavnost in se oddajajo za nedoločen čas.

Interesenti naj pisne ponudbe dostavijo osebno v tajništvo občine ali pa priporočeno po pošti na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: »Ne odpiraj – ponudba, Javni razpis za oddajo poslovnega prostora v najem«.

Upoštewane bodo vse ponudbe, ki bodo v tajništvo občine Šoštanj dostavljene najkasneje do vključno **ponedeljka, 16. februarja 2004 in sicer do 12:00 ure**. Za dodatne informacije in ogled poslovnih prostorov se lahko interesenti oglasijo v tajništvo občine Šoštanj.

V ponudbi je potrebno navesti dejavnost ponudnika, ter višino ponujene najemnine, ki ne sme biti nižja od izklicne najemnine. Ponudbi je potrebno priložiti:

- dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti in
- dokazilo o resnosti ponudbe – potrdilo o plačani varščini treh mesečnih najemnin na transakcijski račun občine Šoštanj št: IZR 01326-0100018560, odprt pri Banki Slovenije.

Uspelemu ponudniku bo varščina obračunana pri najemnini, neuspelemu pa vrnjena v roku 3-dni od izbire najugodnejšega ponudnika.

Odpiranje ponudb bo opravila komisija, ki bo hkrati izločila prepozno prispеле in nepopolne ponudbe. O izbiri najemnika bo na predlog komisije odločil Župan. Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni.

OBČINA ŠOŠTANJ

OBČINA ŠOŠTANJ

ŽUPAN

Na podlagi 31. in 175. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 08/03) ter 37. člena Statuta Občine Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj, št. 10/00) izdaja župan Občine Šoštanj naslednji

SKLEP

o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev Prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega leta 1989 in srednjeročnega družbenega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Občine Šoštanj.

1.

Javno se razgrnejo predlagane spremembe in dopolnitve Prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega leta 1989 in srednjeročnega družbenega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Občine Šoštanj, ki jih je izdelalo podjetje LUZ, Ljubljanski urbanistični zavod, d. o. o., Vojkova cesta 57, Ljubljana v mesecu januarju 2004.

2.

Predlagane spremembe in dopolnitve Prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega leta 1989 in srednjeročnega družbenega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Občine Šoštanj bodo z vsemi obveznimi prilogami javno razgrnjene v prostorih uprave Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj. Javna razgrnitev bo trajala 30 dni, in sicer od 30. 1. 2004 do 28. 2. 2004.

3.

K dokumentu lahko v času javne razgrnitve podajo svoje pripombe in predloge vse zainteresirane fizične in pravne osebe. Pisne pripombe oziroma predlogi se posredujejo na upravo Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj ali podajo ustno na javni obravnavi, ki bo organizirana v prostorih Občine Šoštanj dne 18. 2. 2004 ob 17. uri (sejna soba v drugem nadstropju upravne zgradbe).

4.

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Občine Šoštanj.

Župan Občine Šoštanj
Milan KOPUŠAR, l. r.

OBRAZLOŽITEV OSNUTKA SPREMEMB IN DOPOLNITEV PROSTORSKIH SESTAVIN DOLGOROČNEGA IN SREDNJEROČNEGA DRUŽBENEGA PLANA OBČINE ŠOŠTANJ

Osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Šoštanj 2004 je narejen na izhodiščih občinskega sveta, pripravljenih v programu priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Šoštanj. Izhodišče za Spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega leta 1989 in srednjeročnega družbenega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Občine Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj, št.7/00).

Predmet sprememb in dopolnitev planskih aktov je:

- posodobitev plana za potrebe širšega občinskega razvojnega interesa;
- opredelitev do individualnih pobud prostorskih ureditev pravnih in fizičnih oseb;
- izvem iz 1. območij kmetijskih zemljišč za potrebe posameznih ali kompleksnih stavbišč;
- pridobitev elementov varovanja naravne in kulturne dediščine in naravnih virov;
- uskladitev sprememb in dopolnitev prostorskega plana občine z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana RS;
- zgoščevanje in zaokroževanje poselitve-

nih območij;

- tehnična posodobitev Prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana za območje Občine Šoštanj
- uskladitev dejanskega stanja s prostorskimi ureditvami.

S spremembami zakonodaje so bile razveljavljene nekatere določbe zakonov, ki so občinam omogočale pridobivanje zemljišč za stanovanjsko in ostalo gradnjo. Tako ni več možno razlastiti lastnikov zemljišč na območju, predvidenem za organizirano gradnjo, odpravljena je tudi predkupna pravica občine, po kateri je bil prodajalec dolžan zemljišče najprej ponuditi v odkup občini. Občina torej sama ne more več pridobiti dovolj zemljišč za potrebe stanovanjske in ostale gradnje. V danih razmerah lahko občina zagotovi gradnjo stanovanj, stanovanjskih hiš in ostalih objektov samo tako, da v planskih aktih določi dovolj zazidljivih zemljišč, za katera se ve, da so jih lastniki pripravljene prodati, ob pogoju, da ta zemljišča ustrezajo tudi vsem ostalim strokovnim kriterijem za uvrstitev med stavbna zemljišča. Ob tem gre predvsem za zemljišča, ki predstavljajo neposredno nadaljevanje že zazidljivih površin posameznih območij urejanja.

Od vseh posameznih vlog in pobud Občine Šoštanj za spremembo namembnosti kmetijskih ali gozdnih zemljišč v zazidljive površine je Občinski urad za gospodarstvo, okolje in prostor pripravil pozitivno utemeljitev za 70 predlaganih sprememb (lahko tudi za več parcel skupaj), ki so prikazane na grafičnih prilogah kot predlogi za spremembo namembnosti in so na vpogled na Občini Šoštanj.

LUZ, d.d.
mag. Peter BASSIN

Prazniki so lepši, če praznujemo s pesmijo

V Lokovici so znani po dobrih pevcih, katerih tradicijo držijo vse generacije. Moški in ženski pevski zbor sta tako ali tako na dobrem glasu, pridno pa se jima pridružujejo posamezniki in tisti, ki so večji ustvarjanja. Tako kaj hitro nastane program, ki se ponavadi izvede v času božično-novoletnih praznikov, in privabi krajanje k prijetnemu poslušanju.

Foto: Milojka Kompnej

Tudi letos je bila nedelja, 21. decembra, v znamenju prijetnega pričakovanja, ki ga je zaokroževala prijetno okrašena dvorana doma krajanov v Lokovici. Koncert je začel Klemen Črep na diatonični harmoniki, nadaljeval pa ga je moški pevski zbor s svojimi izborom pesmi. Spet so sledili solisti Urban Kavšak, Špela Koren, Lea Babulč in Armin Lambizer, nato pa so oder zavzele ženske, katerih zborovsko ustvarjanje usmerja Simona Strahovnik. Za njimi so se spet predstavili posamezniki Urška Kavšak, Lucija Rožič, Katka Koren ter Katja in Klementina Drev. Zaključek je bil tak, kot mora biti, v znamenju skupnih izvedb domačih pesmi in zaokrožen s Sveto nočjo, ki jo je polepšala instrumentalna sestava.

Program sta povezovali Melita Hudej in Sandra Drev, voščilo in prijazne besede k praznikom pa je prispeval predsednik Prosvetnega društva Lokovice Drago Koren.

Milojka Kompnej

Rojstni dan posebne vrste

December je vesel mesec, zato mu rečemo tudi kar veseli december. Za prvošolce OŠ Topolšica pa je bil še posebno vesel – pripravljali smo se namreč na praznovanje prav posebnega rojstnega dne. Na praznovanje nas je povabil naš Švigazajček.

Za cel teden smo ga poslali na počitnice k teti Švigazajklij, mi pa smo v tem času priprav-

Foto: T. Srotič

ljali presenečenje zanj.

Najprej smo naredili načrt dela. Nato smo začeli s pripravami. Naučili smo se rojstnodnevno pesmico. Izdelali smo vsak svojo čestitko, doma pa pripravili darilo, ki smo ga izdelali sami. Naredili smo tudi okraske in z njimi tisti veseli četrtek okrasili razred. Namesto torte smo naredili sadno solato in komaj čakali, da bo ura deset, ko naj bi se praznovanje začelo.

Odločili smo se za presenečenje. Vsi smo se zbrali v garderobi in skupaj odšli v razred. Med prihodom smo mu zapeli pesmico in prinesli sadno solato. Nato mu je vsak učenec čestital in dal svoje darilo. Švigazajček je vsa darila odvil in pogledal. Vseh je bil zelo vesel. Nato pa se je začela prava zabava – pojedli smo sadno solato ter skupaj plesali, peli in se veselili. Bil je res čudovit rojstni dan.

Učiteljica 1.c in 1.g OŠ Topolšica
Tasja Srotič

Planinski popotnik

Letos PD Šoštanj praznuje 100. obletnico svojega delovanja. Prireditve bodo potekale in so bile v Listu že napovedane, seveda pa bomo o njih poročali in dogodke tudi komentirali.

Začelo se je 16. januarja v Mestni galeriji Šoštanj, ko so planinci ob zanimivem kulturnem programu, v katerem so izstopali »Zadrečki fantje« pod budnim očesom (in ušesom) Blanke Rotovnik, pričeli s praznovanji.

Zvezda večera je bil Planinski popotnik. To edicijo vsako leto izda PD, letos pa so se zanj o še posebej potrudili in bomo zato o njej ob-

Foto: Roman Pibernik

širneje poročali v prihodnji številki Lista. Na fotografiji Romana Pibernika pa prepoznamo starostno šoštanjskih planincev Leona Štrbana, ki je v intimni razsvetljavi s pomočjo Andreje Konovšek, sourednice Planinskega popotnika, obudil spomin na prve korake organiziranega planinstva v Šoštanju.

In še nekaj, kar si velja zapomniti in kar smo se tudi naučili na omenjeni prireditvi. Spodobi se, da s pozorom spremljamo tudi planinsko himno »Oj Triglav moj dom«, ne le Zdravljico. Toliko, da bomo vedeli, ko bomo navzočih na vrsti drugih letošnjih prireditev, s katerimi bo obeležena 100-letnica PD Šoštanj.

Peter

Posvet o zdravstvenih pregledih

Društvo varnostnih inženirjev Koroške, Zgornje Savinjske in Šaleške doline DVI Velenje, je sredi decembra 2003, v Termoelektrarni Šoštanj, organiziralo strokovni posvet o zdravstvenih pregledih delavcev. Novi pravilnik o zdravstvenih pregledih delavcev pred zaposlitvijo, periodičnih ob zaposlitvi ter specialističnih pregledih delavcev, je o vsebini pregledov postavil kar nekaj novih pogojev, ki so po svoje uganka tudi zdravnikom, specialistom medicine dela. Zato so se le ti pridružili varnostnim inženirjem in poslušali doc. prim. dr. Marjana Bilbana, enega od soustvarjalcev novega pravilnika in predstojnika dispanzerja

Foto: Jože Miklavc

Udeleženci strokovnega posveta.

za medicino dela pri Zavodu za varstvo pri delu d.d. v Ljubljani. Po strokovnih obrazložitvah in izmenjavi mnenj, so si udeleženci posveta ogledali IV. blok Terme elektrarne Šoštanj.

Ob srečanju sta spregovorila tudi Franc Poličnik, član uprave TEŠ ter Nikola Vlahovič, strokovni sodelavce s področja varnosti in zdravja pri delu tega kolektiva. Člani društva DVI Velenje ter udeleženci posveta pa so ob ključku izrazili pozitivno mnenje o takšnem načinu spoznavanja novosti ter normativnih obveznosti s teh področij.

Jože Miklavc

Spinova jesen

V letu 2003 je bil SPIN aktiven na več področjih, največ dela pa smo posvetili vzgoji in treningu mladih igralcev. Slednji so tako sodelovali na številnih turnirjih po Sloveniji in v Ligi mladih kjer dosegajo vedno boljše rezultate. Najmlajši pa se dostojno borijo za obstanek v Ligi mladih v letu 2004.

Invalidi našega kluba so v letu 2003 dosegli tudi nekaj vidnejših rezultatov. Naj omenim le državno prvenstvo v Logatcu, kjer so bili rezultati naslednji:

Jolanda Belavič 1. mesto, Marjan Šinkovec 1. mesto, Tone Leber 2. mesto, Janko Novak 3. mesto in Milan Hohnec 4. mesto v svojih kategorijah. Tako lahko rečemo, da tudi invalidi ne zaostajajo za svojimi mlajšimi vrstniki.

Člani, ki tekmujejo v ligi Sava - Savinja, so zaenkrat tudi zelo uspešni, saj so na prvem mestu po jesenskem delu. Sodelujejo pa tudi na računalniški lestvici veteranov Slovenije. Udeležili pa so se še tekmovanj v Radečah, Muti, Ljutomeru, Ljubljani, Motniku, Gorici in na Jesenicah, kjer je SPIN vedno dosegel vsaj stopničke.

V letu 2004 pa bomo priredil že tradicionalni turnir v namiznem tenisu, poimenovan Menihov memorial. Letos bo že peti po vrsti in se ga bodo udeležili tudi igralci iz sosednje Hrvaške, tako da bomo s tem ponesli ime Šoštanja in Menihovega memoriala tudi preko meja Slovenije. Turnir bomo organizirali 7. februarja v telovadnici OŠ KDK v Topolšici.

V novem letu pa želimo vsem ljudem dobre volje, posebej še ljubiteljem športa in namiznega tenisa, veliko športnih uspehov.

Predsednik NTK SPIN, Tone Leber

Ples za vitko telo

Dekleta, mamice in mame so združile moči in hodijo na latino aerobiko v plesno šolo Spin, kjer dvakrat letno predstavijo svoje znanje. Tako so tudi decembra ob koncu leta skupaj z ostalimi skupinami iz omenjene plesne šole v Kulturnem domu Velenje predstavile svojo točko in požele aplavz. Kako so zgledale tik pred nastopom, pa presodite sami.

Foto: Arhiv

Četrto stoletja uspešnega dela

V sedanjih časih, ko nas mediji iz dneva v dan obveščajo o stečajih in likvidacijah podjetij, o delavcih na cesti, ki nimajo niti za osnovno preživetje, ko marikdo od nas to doživlja na lastni koži, pa se še najde podjetje, ki uspešno deluje in tako je družinsko podjetje Rednak iz Florjana. Če kateri od bralcev prej ni slišal zanj, pa je gotovo takrat, ko je prenehala proizvodnja v tovarni usnja in je Rednak d. o. o. od Industrije usnja Vrhnika odkupilo obrat OPUM s stavbami in napravami vred in tako ohranil 70 delovnih mest.

Če pogledamo v zgodovino podjetja, lahko naštejemo nekaj pomembnih mejnikov. Njihov začetek je 1. november leta 1978, ko sta Mira in Miran Rednak v kletnih prostorih svoje hiše v Florjanu na enem samem stroju na nožni pogon pričela izdelovati zaščitne rokavice. V naslednjem letu so zaposlili prve delavce in proizvodnja je dosegla 30.000 parov zaščitnih rokavic mesečno. Leta 1990 so obrtno delavnico registrirali v podjetje, zaposlovali pa so že 15 delavcev. Prostori so postali premajhni, zato sta se Mira in Miran lotila širitve delavnice, treba pa je bilo širiti tudi program dela in posodobiti stroje. Z veliko truda jima je to uspelo. Širitvijo proizvodnje se je širil tudi krog poslovnih partnerjev.

Vsa prizadevanja pri tem pa so bila vpletena tudi v njuno družinsko življenje. Imela sta dva sinova, ki sta jih že od malega vzgajala v poštena in delavna. Tako sta se tudi sinova odločila posvetiti svoje življenje družinskemu podjetju. Damjan je končal galanterijsko tehnično šolo v Domžalah, Dejan pa srednjo tekstilno šolo v Celju. Življenje gre dalje in Rednakom raste že tretji rod, to so vnuki.

Proizvodni program so nato razširili še na zaščitne delovne čevlje, ortopedske čevlje in iz lepljenega razvili šivan čevljev. Po letu 1995 so pričeli tudi z veleprodajo delovne zaščite, v Velenju pa so odprli trgovino z lastno proizvodnjo. Leta 1998 so pričeli z izdelovanjem delovnih oblačil iz tekstila in zaposlovali že 30 ljudi. Novembra leta 1999 so odkupili Vrhniki obrat Opum v Šoštanju. Pričeli so s proizvodnjo jeans programa lastne blagovne znamke. Leta 2002 so svojo veleprodajno mrežo razširili z nakupom firme ZVD v Ptuj in odprli še maloprodajno trgovino v Šoštanju.

Krog poslovnih partnerjev se je neprestano širil. Lahko rečemo, da jih je dveletna pogodba, ki so jo imeli sklenjeno z IUUV, le omejevala. Sedaj 30 % svoje proizvodnje izvozijo, zlasti v Italijo.

Njihovi odjemalci so tako znana imena kot so Dolce & Gabbana, Gianfranco Ferre, Armani, Bogner...

Sedaj zaposlujejo okrog 120 ljudi, med njimi tudi dve modni oblikovalki, štiri trgovske po-tnike, imajo lastni vozni park z desetimi vozili. Poleg že omenjenega zaščitnega programa, s katerim opremljajo mnoga znana podjetja, pa šivajo usnjeno konfekcijo tudi po meri in za individualne naročnike. Pri tem uporabljajo kvalitetna usnja, kot so ovčje in telečje usnje. Letos so svoje izdelke predstavili na odmevni modni reviji, izdali pa so tudi stenski koledar za leto 2004, na katerem predstavljajo svoja zaščitna in modna oblačila.

V podjetju Rednak so prepričani, da ni perspektivno, če se naslanjaš le na en program, temveč je delovanje potrebno razpršiti. Tako so registrirali še gostinsko dejavnost in letos odprli poslovno enoto Rednak Gostinstvo. V tej enoti sta zaposleni dve kuharici in slaščičarka. Gostinski obrat je v neposredni bližini njihove proizvodnje v Šoštanju. Tukaj pripravljajo malice za svoje zaposlene, prav tako pa lahko po ugodnih cenah dobijo malico tudi ostali gostje. Vsak dan so na voljo trije meniji. Pripravljajo tudi kosila ali večerje za zaključene družbe in razne svečane priložnosti, kot so poroke ali pa zaključek novega leta. Prostora je za 250 gostov. Pri tem pa imajo gostje na voljo tudi dovolj parkirnega prostora. Načrtujejo, da bi v prihodnosti tukaj izvajali tudi razna predavanja in seminarje skupaj s pogostitvijo udeležencev.

Ko vprašam, kje je ključ uspeha družinskega podjetja Rednak, se ga. Mira, s katero se pogovarjam, nasmeji in pravi:

»Mi za svoje podjetje živimo. Družinsko življenje je prepleteno s poslovnim. Nihče od nas nima rednega delovnika, saj delamo vse sobote, pogosto tudi ob nedeljah. Vsak od nas poprime za katero koli delo, vključno z metlo in krpo. Vse to delamo radi in z zadovoljstvom.« Verjamem ji, saj je v njenih očeh še vedno mladostna iskrica elana in dobre volje, ki jo deli tudi z ostalimi člani družine.

reklama objava / Marija Lebar

Luka v Zrečah

Vhotelu Dobrova v Termah Zreče je od 5. januarja v galerijskih prostorih postavljena razstava slikarja Draga Luka Šumnika iz Šoštanja. Razstavljenih je 14 njegovih del z abstraktno motiviko v olju, slike pa predstavljajo fantazijski svet neznanega, kar odkriva slikar s svojo domišljijo in izvirno tehniko prelivanja barv in z doživljanjem nevidnega. Šumnik je znan tudi po lani izdelani seriji slik Križev pot, ki jih je razstavil v Mestni galeriji Šoštanj ob velikonočnih praznikih. Sicer pa je po utrjeni slikarski poti samorastnika Drago Luka Šumnik sedaj student šole za slikanje in risanje v Celju, kar mu daje novih inspiracij in spoznavanje novih tehnik. Šumnikova razstava je tudi prodajna, odprta pa bo do 5. februarja letos.

Jože Miklavc

Šentilj pri Velenju

Blagoslov konjev na štefanovo

Gotovo imajo najdaljšo tradicijo blagoslova konjev in njihovih lastnikov ob prazniku svetega Štefana dan po božiču v Šaleški dolini in v severozahodni Štajerski v Šentilju (Arnačah pri Velenju). Tamkajšnji zanesenjak in konjerejec Mirko Uranjek, ki je med prvimi v Sloveniji obudil tradicijo »štefanovanja«, je tudi še zdaj, po desetletju, med najbolj aktivnimi organizatorji. Vsako leto se zbere na blagoslov konjev več kot tisoč ljudi ter okrog sto konjev z njihovimi lastniki. Letos se je poleg množice ljudi zbralo 96 konjev vseh pasem in velikosti. V Šentilju so se zbrali člani Šaleškega konjeniškega kluba, konjeniki iz Vinske Gore, Ponikve, Šentilja, Pirešice in od drugod, med njimi pa niso manjkali vrli konjerejci s področja Občine Šoštanj.

Konjeniki iz Gaberk in Škal.

Foto: Jože Miklavc

Potem ko so jezdili po bližnjih gričih in so konje privezali na urejene priveze, je tamkajšnji župnik iz cerkve svetega Ilije Andrej Mazej blagoslovil konje. Zbranim so spregovorili domačin Mirko Uranjek, predstavnica Kmetijske zadruge Šaleška dolina Lidija Diklič, predsednik KS Šentilj Drago Kolar, v kulturnem programu pa so sodelovali pihalni orkester, dve skupini harmonikarjev ter odlični domačin Robi Goter. Med njimi pa se je krepko postavil in raztegnil mehe Gaberčan Stane Grudnik.

Toni Rehar, legendarni vsestranski reporter iz Šoštanja, ki je poznavalsko napovedoval prireditve, je nedvomno dodal prireditvi pravi šarm in iskrovost, »Petelinček«Valentin Heindl pa je vsakemu konjeniku podaril leseno podkenco za srečo.

V mrzlem vremenu je zakuhanano vino opravilo svoje poslanstvo in povežalo ljudi v družabne

stike. Konjeniki so poskrbeli za svoje konjice in se po opravljenem blagoslovu postopoma razšli. Običaj pa je še eden v vrsti tistih, ki vse bolj v kot stisnjene Slovence vendarle duhovno in družabno bogati in razveseljuje v turobnih zimskih dneh brez prave snežne idile.

Jože Miklavc

Tudi križa ni več

Nekoč tako prijazno Družmirje in Družmirčani, le kam ste se razkropili?

Še vedno me pot včasih zanese po delu bivšega Družmirja pa seveda tudi čez Gorice.

Moja pot se je tu skozi začela že leta 1964, torej vsaj pred 39 leti. Včasih peš, dostikrat pa tudi s kolesom.

Tiste čase še v Gaberkah ni bilo trgovine, pa tudi ne kakšne mesnice. Gradili smo hišo, torej so bila pota kar pogosta. Kasneje so začeli hoditi v šolo v Šoštanj najini trije otroci. V začetku pa, če se prav spominjam, so morali kar nekaj časa pešačiti, tudi takrat, ko je naneslo, da je bil pouk popoldan.

Zato je bilo treba od časa do časa v Šoštanj na govornilne ure. Ko danes tu in tam merim skoraj isto pot (cesto), mi misli nehote pohitijo nazaj v že prej omenjeno preteklost. Vsakič je bilo tu ali tam možno navezati z mimoidočimi pogovor. Bile so hiše, ljudje na svojih vrtovih, drugi pa so opravljali kakšna druga zunanja opravila.

Najbližja trgovina za tiste čase je bila pri

Foto: Peter

bivši cerkvi sv. Mihaela, še bliže pa križ z Bogom. Že v tistih časih so se našli nepridipravi ter Bogu na križu dobesedno osmodili (ožgali) noge oziroma stopala in prste.

Še letos spomladi sem dostikrat razmišljala, le kako dolgo bo še križ kljuboval naravi, pa čeprav že davno brez Boga.

Pa se mu je res iztekla doba. V začetku julija je še ponosno stal, proti koncu tega meseca pa je to, kar ni mogla zemlja potegniti navznoter, storilo hujše neurje. Križa ni več. Tudi kraja, kjer je nekdaj stal spomenik padlim borcem (kasneje prestavljen v sam center Gaberk), bi ne bilo moč ugotoviti, če ne bi malo više posadili tri ciprese blizu nekdanje domačije pri Jurču (Kumru).

Nekdaj tako lepo družmirsko dolino je že davno zalila jezerska voda. Ob cesti proti Velenju je stala tudi manjša kovačija, saj so v prejšnjih časih kmetje pa tudi prevozniki lesa v glavnem to delo opravljali s konji. Torej je bila kovačija ob cesti še kako potrebna, saj je bilo treba skoraj dnevno menjati konju vsaj eno podkev, če že ne več. Tudi te kovačije ne bo moč nikdar več obnoviti, neusmiljena voda je že davno vse zalila.

Zopet mi spomin poroma leta nazaj, kako smo nosili ali vozili na kolesu cel prehrabnih artiklov.

Ob neki takšni priložnosti sta se mi kar na lepem v bližini Oroževe domačije strgala ročaja obeh vreck. Vse skupaj je bilo treba najprej pobrati, potem pa sem poprosila že danes pokojno Ljudmilo Skaza (Oroževo mamo) za pomoč. V zelo kratkem času je našla daljšo močno vrv ter mi tudi pomagala vse skupaj povežati, tako da sem ostanek poti do doma varno pripeljala. Sedaj spominja na Oroževo

bivšo kmetijo še vedno stoječa kapelica z rožami ter kozolec kmetije.

Hiše dvojčka, ki sta jo zgradila dva brata, že tudi davno ni več. Le del stopnic še daje vedeti, da je tu nekdaj nekaj stalo. Tudi lepega vrta ni več. Naravi še kljubuje Plešejeva domačija, vendar tudi ta ne bo ne vem kako dolgo. Če sem čisto iskrena, je pot tu skozi zelo pusta in dolgočasna, le spomin na preteklost ti daje moč in voljo, da posebno ob suhem vremenu še prevoziš s kolesom ali pa prehodiš še enkrat to pot.

Magda Lampret

Združeni ob lipi

»V dne, ko je noč na višku moči, ljudje prižigamo največ luči in s tem dokazujemo, da je svetloba močnejša od teme in tudi ljudje smo lahko luč tistim, ki tavajo v temi«, je 20. decembra v svojem priložnostnem govoru nagovoril krajan Florjana in okolišane, dekan Jože Pribožič pri lipi na križišču v Florjanu. Tam so se zbrali, da prižgejo

Foto: Mariljan Tekauc

luč prijateljstva na lipi, ki stoji na križišču poti za Pohrastnik in Florjan. Množico ljudi, ki se je zbrala na to mrzlo decembrsko popoldne je pozdravil Tone Brložnik, pobudnik te geste, ki jo uresničuje športno društvo Pohrastnik. Preden se je na lipi zasvetilo sto in več luči so zbrani prisostvovali kulturnemu programu, ki mu ni oporekati pestrosti in zanimivosti. Mažorete pod vodstvom Ksenije Urbanc, pevska skupina deklic cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom Mete Atelšek ter domačinka in znana pevka Irena Vrčkovnik. Član športnega društva pa je postal najmlajši prebivalec kraja Miha Cesar, ki je dopolnil pet mesecev pa se že ponaša z majico športnega društva. Članarino zanj bo najbrž poravnala mamica Mateja. Priložnostni govor sta imela dekan Jože Pribožič in predsednik KS Skorno Florjan dr. Valter Pirtovšek, ki je simbolično označil luči na lipi, kot kažipot do cilja, ki naj vodi ljudi po poti

strpnosti in ljubezni do soseda.

Predsednik športnega društva Vojko Brčman je svečano prižgal luči, ki so zažarele ob pokanju in svetlobi ognjemeta, ki ga je pripravil Miha Lampret. Poleg že prej naštetih so prireditev omogočili še šoštanjski gasilci in Cvetlični butik Molan, svečanost pa se je zaključila po dobri slovenski šegi ob kozarčku, klepetu in dobrem domačem kruhu.

Flandrski pregovor o prijateljstvu pravi: Mnogo prijatelj je gre v eno samo majhno hišo.

Milojka Komprij

Pozornost starejšim krajanom

Ob novem letu je čas, da si rečemo prijazne besede in si namenimo tudi nekaj časa. V Krajevni skupnosti Lokovica so ga namenili dvema starejšima krajanoma Stanetu Srebotniku in Tereziji Drev. Oba so obiskali na domu predstavniki KS Lokovica, Roman, Fanika in Jure. Ob prijatni dobrodošlici pri Srebotnikovih in pri Drevovih je čas hitro minil tako za obiskovalce kot za obiskane.

Pri Srebotnikovih se je gospod s svojimi spomini navezal na leta pri Vošnjakovih, in sicer pri gospe Marijani, ki je bila stroga, a pravična gospa. Gospod Srebotnik se dobro spominja, kako je vzdrževal razne naprave v tovarni usnja in tudi na domu Vošnjakovih in kako so se

Stane Srebotnik.

hoteli prepričati o njegovi poštenosti s tem, da so mu na mesto, kjer je delal, podtaknili denar. Od takrat, ko je Stane dal denar na mizo s pripombo, kje ga je naše, je užival polno zaupanje Vošnjakovih. Stane je »star Družmirčan« in se je v Lokovico preselil z družino zaradi znane žalostne zgodbe vasi Družmirje.

Terezija Drev v krogu svojih najbližjih.

Foto: Milojka Komprij

Pri Tereziji smo bili predlani, ko je praznovala 94. rojstni dan. Takrat nas je pričakala na njivi s fižolom. Letos, ko so se pri njej oglasili za novo leto, pa je ravno tako čila sedela v kuhinji in se veselila obiska. Gospa Drevova je Lokovičanka, tudi moža Rudija je imela sovaščana in v zakonu so se rodili trije otroci. Na jesen življenja jo spremlja njen sin Marjan, pri njej pa se radi oglasijo vsi vnuki in pravnuki. Kljub temu ji je včasih dolg čas, kajti njeno življenje sta pogosto zapolnjevala delo in skrb.

Predsednik KS Boris Lambizer je ob tej priložnosti povedal, da se včasih ljudje vse premalo zavedamo pomembnosti in vrednosti ljudi, ki so doživeli marsikaj trpkega in hudega, pa se jim še vedno zariše vesel nasmeh na obrazu.

Milojka Komprij

Rop v Šaleški dolini

V sklopu delovnega obiska v Velenju se je predsednik vlade RS in Liberalne demokracije Slovenije mag. Anton Rop sešel na pogovoru s predstavniki LDS, na katerega so bili vabljeni odgovorni iz Šaleške in Zgornje Savinjske doline ter Koroške. V pogovoru so se posebej posvetili aktualnim problemom v Sloveniji in se skupaj zavzeli za nadaljevanje dosedanje uspešne politike stranke v letu vstopa v Evropsko unijo in poudarili strpnost pri reševanju aktualnih konfliktnih problemov. Predsedniku so posebej predstavili prizadevanja in argumente za umestitev Savinjsko-Šaleške regije in Koroške v regionalizacijske

Foto: Milojka Komprij

proces, ki morajo temeljiti na resničnem in vsebinskem povezovanju med lokalnimi skupnostmi in gospodarskimi viri. Predstavniki LDS so posebej izpostavili neugodno cestno povezavo na avtocestni križ, kar je še posebej neugodno v zagotavljanju pretočnejšega prometa za gospodarstvo in siceršnji povezanosti Velenja in Koroške z ostalo Slovenijo, pa tudi z državami Evropske unije. Premier je podprl ta prizadevanja in zagotovil pomoč vlade pri uresničitvi teh projektov.

Predsednik LDS mag. Rop je predstavnikom občinskih odborov predstavil priprave Liberalne demokracije Slovenije na volitve v Evropski parlament in Državni zbor. Stranka bo na volitvah nastopala z na prihodnost naravnanim programom, ki temelji na konkurenčnosti gospodarstva, zagotavljanju slovenskih interesov v Evropski uniji in krepitevi porasta življenjske ravni. Stranka bo na evropskih volitvah nastopila s kvalitetno evropsko listo, v katero bodo pritegnili tudi nestrankske kandidate, na volitvah za državni zbor pa pričakujejo rezultat, ki bo omogočil sestavo še učinkovitejše in strokovno kompetentne vlade.

LDS

Razprodana Svoboda

Kulturni dom 17.januar

Dvorano v Šoštanjju so ta večer napolnili veličastni zvoki treh koncertnih asov. Domači pevski zbor Svoboda, je skupaj z gostujočimi prijatelji iz Vrhnik, mešanim pevskim zborom Mavrica in Komornim orkestrom navdušil poslušalce. Koncert je bil v dveh terminih, saj je bila dvorana z 230 sedeži vse premajhna glede na zanimanje. Novoletni koncert v taki zasedbi je že tradicionalna zadeva, ki je predstavljena na treh lokacijah, v Vrhniku, Ljubljani in Šoštanjju. Na Vrhniku so se koncertno predstavili v Cankarjevem domu v soboto 3. januarja takoj po novoletnih praznikih in doživeli pričakovano navdušenje. Posebno težo je imel nastop v Slovenski filhar-

Foto: Dejan Tonkili

moniji, ki je bil 10. januarja ravno tako v dveh terminih. V Šoštanjju pa je prireditev po novem letu dobro poznana in obiskana, tako, da je bil koncert že vnaprej razprodan.

Pevci in glasbeniki so pripravili program, ki je zadovoljil tako zahtevnejša ušesa, kot tista, ki jim je glasba preprosto všeč. V prvem delu smo v glavnem prisluhnili Komornemu orkestru, ki blestel v izvedbah Hrestača, Radosti ljubezni, hitri polki Na lovu in Ciganskim melodijam, poseben aplavz so si zaslužili ženski glasovi v odlomku iz opere Knez Igor Polovski plesi, skupaj pa sta zbora zazvenela v Eru iz drugega sveta in tako veličastno zaključila prvi del koncerta.

V odmoru smo se poslušalci in pevci predali sproščenemu klepetu in osvežitvi. Tako smo laže počakali drugi del koncerta, ki se je pričel z nastopom Komornega orkestra Vrhnika z znano glasbo iz filma Cvetje v jeseni. Tu se je izkazala solistka na citrah in nasploh je bila celotna izvedba, kot iz filma. Sledil je skupni nastop orkestra z pevci iz obeh zborov, tako, da je dvorana dobesedno zatrepetala od mogočnih zvokov. Gladiator in Oliver sta spet glasbi iz filmov in tudi tokrat je blestel orkester, skupaj pa so pevci obudili spomin na Evito s pesmijo Don't cry for me Argentina in koncert zaključili z znanim muziklom West Side Story Amerika.

Program, izvedba in celoten večer je potrdil znani sloves teh treh prvakov in odveč bi bilo razlagati, da so bili poslušalci več kot navdušeni.

Nekoč je Nitsche zapisal: Glasba ponuja strastem sredstvo, da same igrajo.

Ni kaj dodati.

Milojka Komprej

Doživljanje Indije s pomočjo predavanja svetovne popotnice Andreje Jernejčič

Svete krave želijo - travo!

V mrzlem decembrskem večeru nam je bila v dvorani Doma krajevne skupnosti Gaberke dana možnost spoznati življenje ljudi v vroči, gosti naseljeni Indiji, kjer je, kot zanimivost, krava več vredna kot človek. Predavanje z naslovom: INDIJA - PISANE BARVE REVEŽEV je z diapozitivi zelo doživeto izvedla svetovna popotnica Andreja Jernejčič. Predavateljica nam je poskušala predstaviti predvsem utrip življenja revežev v Indiji. Ta država je po številu prebivalstva, ki je etnično

Foto: A. Grudnik

Gaberčani so se naučili tudi indijskega pozdrava.

in rasno zelo raznoliko, druga na svetu. V njej namreč živi kar 984 milijonov ljudi, kar pomeni, da se na enem km² »gnete« povprečno okoli 311 prebivalcev (za primerjavo: v Sloveniji je povprečna gostota prebivalstva 97 preb./km²). Največ prebivalstva živi na podeželju v gručastih vaseh, ločeno po kastni pripadnosti. Večina ljudi živi v podobnih razmerah kot pred 100 leti - okoli 400 milijonov pod mejo revščine in okoli 200 milijonov na meji. Ob obrobju mest, kamor se priseljujejo revni ljudje s podeželja, nastajajo velike revne četrti (barakarska in šotorska naselja), ki se med sabo razlikujejo po jezikovni in deloma kastni pripadnosti. Najrevnejši prebivalci, predvsem iskalci sezonske zaposlitve, živijo kar na mestnih ulicah. Kljub temu da ustava zagotavlja enakost vseh prebivalcev, pa je z rojstvom določena pripadnost kasti še vedno zelo pomembna in vsakdanjem življenju Indijcev, tako na podeželju kot v mestih. Kastna ureditev temelji na podedovanem družbenem položaju posameznika, socialni segregaciji in obredni čistosti, v vsakdanjem življenju pa se kaže predvsem v lastništvu zemlje, poklicnem položaju, načinu prehranjevanja in kraju gibanja. Obstaja okoli 3000 kast, ki so razvrščene v štiri kategorije: najnižja črna (okoli 15% prebivalstva - obrtniki in delavci), rumena (40% prebivalstva - kmetje in trgovci), rdeča (18% prebivalstva - vojaki in uradniki) in najvišja bela (verski voditelji bramani).

Andreja Jernejčič je že večkrat obiskala Indijo in ima tam že kar nekaj prijateljev. Na predavanje je s sabo prinesla veliko originalnih indijskih predmetov (prah za pike, kredo, sindoor, verižice sadhujev, indijske palčke, okraske za kamele, časopis, ulično 'posodo' za hrano, okraske z značilnimi indijskimi motivi, nakit, turban, rezljane slončke? tri v enem, indijske rupije, znamke in nekaj značilnih indijskih začimb (kardamon, masala) itd., material za henna painting (ročno poslikavanje) ter recepte indijskih jedi in slaščic). Predstavila nam je tradicionalno oblačilo žensk - sari, poslušali pa smo tudi posnetek enega od indijskih jezikov. Skozi celotno predavanje nas

je spremljala tradicionalna indijska glasba. Na začetku predavanja smo skuhali črni indijski čaj po receptu družine, pri kateri je živila popotnica. Uporabili smo kar črni čaj v filter vrečkah, ki ga lahko kupimo tudi pri nas. Dodali smo mu začimbo, imenovano masalo, s čimer je dobil čaj bolj oster okus. Za Indijo je sicer značilna zelo začinjena hrana. Po jedi je zato obvezno použiti posebne pripravke, s katerim si nevtraliziramo okus.

Za Indijce je tudi značilno, da ne potrebujejo toaletnega papirja – prodajajo ga samo v posebnih trgovinah za turiste. Indijci se namreč po opravljeni potrebi umijejo z levo roko in zato ta roka na splošno velja za »umazano«. Sploh zanimiva so njihova javna stranišča (moška), saj je to navadno kar označen odprt prostor. Čistoča pa je tako ali tako pri njih velik problem. Predstavlja si vroč soparen dan, polno prepotenih ljudi, ki se niso že tedne umili, razpadajoče smeti, neurejena kanalizacija ... Skupno lahko ugotovimo, da se verjetno po mestnih ulicah vije neprijeten smrad. Po ulicah mrgoli trgovcev in rikšarjev, ki ponujajo svoje blago oziroma usluge. Menda so to najbolj tečni ljudje na svetu, ki se jih zelo težko znebiš. Če se že za kaj odločiš, si moraš vzeti čas, saj imajo zelo radi barantanje za ceno. Na začetku ponudijo veliko pretirano ceno, ki se jo da nato s spretnim barantanjem močno znižati. Nekateri v tem tako uživajo, da si za to lahko vzamejo tudi več dni. Kljub temu da je lahko končna cena proti tisti postavljeni na začetku veliko nižja, verjemite, da Indijci nikoli ne bodo spustili cene tako nizko, da bodo šli v lastno izgubo. Sploh pa moraš paziti pri denarju in pristnosti izdelkov, saj te lahko mimogrede ogoljufajo. Njihov denar se imenuje rupija. Bankovci majhne vrednosti so zelo umazani, saj le-ti hitro prehajajo iz rok v roke. V primeru zasedenosti obeh rok pa nekateri denar primejo kar z zobmi. Tako je lep primer bankovca za zbirko le težko najti. Na ulici ponujajo tudi slikanje na kožo in ob tem zagotavljajo dolgo obstojnost slike. Andreji se je le-ta zbrisala že po nekaj dneh, saj se je za njihove

pojme preveč umivala.

Hindujci iz verskih razlogov ne jedo govejega mesa, kljub temu pa ima Indija daleč največ goveda na svetu. Predvsem na manjših kmetijah ga uporabljajo za delo na polju, za pridobivanje mleka, gnoja, kurjave in kož. V mestih pa navadno srečamo prosto sprehajajoče se »svete« krave. Zaradi pomanjkanja rastlinja so večinoma čisto prestradane in često je njihov dnevni meni sestavljen iz smeti. Ko poginejo, njihovega trupla nihče ne odstrani; podvrženo je naravnemu trohnenju. Govedo se torej sprehaja po mestu, medtem ko večina prebivalstva živi na robu preživetja. Moški na ulicah, ki ponujajo različne predmete in usluge, so večinoma zelo suhi, podhranjeni in živijo z dneva v dan. Andreja je doživela izkušnjo z nekim rikšarjem na kolesu, ki zaradi izčrpanosti ni zmozel klanca in sta zato morala do vrha peš.

Andreja je obiskala tudi območje, kjer poteka obredno umivanje vernikov v reki Ganges. Reka je v resnici izredno umazana, zanimivo pa je, da malo višje po reki navzgor v reko mečejo pepel umrlih.

Naša gostja je povedala še marsikaj zanimivega. Npr. kako na javnih prevozih ljudje sedijo tudi na strehi. Če si predstavljate vročino in slabo higieno ljudi, bi se tudi midva raje peljala na strehi kot v zadušljivi notranjosti avtobusa. Govorila je tudi o vnaprej dogovorjenih porokah, poročnem obredu, kako moški zaradi interneta, ki je prišel tudi do Indije, končno lahko tudi že pred poroko občudujejo golo žensko telo; pa o neurejenosti njihovih hotelov, prebavnih motnjah zaradi njihove hrane, njihovem močnem pivu, ...

Utrip življenja v določenem okolju je verjetno najboljše doživeti tako, da tja odpotuješ mimo organiziranih potovanj preko turističnih agencij. Za tiste, ki zaradi finančne nezmožnosti, pomanjkanja časa in predvsem pa poguma ne tvegamo take poti, pa so zato zelo dobrodošla doživeta pripovedovanja ljudi, ki jih ni strah preživeti nekaj časa v za nas kar krutih razmerah.

Zdenka Mazej,
Aleksander Grudnik

Jože Miklavc

Svetloba duha

Voščilo bralcem Lista od najhitrejšega reporterja – z zamudo... A še vedno pravočasno, saj dobre želje nikoli ne zamudijo

Ko ob letni bilanci mojega sodelovanja pri najlepšem lokalnem časopisu, bolj rečeno, šoštanski reviji, listam list za listom našega skupnega Lista, ugotavljam, da se je koncept odlično prijel in da ima časopis bralcev Občine Šoštanj in obrobja Šaleške doline majhen privilegij. Ne zato, ker bi bil rad zares najboljši, najlepši in najkakovostnejši, bolj zato, ker ga pripravljajo in izdelujejo ljudje, ki so (še veliko bolj kot jaz), motivirani in čustveno vezani na svoje okolje in dogodke.

Dobil sem pismo urednika: »Daj, Jože, napiši voščilnico našim bralcem, da ne bomo vsak zase in vse križem pisarili o dobrih željah našim znancem, prijateljem, sorodnikom in... in seveda tudi bralcem Lista!« Pa sem za hipec ostal v zadregi. Ko pa sem listal ta naš skupni List, se mi je kar posvetilo. Vem, kaj si bralci Lista želite! Vse leto ste izražali vaše želje, načrte in vnevar potiskali zadeve, ki jih ne marate. In prav je tako. Srečo imamo, da je kljub šibkim možnostim demokratičnega življenja vse močnejša roka pravice do svobodnega izražanja. Ta dobrina je v nekem smislu nad vsemi in vsaj to duhovno bogastvo nas obkroža brez velikega pogoja: denarja, položaja, statusa in osebnostne veličine. Kar je komu na duši, lahko pove, zapiše in priobči v takšnem svobodnem časopisu, kot je naš skupni List. Pa ostane živ in razgaljen med resnico, svojim videnjem zadeve in pravico. Kajti bralci (ljudstvo) so pravičen sodnik!

Kaj torej najbolj privoščim bralcem Lista in Šoštanjčanom v širšem pomenu besede?

Bodite vse bolj gospodarji svojega okolja, saj ste v zgodovini Šaleške doline najbolj plačali za eksploatacijo zemeljskih dobrin, ki so bile ob obilici stranskih učinkov dobrine vsem Slovincem. Želim vam najlepšo in najmodernejšo šolo za dušo, saj je to zibelka domače kulture, motor znanja vsakega mladega državljanca ter hram samospoštovanja. Stara poslopja z zelo staro opremo naj se umaknejo novi, sodobni lepotic, iz katere bo vel nov duh mladih nadebudnežev in bodočih sokrajanov severozahodnega dela Šaleške doline. Privoščim vam veliko svetlobe, predvsem svetlobe duha! Ob energetskem gigantu, ki ga upravljate in v katerega senci ter dimu se znojite, se jezite in podoživljate drame nekaterih vaših sokrajanov, ste se odločili, da nekaj proizvedene svetlobe vendarle ujamete za lastne potrebe in predvsem za luč samozavesti. To, kar je predvsem vaše, vam naj nihče ne vzame breza vaše volje!

In ne nazadnje vam želim, da še naprej segate po Listu in ga listate list za listom ter se tako identificirate z dogodki in kulturo ljudi. Še bolj boste doživljali vsebino vašega mesečnika, če boste tudi sami kdaj vzeli pisalo in priložili vam ljubo fotografijo in jo poslali v uredništvo.

Ustvarjalci si želimo še bolj pristnega sodelovanja, skupnega izpostavljanja ter vaših povratnih informacij. List je živ kot vsak medij pač, če ga soustvarjajo njegove bralke in bralci. Takšen naj postane tudi naš in vaš List, ki brez dlake na papirju odslkava utrip v dolini med goro Oljko, Skornim, Smrekovcem, Plešivcem, Razborjem, Lubelo in Paškim Kozjakom.

Vsem pa želim vsekakor odličnega elana v tem koledarskem obdobju in... srečamo

se spet na naših skupnih »popisanih in poslikanih poljanah«.

Utrinki iz življenja cerkve

Ustvari družino

**MNOGO JE SAMOT, MI PA IŠČEMO DRUG DRUGEGA.
MNOGO JE BESED, MI PA SE POGOVARJAMO.**

Živimo čudovito obdobje napredka sredstev, ki omogočajo visoko stopnjo obveščenosti ter komunikacije med ljudmi. Imamo občutek, da svet še nikoli ni bil tako majhen in povezan v eno samo globalno vas. Toda, ali se je zaradi milijarde SMS sporočil in milijarde obiskanih internetnih strani povečala tudi kakovost odnosov med ljudmi? Smo vsi skupaj bolj družina?

Zdi se, da ne. Pred nami so nove oblike samote in nove podobe zapuščenosti, ki morejo v marsikomu ugasniti plamen življenjske vedrine. Mnogo najmlajših prihaja iz razbitih družin ter mnogo najstnikov odrašča v utrujena in žalostna bitja; so delavci, ki svoje stiske ne zaupajo nikomur, in so starejši, ki jih nihče ne obišče; mnogi še vedno iščejo tolažbo v omami.

Pa vendar človek brez človeka ne more, kajti samota ni nikogaršnji poklic. Poklicani smo začutiti drugega, ustvarjati družino in živeti kot bratje in sestre. Zato kljub različnosti iščimo sočloveka ter se kljub poplavi besed in sporočil poskušajmo zares pogovarjati. Po svetlem zgladu Jezusove družine ustvarjajmo družino v domači hiši, v naši soseski, v slovenskem narodu ter v evropski in svetovni skupnosti ljudstev in držav.

Naj bo plamen letošnje Luči miru iz Betlehema znamenje naše volje po družini!

(Poslanica Luči iz Betlehema, 2003)

Foto: Milojka Komprej

Žive jaslice

Tih večer. Svetloba cerkve sv. Antona je vabila kot nikoli poprej.

»Žive jaslice, mami, kaj to pomeni? A so potem vsi čisto prav veliki, a so živi?«

»Nej, tud' tako čudno vprašaš, veš da so. Mami, oči, gremo gledat, a gremo peš?«

Lučka, ki je sijala iz cerkve, je lesketajoče pomežiknila v drobnih otroških očeh, polnih pričakovanja.

»Urši, za peš pa smo malce pozni, pa mrzlo je, pogledat bomo pa vseeno šli, če obljubita, da bosta pridna.«

In smo se odpravili. Bilo je kot v pravljici.

»Kako je lepo, a si videla, da so prave bakle; pa koliko jih je, a bodo dolgo svetile?«

»Veš, da bojo. Kako je romantično, bi kar tu ostala.«

Pomežiknila sva si: »O, najina punčka že ima občutek, kaj je to romantično. Kako hitro teče čas.«

Luna je z desne, obrnjena proti cerkvi, dajala še polnejše doživetje nebeške lepote. Polno ljudi, pa vseeno nek občutek miru, spokojnosti in povezanosti. Brez pokanja.

»Lej, kaj so naredili, božičkove sani. A se lahko gor usedeva?«

Nad množico se je zaslišala pesem. In potem skrbno pripravljen tekst o potovanju Svete družine. In igra živih jaslic.

»Ati, dvigni me, da bom več videl. Sem že mislil, da je dojenček tudi pravi.«

»Si pa res smešen, če bi bil dojenček, bi se prehladil, še zmrznil bi lahko.«

»A je bilo tedaj, ko se je Jezušček rodil, tudi tako mrzlo? Še dobro, da je bil v štalci.«

Ob koncu predstave smo lahko prišli bližje.

»Kako lepo obleko ima Marija. Tamle pa je osliček, kaj je zanimiv!«

Malo smo še poklepetali in se odpravili nazaj. Bakle ob poti so počasi ugašale.

Še dolgo preden sta zaspala, sta se otroka pogovarjala, kot da drobne lesketajoče lučke nočejo in nočejo ugasniti.

družina iz Lokovice

Kako smo sprejeli luč miru iz Betlehema?

Luč miru iz Betlehema prihaja v Slovenijo že petnajsto leto zapored. Slovenski skavti in skavtinje so jo skupaj s taborniki sprejeli od dunajskih skavtov v soboto, 13. decembra. V Velenju smo skavti sprejeli lučko v nedeljo, 14. decembra, pri večerni sveti maši v župnijski cerkvi v Šaleku. Slovesnost je vodil gospod župnik Vilijem Kaučič (tudi skavt). Pri maši smo sodelovali odrasli skavti, klan-ovci in četa. Po maši so si klan-ovci in četa razdelili »teren« za raznašanje luči miru po vsej dekaniji. Pri tem jim pomagamo tudi odrasli skavti (prevoz), saj je prišla lučka do vseh cerkva in pomembnih ustanov. Najpogumnejši so jo v noči 19. decembra odnesli tudi na Uršljo goro.

Lučko pa smo odnesli tudi v svoje domove, v naše družine. In od tu naj bi se svetloba širila še k drugim ljudem, ki živijo v naši okolici. Plamen je potrebno ves čas negovati in paziti, da lučka ne ugasne. To je posebna skrb, ki pa je zelo prijetna. Prižgali pa smo tudi lučko v naših srcih. Zavedamo se gesla »USTVARIMO DRUŽINO«, saj

Luč miru iz Betlehema so v Šoštanj prinesli tudi taborniki Rodu Pusti grad. Pred Mestno galerijo Šoštanj so jo lahko 12. decembra prižgali vsi, ki so želeli ponesti plamen miru tudi v svoje domove. Taborniki so ob tem pripravili tudi priložnostni program, ki ga je vodila Helen Urh.

Foto: Alma Karahasanović

je družina naša prva in osnovna celica človeštva, v kateri moramo najprej poskrbeti za mir, ljubezen, srečo, veselje ...

Živimo v času naglice in hitenja, v tem času pa smo še posebej poklicani negovati resničen mir in ga dajati tudi okolici. Vemo, da družina nismo le starši in naši otroci, temveč je družina vse okolje, v katerem živimo. Vsi ljudje, s katerimi se družimo, naš kraj, naša država, vsi ljudje, tudi drugače misleči. Tako smo vsi kristjani, še posebej skavti, poklicani, da s svojim življenjem izžarevamo luč, ne le v času adventa in v božičnem času, temveč skozi vse leto.

Vzemimo si čas za mir, za ljubezen, za tople besede, za iskren pogled in odkrit pogovor. Tako bomo tudi sami luč, ki daje mir.

družina KAVŠAK

Teden krščanske edinosti (18.-25. 1. 2004)

Ko je Jezus pri zadnji večerji potrdil tam zbrano Cerkev, je molil: »Oče, daj, da bodo ti, katere si mi dal, eno.« Ta želena edinost je skozi stoletja doživljala krizo. Ena Kristusova Cerkev se je razdelila. Needina Cerkev čuti, da mora vedno ponavljati Jezusovo prošnjo pri zadnji večerji, da mora vedno moliti za edinost.

»Svoj mir vam dajem.« je bilo geslo letošnje ekumenske osmine. Ne le edinost vseh kristjanov, ampak mir z vsemi, je naloga, ki bi jo morali živeti. Mir na svetu je dobrina, ki se nam nenehno odmika in se srečuje z velikimi ovirami. Da bi bilo naše hrepenenje po miru uresničeno, smo dolžni delati za spravo. Saj brez sprave ni edinosti in ne miru.

Jože Pribožič, dekan

Molitev za edinost

Gospod Jezus, na večer, preden si umrl za nas, si molil, da bi bili vsi Tvoji učenci popolnoma eno, kakor Ti v Očetu in Oče v Tebi. Daj, da bomo živo začutili, kako velika nezvestoba do Tebe Listje naša razdeljenost. Daj nam iskrenosti, da bomo priznali ravnodušnost, nezaupanje in medsebojno nenaklonjenost, ki se morda skrivajo v nas. Daj nam poguma, da bomo vse to izkoreninili. Nakloni nam, da se vsi zedinimo v Tebi, da bi se iz naših src in ustnic neprestano dvigala Tvoja molitev za edinost kristjanov, kakršno Ti hočeš. V Tebi, ki si popolna Ljubezen, naj najdemo Pot, ki vodi do edinosti v poslušnosti Tvoji Ljubezni in Resnici. Amen.

NAŠA FEBRUARSKA BOGOSLUŽNA SLAVJA

4. navadna nedelja, 1. februar

Svete maše:

župnijska cerkev ob 7. in pol 9. uri,
Bele Vode ob pol 9. uri,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45,
mestna cerkev ob 11. in 18. uri.

svečnica, 2. februar

Svečnica je drugo ime za praznik Jezusovega darovanja. Tega dne blagoslovimo sveče, ki so kristjanom posebno znamenje božjega blagoslova skozi vse leto. Vse dopoldanske maše bomo začeli z blagoslovom sveč:

župnijska cerkev ob pol 9. uri,
Bele Vode ob pol 9. uri,
Zavodnje ob 10. uri,
mestna cerkev ob 11. in 18. uri.

5. navadna nedelja, 8. februar

Svete maše:

župnijska cerkev ob 7. in pol 9. uri,
Bele Vode ob pol 9. uri,
Zavodnje ob 10. uri,
Topolšica ob 9.45,
mestna cerkev ob 11. in 18. uri.

Lurška Mati Božja - svetovni dan bolnikov, 11. februar

Na praznik Lurške Matere Božje 11. februarja, ko se spominjamo prvega prikazanja Marije Bernardki, obhajamo svetovni dan bolnikov. Ta dan nas ob Mariji, ki jo v litanijah kličemo »zdravje bolnikov«, vabi k osveščanju, da je naš odnos do bolnikov znamenje naše vere. Maša bo:

župnijska cerkev ob 7. uri,
mestna cerkev ob 18. uri.

6. navadna nedelja, 15. februar

Svete maše:

župnijska cerkev ob 7. in pol 9. uri,
Bele Vode ob pol 9. uri,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45,
mestna cerkev ob 11. in 18. uri.

7. navadna nedelja, 22. februar

Svete maše:

župnijska cerkev ob 7. in pol 9. uri,
Bele Vode ob pol 9. uri,
Zavodnje ob 10. uri,
Topolšica ob 9.45,
mestna cerkev ob 11. in 18. uri.

Pepelnica, 25. februar

Na pepelnico vstopamo v postni čas, ki nas bo pripravil na praznovanje velike noči, našega največjega praznika. Pri maši je obred pepeljenja. Pepel oljčnih vejic, ki so bile blagoslovljene na lansko cvetno nedeljo, blagoslovimo in duhovnik nam ga posuje na glavo, v znamenje naše spokornosti. Maše s pepeljenjem bodo:

župnijska cerkev ob 7. uri,
Bele Vode ob 8. uri,
Zavodnje ob 10. uri,
mestna cerkev ob 18. uri.

1. postna nedelja, 29. februar

Svete maše:

župnijska cerkev ob 7. in pol 9. uri,
Bele Vode ob pol 9. uri,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45,
mestna cerkev ob 11. in 18. uri.

Prometni kotiček

Matjaž Cesar

Prijetno je, kadar lahko človek napiše nekaj vrstic, ki mu ležijo na srcu.

Nekaj razmišljanj, pohval, graj, nasvetov in nekaj... Bog si ga vedi, ali bom razumljen.

Najprej sem želel nadaljevati kar tam, kjer sem pred časom zaključil. To je na glavnem križišču v zaselku Lokovica.

A v vmesnem času se je nabralo toliko novih dogodkov in posegov v prometno infrastrukturo po vsej občini, da bom moral nekaj pozornosti nameniti tudi njim.

Večina prebivalcev v občini ve, da se počasi, vendar zagotovo približuje čas, ko bo luč sveta ugledal novi Odlok o javnem redu in miru. Vendar to ne pomeni, da bomo občinski svetniki le potrdili nekakšen dokument, potem pa, kar bo, pa bo.

Ravno zaradi tega v ozadju, na oddelku za okolje in prostor, potekajo tudi priprave na posege v prostor.

Sprašujete se, v kakšnem smislu se to dogaja.

Naj povem še to, da, kar se tiče cest, le-te že obravnava Odlok o varnosti cestnega prometa. Potrebujemo le še nadzornika. Vendar njegova skrb ne bo vzdrževanje tehničnega minimuma, temveč nadzor in sankcioniranje kršitev, ki lahko pomenijo nevarnost za vse udeležence v prometu.

Nekako takole bi to moralo biti.

Najprej si postavimo vprašanje: Lastniki česa smo ljudje kot občina?

Smo lastniki skoraj vse skupne komunalne infrastrukture, ki je že, je ali pa še bo sestavljena iz cest, vodovodov, kanalizacij, toplovodov, plinovodov itd.

Občina s proračunskim denarjem skrbi, da vse na teh komunalnih sklopih poteka v redu za naše dobro.

Sam se želim omejiti le na promet. Ta se v naši občini odvija na cestah, po železnici in po zraku. Vodnega prometa vsaj zaenkrat še ne poznamo.

Torej ostanimo pri prometu na cestah, ki nas večinoma najbolj tudi zanima.

Na javnem razpisu občina izvede izbor za celoletnega vzdrževalca občinskih cest.

In kje je največ problemov s področja prometa? Vsekakor v mestu, ki je upravno središče in s tem tudi center celotne občine.

V mestu je poleg živega prometa, ki se odvija po cestah, še izredno pomemben mirujoči promet, za katerega je bolj ali manj dobro poskrbljeno s parkirišči.

Moja prizadevanja v tej smeri so bila vedno v tem smislu, da čim bolj poskrbimo za vse udeležence, ki se s svojimi jeklenimi konjički pripeljejo na parkirišča. Pred leti, ko je bilo vozil manj, je bilo v mestu še kar dobro poskrbljeno za tako imenovani parkirni red. V zadnjem času je vedno več ljudi, ki imamo v svoji lasti različna vozila.

Leta so v razvoju in številu vozil naredila svoje. Malo ali pa skoraj nič pa se ni spremenila naša miselnost. Velika večina voznikov želi danes pripeljati vozilo, če že ne gre notri, pa vsaj do trgovine, lokala, institucije itd.

Osrednje parkirišče pred občino, banko in blagovnico je že pokazatelj naše prometne kulture.

V zadnjih letih je bilo narejenih ali obnovljenih nekaj parkirnih celot, ki pa še vedno ne morejo zadostiti sedanjim potrebam.

Naredimo bežen pregled urejenega, v fazi urejanja in predvidenega za ureditev.

a) Občina je uredila naslednja parkirišča:

- novo ob novem bloku na Aškerčevi cesti (60),
- rekonstrukcija celotnega Trga bratov Mravljak (30),
- novo pri otroškem vrtcu na Koroški cesti

(24),

- rekonstrukcija za bloki na Kajuhovi 5, 7 in 7/a (cca. 34).

b) Občina ureja naslednja parkirišča:

- novo ob bloku na Koroški 4 (dogovorno z SŽ) (cca. 8),
- rekonstrukcija na mestu stare bencinske črpalke (cca. 15).

c) Občina bo uredila naslednja parkirišča:

- novo veliko parkirišče med novim avtocestrom Vrčkovnik in Trgom bratov Mravljak (cca. 100),
- novo veliko parkirišče ob novi športni hali in osnovni šoli na Koroški cesti (cca. 60),
- novo parkirišče na Aškerčevi cesti (cca. 16),
- rekonstrukcija pred občino, banko in blagovnico na Trgu svobode (cca. 40),
- rekonstrukcija okoli zdravstvenega in kulturnega doma (cca. 50).

Skupno bo torej blizu 440 parkirnih mest.

Nekateri trde, da se uvrščam med nikoli zadovoljne svetnike. Lahko jim pritrdim, da imajo prav. Res tečnarim, da se morajo problemi prometa urejati strokovno in dovolj hitro. Tu se sedaj že kaže, da do sedaj nisem veliko udaril mimo.

Me pa boli, ko se kljub dostojno urejenim parkiriščem najde voznik (vozniško dovoljenje mu je bilo prav gotovo podarjeno), ki kljub vsem opozorilom parkira svoje vozilo na intervencijsko pot, v križišču, na avtobusni postaji, na pločniku, na sredini parkirišča, na dovozu do parkirišč, dovozu do stanovanjske hiše, bloka, garaže itd.

Ravno zaradi tega, dragi občani, sem zgovornik novega Odloka o javnem redu in miru, ki bo morda le prinesel malo več reda tudi na področju prometa v občini.

Naslednjič: Ne morem se še odločiti, zato Vas prosim za Vaša razmišljanja, mnenja, nasvete...

E-naslov: list@sostanj.si
s pripisom: Za prometni kotiček.

Pregled modrih dogodkov za območje občine Šoštanj v zadnjem mesecu

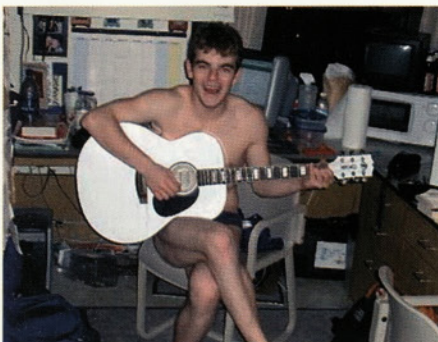
Dne 25. 12. 2003 nas je krajan Topolšice obvestil, da sta ga na poti domov ustavila sosedata ter mu zagrozila z ubojem. V postopku smo kmalu ugotovili, da gre za nerešene medsosedske odnose, ki jih udeleženci sami ne morejo rešiti, tako da se bodo sedaj morali zagovarjati na sodišču.

26. 12. 2003 nas je krajanka Šoštanja obvestila, da pri njej doma po vhodnih vratih stanovanja razbija bivši fant njene hčere ter da ne morejo počivati. Na kraju smo ugotovili, da je kršitelj v pozni nočni uri na vsak način hotel rešiti ljubezenske težave, pri tem pa ni upošteval predpisov o javnem redu in miru, zaradi česar se bo moral zagovarjati pri sodniku za prekrške v Velenju ter mu razložiti svoje ravnanje.

Dne 27. 12. 2003 smo bili obveščeni, da je prišlo v stanovanjski hiši v Šoštanju do pretepa več oseb. Na kraju smo ugotovili, da so se že pred tem v enem izmed šoštanjskih lokalov verbalno sporekle štiri osebe. Po končanem prerekanju so trije kmalu četrtega izsledili na domačem naslovu, kjer so z njim fizično obračunali, ob tem pa še razbili nekaj hišnega inventarja. Vsi udeleženi se bodo srečali ponovno pri sodniku za prekrške ter na sodišču v Velenju.

29. 12. 2003 nas je vestni občan Šoštanja obvestil, da so se ravnokar na Prešernov trg v Šoštanj pripeljali neznan mladeniči, ki so tam izstopili iz vozila ter v zrak izstrelili več nabojev. Po dejanju so se s kraja odpeljali z belim vozilom. Na klic smo se policisti takoj odzvali ter opisano vozilo in osebe kmalu izsledili pred enim izmed šoštanjskih lokalov, v katerem so popivali. V akciji, ki je v tem času stekla, smo storilce pri njihovem odhodu iz polnega lokala prijeli, v postopku pa ugotovili, da omenjeni res posedujejo pištolo. Bilo je tudi ugotovljeno, da je bila pištola plinska, omenjene pa je predpraznično vzdušje pri njihovem početju zaneslo. Kljub temu jim je bila pištola zasežena, saj so jo posedovali brez ustreznega dovoljenja, zaradi početja pa se bodo morali zagovarjati še pri sodniku za prekrške.

Dne 30. 12. 2003 so nas stanovalci bloka iz Šoštanja obvestili, da njihov sstanovalec v zgodnjih jutranjih urah igra na kitaro in da ne morejo počivati. Na kraju smo ugotovili, da si je dejansko njihov stanovalec pred odhodom na počitek v vinjenem stanju zaželel igranja na kitaro, vendar njegovega koncerta ostali stanovalci niso želeli poslušati. Ome-

njeni kršitelj se bo tako moral zagovarjati pri sodniku za prekrške, vendar je prihod in opozorilo policistov upošteval in z igranjem prenehal.

Na silvestrovo smo prav tako morali posredovati v enem izmed stanovanjskih blokov v Šoštanju zaradi preglasne glasbe, ob tem so bili kršitelji na početje opozorjeni, izdan pa jim je bil tudi plačilni nalog.

V silvestrskem večeru smo policisti morali posredovati v enem izmed stanovanjskih blokov v Šoštanju, kjer se je odvijala novoletna zabava. Ta je v zgodnjih jutranjih urah pričela motiti del stanovalcev, ki se zabave niso udeležili. Policisti smo na kraju opravili razgovor z veselo družbo, ki je sam prihod in opozorilo upoštevala ter zaključila s kršitvijo. Drugih kršitev na območju Občine Šoštanj v najdaljši noči nismo beležili. Samo praznovanje starega leta je tako minilo mirno in brez večjih kršitev.

Dne 2. 1. 2004 smo bili poklicani v enega izmed gostinskih lokalov v Šoštanju, kjer je skupina mladeničev še vedno praznovala novo leto ter po končanem popivanju dela računa ni želela poravnati. Ob predložitvi računa so s kraja zbežali. Omenjeno družbo smo naslednjega dne izsledili, po končanem razgovoru pa so pozabljeni dolg odšli poravnat.

4. 1. 2004 smo policisti sodelovali tudi pri vstopu v stanovanje starejše občanke v Šoštanju. Tega dne nas je poklicala njena sorodnica ter povedala, da svoje botre ne more priklicati ter da gre za starejšo osebo. Skupaj z gasilci smo vstopili v stanovanje, kjer smo ugotovili, da je občanka živa ter da je zaradi zdravstvenih težav v svojem stanovanju onemogla, tako da se na klicanje in zvonjenje ni mogla odzvati. Omenjeno so v nadaljnjo nego prevzeli v bolnišnični ustanovi.

Vodja policijskega okoliša:
Zoran STOJKO-KREVELZ

V spomin

ZALJUBERŠEK BRANKO

V gorah nad Robanovim kotom se je 3. 8. 2003 na planini Križevnik tragično končala planinska in življenjska pot Branka Zaljuberška, člana Planinske sekcije Gaberke, PD Šoštanj.

Branko se je rodil 18. 3. 1958 v Gaberkah pri Šoštanju. Po končani osnovni šoli in gimnaziji v Velenju se je zaposlil na Premogovniku Velenje. Svojo mladost in tudi zrela leta je preživel med vrstniki v domačem kraju. Poleg vsakodnevnega dela je v prostem času rad sedel za šahovnico in s prijatelji ob kraljevski igri preživel lepe trenutke. Zaradi svoje skromnosti in iskrenega tovarštva je bil vsem drag prijatelj.

Že od mladosti je bil ljubitelj narave in gora, ki so z leti postale njegova velika ljubezen. Po vsakdanji službi in naporinem delu pri gradnji svoje hiše ga je konec tedna pot običajno vodila v gore. Najbolj se mu je priljubila kraljica med slovenskimi alpskimi dolinami - Logarska dolina z okolico. Ko popotnik pride v ta biser narave, mu srce zavriska od radosti nad krasnim pogledom na dolino in čudovite vršace, ki se pnejo v nebo. Tudi Branku je srce iz dneva v dan hrepenelo po teh lepota. V teh gorah je našel mir in zadovoljstvo, izpolnjevale so mu vse skrite in neuresničene želje. Z leti obiskov gora si je pridobil toliko gornjskih izkušenj, da ga hoja po markiranih poteh ni več zadovoljevala in zato je vedno raje zahajal v neokrnjeno naravo, kjer so mu družbo delali le prvobitni prebivalci - gamsi in divje koze. Hoja in plezanje po planinskih brezpotjih sta postala del njegovega življenja, ki jima je poleg gradnje hiše posvečal vse svoje široko srce.

V svojem življenju je imel še veliko načrtov. Od vselitve v svojo hišo do vzponov in še neosvojenih smeri v njegovih ljubljanih Savinjskih Alpah, vendar je le en samcat nezanesljiv korak za vedno prekinil vsa pričakovanja in načrte.

V imenu Planinske sekcije Gaberke in vseh, ki nam je bil Branko drag prijatelj

Slavko Ramšak

Pregled modrih dogodkov za območje občine Šoštanj v zadnjem mesecu

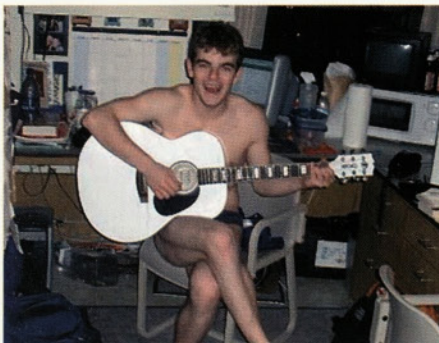
Dne 25. 12. 2003 nas je krajan Topolšice obvestil, da sta ga na poti domov ustavila soseda ter mu zagrozila z ubojem. V postopku smo kmalu ugotovili, da gre za nerešene medsosedske odnose, ki jih udeleženci sami ne morejo rešiti, tako da se bodo sedaj morali zagovarjati na sodišču.

26. 12. 2003 nas je krajanka Šoštanja obvestila, da pri njej doma po vhodnih vratih stanovanja razbija bivši fant njene hčere ter da ne morejo počivati. Na kraju smo ugotovili, da je kršitelj v pozni nočni uri na vsak način hotel rešiti ljubezenske težave, pri tem pa ni upošteval predpisov o javnem redu in miru, zaradi česar se bo moral zagovarjati pri sodniku za prekrške v Velenju ter mu razložiti svoje ravnanje.

Dne 27. 12. 2003 smo bili obveščeni, da je prišlo v stanovanjski hiši v Šoštanju do pretepa več oseb. Na kraju smo ugotovili, da so se že pred tem v enem izmed šoštanjskih lokalov verbalno sporekle štiri osebe. Po končanem prerekanju so trije kmalu četrtega izsledili na domačem naslovu, kjer so z njim fizično obračunali, ob tem pa še razbili nekaj hišnega inventarja. Vsi udeleženi se bodo srečali ponovno pri sodniku za prekrške ter na sodišču v Velenju.

29. 12. 2003 nas je vestni občan Šoštanja obvestil, da so se ravnokar na Prešernov trg v Šoštanj pripeljali neznan mladenič, ki so tam izstopili iz vozila ter v zrak izstrelili več nabojev. Po dejanju so se s kraja odpeljali z belim vozilom. Na klic smo se policisti takoj odzvali ter opisano vozilo in osebe kmalu izsledili pred enim izmed šoštanjskih lokalov, v katerem so popivali. V akciji, ki je v tem času stekla, smo storilce pri njihovem odhodu iz polnega lokala prijeli, v postopku pa ugotovili, da omenjeni res posedujejo pištolo. Bilo je tudi ugotovljeno, da je bila pištola plinska, omenjene pa je predpraznično vzdušje pri njihovem početju zaneslo. Kljub temu jim je bila pištola zasežena, saj so jo posedovali brez ustreznega dovoljenja, zaradi početja pa se bodo morali zagovarjati še pri sodniku za prekrške.

Dne 30. 12. 2003 so nas stanovalci bloka iz Šoštanja obvestili, da njihov sostanovalec v zgodnjih jutranjih urah igra na kitaro in da ne morejo počivati. Na kraju smo ugotovili, da si je dejansko njihov stanovalec pred odhodom na počitek v vinjenem stanju zaželel igranja na kitaro, vendar njegovega koncerta ostali stanovalci niso želeli poslušati. Ome-

njeni kršitelj se bo tako moral zagovarjati pri sodniku za prekrške, vendar je prihod in opozorilo policistov upošteval in z igranjem prenehal.

Na silvestrovo smo prav tako morali posredovati v enem izmed stanovanjskih blokov v Šoštanju zaradi preglasne glasbe, ob tem so bili kršitelji na početje opozorjeni, izdan pa jim je bil tudi plačilni nalog.

V silvestrskem večeru smo policisti morali posredovati v enem izmed stanovanjskih blokov v Šoštanju, kjer se je odvijala novoletna zabava. Ta je v zgodnjih jutranjih urah pričela motiti del stanovalcev, ki se zabave niso udeležili. Policisti smo na kraju opravili razgovor z veselo družbo, ki je sam prihod in opozorilo upoštevala ter zaključila s kršitvijo. Drugih kršitev na območju Občine Šoštanj v najdaljši noči nismo beležili. Samo praznovanje starega leta je tako minilo mirno in brez večjih kršitev.

Dne 2. 1. 2004 smo bili poklicani v enega izmed gostinskih lokalov v Šoštanju, kjer je skupina mladeničev še vedno praznovala novo leto ter po končanem popivanju dela računa ni želela poravnati. Ob predložitvi računa so s kraja zbežali. Omenjeno družbo smo naslednjega dne izsledili, po končanem razgovoru pa so pozabljeni dolg odšli poravnat.

4. 1. 2004 smo policisti sodelovali tudi pri vstopu v stanovanje starejše občanke v Šoštanju. Tega dne nas je poklicala njena sorodnica ter povedala, da svoje botre ne more priklicati ter da gre za starejšo osebo. Skupaj z gasilci smo vstopili v stanovanje, kjer smo ugotovili, da je občanka živa ter da je zaradi zdravstvenih težav v svojem stanovanju onemogla, tako da se na klicanje in zvonjenje ni mogla odzvati. Omenjeno so v nadaljnjo nego prevzeli v bolnišnični ustanovi.

Vodja policijskega okoliša:
Zoran STOJKO-KREVEL

V spomin

ZALJUBERŠEK BRANKO

V gorah nad Robanovim kotom se je 3. 8. 2003 na planini Križevnik tragično končala planinska in življenjska pot Branka Zaljuberška, člana Planinske sekcije Gaberke, PD Šoštanj.

Branko se je rodil 18. 3. 1958 v Gaberkah pri Šoštanju. Po končani osnovni šoli in gimnaziji v Velenju se je zaposlil na Premogovniku Velenje. Svojo mladost in tudi zrele leta je preživel med vrstniki v domačem kraju. Poleg vsakodnevnega dela je v prostem času rad sedel za šahovnico in s prijatelji ob kraljevski igri preživel lepe trenutke. Zaradi svoje skromnosti in iskrenega tovarštva je bil vsem drag prijatelj.

Že od mladosti je bil ljubitelj narave in gora, ki so z leti postale njegova velika ljubezen. Po vsakdanji službi in napornem delu pri gradnji svoje hiše ga je konec tedna pot običajno vodila v gore. Najbolj se mu je priljubila kraljica med slovenskimi alpskimi dolinami – Logarska dolina z okolico. Ko popotnik pride v ta biser narave, mu srce zavriska od radosti nad krasnim pogledom na dolino in čudovite vršace, ki se pnejo v nebo. Tudi Branko je srce iz dneva v dan hrepenelo po teh lepota. V teh gorah je našel mir in zadovoljstvo, izpolnjevale so mu vse skrite in neuresničene želje. Z leti obiskov gora si je pridobil toliko gornjskih izkušenj, da ga hoja po markiranih poteh ni več zadovoljevala in zato je vedno raje zahajal v neokrnjeno naravo, kjer so mu družbo delali le prvobitni prebivalci – gamsi in divje koze. Hoja in plezanje po planinskih brezpotjih sta postala del njegovega življenja, ki jima je poleg gradnje hiše posvečal vse svoje široko srce.

V svojem življenju je imel še veliko načrtov. Od vselitve v svojo hišo do vzponov in še neosvojenih smeri v njegovih ljubljenih Savinjskih Alpah, vendar je le en samcat nezanesljiv korak za vedno prekinil vsa pričakovanja in načrte.

V imenu Planinske sekcije Gaberke in vseh, ki nam je bil Branko drag prijatelj

Slavko Ramšak

KDAJ

KAJ

KJE

VABI VAS

1. teden

torek, 3. 2. ob 17:00	delavnica	Torkova peta: ustvarjalna delavnica z Natalijo Novak (za otroke do 12 let)	Mestna galerija Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje in Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 5. 2. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
petek, 6. 2. ob 19:00	proslava	Osrednja proslava ob kulturnem prazniku	Kulturni dom Šoštanj	Občina Šoštanj in Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 7. 2. ob 9:00	namizni tenis	5. mednarodni Menihov memorial	Telovadnica OŠ KDK – Topolšica	Namiznoteniški klub SPIN
sobota, 7. 2. ob 13:00	kegljanje	Šoštanj:Bela Krajina (1. B slovenska ženska liga)	Kegljišče TEŠ	Ženski kegljaški klub Šoštanj
sobota, 7. 2. ob 16:30	kegljanje	Šoštanj:Litija 2001 II (2. slovenska moška liga vzhod)	Kegljišče TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj
sobota, 7. 2. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj:Prebold (3. državna odbojcarska liga vzhod ženske)	Telovadnica OŠ KDK – Topolšica	Ženski odbojcarski klub Kajuh
nedelja, 8. 2. ob 15:00	proslava	Prireditev v počastitev Dneva kulture	Gasilski dom Gaberke	Kulturnica Gaberke

2. teden

četrtek, 12. 2. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
petek, 13. 2. ob 18:00	predavanje	"Dežela cvetočih češenj in prijaznih ljudi" Japonska (Marta Svetina)	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
nedelja, 15. 2. ob 14:00	karneval	Otroški pustni karneval (skupinske maske otrok Vrtca Šoštanj)	Trg bratov Mravljak	Vrtec, Občina in Turistično-olepševalno društvo Šoštanj

3. teden

ponedeljek, 16. 2. ob 18:00	otvoritev	Otvoritev razstave »Naš Kajuh«	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in Občina Šoštanj
sreda, 18. 2. ob 17:00	obravnava	Javna obravnava sprememb prostorskega plana	Sejna soba Občine Šoštanj	Občina Šoštanj
sreda, 18. 2. ob 18:00	koncert	Večer glasbene šole	Mestna galerija Šoštanj	Glasbena šola FKK Velenje, oddelek Šoštanj
četrtek, 19. 2. ob 18:00	recitiranje	S Kajuhovimi prijatelji	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in Občina Šoštanj
četrtek, 19. 2. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
petek, 20. 2. ob 18:00	razstava	Razstava Pusta Šoštanjkega	Mestna galerija Šoštanj	Turistično-olepševalno društvo Šoštanj
petek, 20. 2. ob 18:00	planinstvo	Svečani Občni zbor PD Šoštanj ob 100. obletnici društva	Gasilski dom Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
petek, 20. 2. ob 19:00	koncert	Večer s prijatelji (nastopajo: Dušanka Simonovič, Olga Ulokina, MePZ Škaje in Pihalni orkester Zarja)	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in Občina Šoštanj
sobota, 21. 2.	planinstvo	Snežkovanje - zimski tabor mladih planincev (zaključek 23.2.)	Koroška	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 21. 2.	manifestacija	Kulturno - politična manifestacija: »Pohod k Žlebnikovi domačiji v Belih vodah«	Zavodnje	Zveza združenj borcev Velenje
sobota, 21. 2. ob 16:00	odbojka	Šoštanj Topolšica II : Fužinar II Metal (3. državna odbojcarska liga za moške)	Telovadnica OŠ KDK	Odbojcarski klub Šoštanj-Topolšica
sobota, 21. 2. ob 17:00	proslava	Centralna proslava ob 60. letnici Kajuhove smrti	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in Občina Šoštanj
sobota, 21. 2. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : Polak Prevalje (3. državna odbojcarska liga vzhod - ženske)	Telovadnica OŠ KDK – Topolšica	Ženski odbojcarski klub Kajuh
sobota, 21. 2. ob 18:00	odbojka	Šoštanj Topolšica : Maribor Stavbar IGM (1. državna odbojcarska liga za moške)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojcarski klub Šoštanj-Topolšica
nedelja, 22. 2.	proslava	Spominska svečanost ob 60. obletnici zadnjega preboja enot XIV. divizije	Osreške peči v Ravnah	Zveza združenj borcev Velenje
nedelja, 22. 2.	proslava	Spominska svečanost ob 60. obletnici prihoda XIV. divizije na Štajersko	kmetija Žlebnik	Zveza združenj borcev Velenje
nedelja, 22. 2. ob 13:00	karneval	Pustni karneval v Šoštanju	Šoštanj	Turistično-olepševalno društvo Šoštanj
nedelja, 22. 2. ob 15:00	maškedara	Maškedara v ogrevanem šotoru	bazen Šoštanj	Turistično-olepševalno društvo Šoštanj

4. teden

ponedeljek, 23. 2.	odbojka	Šola odbojke za učence OŠ in SŠ (traja vsak dopoldan do 27.2.)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojcarski klub Šoštanj-Topolšica
četrtek, 26. 2. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
četrtek, 26. 2. ob 19:00	bridge	Bridge - razmigajmo svoje možgane (predstavitve)	Bistro Urbanc	Šaleški bridge klub Velenje
četrtek, 26. 2. ob 19:00	recitatorska delavnica	Četrta od šestih delavnic pod vodstvom Kajetana Čopa, tokrat spet v Šoštanju.	Knjižnica Šoštanj	Kulturni center Ivan Napatnik Velenje
sobota, 28. 2.	planinstvo	Planinski izlet na Grintovec 2558m (zahtevni zimski izlet)	Kamniško Savinjske Alpe	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 28. 2. ob 13:00	kegljanje	Šoštanj:Šmiklavž (1. B slovenska ženska liga)	Kegljišče TEŠ	Ženski kegljaški klub Šoštanj
sobota, 28. 2. ob 16:30	kegljanje	Šoštanj:Šmiklavž (2. slovenska moška liga vzhod)	Kegljišče TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj

Napovednik prireditev pripravljajo in objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (kanal 22) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>)

KATEGORIJE PRIREDITEV:

šport

kultura

šolstvo

gospodarstvo

splošno

Intervju z Mašo Stropnik, predsednico Turističnega društva Skorno

Glej navzgor

Milojka Komprej

Foto: Dejan Tonkli

Maša Stropnik je krmilo turističnega društva Skorno prevzela lani, nekako v tem času. Je »stara Skorlan-ka«. Ne po letih, temveč po tradiciji svoje družine. Tudi sama se je po študiju v Mariboru vrnila v domače Skorno, čeprav sprva ni kazalo da bo tako. Je učiteljica nižje stopnje in zdaj poučuje na podružnični šoli v Vojniku. Delo z društvom ji je bil sprva prijeten izziv, ki ga je kmalu spremenila v trdo delo.

Najbrž si med najmlajšimi predsedniki, vsaj kar se turističnih društev v občini tiče?

Mogoče pa res. Vsekakor nimam »kilometri- ne« in do takrat, ko so sami krajani Skornega rekli, da bi bila dobra za vodstvo, se niti sama nisem videla v tem.

Potem pa?

Ja, ne takoj. Tudi zaradi tega ne, ker je društvo kar dva mandata od ustanovitve sem več kot dobro in prizadevno vodil Franc Skornšek in za dobrim predsednikom je težko biti še boljši.

Torej si si ob prevzemu vodstva zadala cilj da boš boljša predsednica?

Ne to ne. S tem nisem obremenjena. Sem si pa zadala cilj, da bom delala kolikor bom največ mogla in da ne smem zlorabiti zaupanja, ki so mi ga dali člani upravnega odbora s tem ko so mi zaupali vodstvo. In pa še nekaj sem si rekla. Nič na silo. Vse mora teči z dobro voljo, kajti na silo ne prideš nikamor.

Koliko članov društva je pravzaprav v Skornem?

Članstvo narašča. Od ustanovitve sem pred devetimi leti ko je bilo 47 članov se je društvo vsako leto povečalo za kakih 10 do 15 članov. Tako da nas je 143. Seveda ne vseh aktivnih, oziroma je v vseh društvih tako, da je nekaj bolj, nekaj pa manj prisotnih.

Če je bilo že na začetku 47 članov, potem se mi zdi, da je društvo vedelo kaj hoče.

Res je. Že prej sem povedala, da je bil Franc Skornšek predsednik z dušo in srcem, ki je naredil za društvo ogromno. Tudi okrog njega v upravnem odboru in ostalih telesih, ki jih imamo po statutu, so bili ljudje, ki so ga podpisali in veliko prispevali k uspešnem delovanju. Že na začetku so namreč imeli dokaj obsežen program.

O programu dela bova nekoliko kasneje, zanima me kje je sedež društva in kako se pravzaprav dogovarjate.

Sedež društva je zdaj kar v naši domači hiši v Skornem 40 f. Imamo prostor zraven trgovine, kjer se tudi sicer radi ustavijo domačini. Prej je bil sedež na kmečkem turizmu Pirečnik in smo se dobivali tam. Dobivamo pa se enkrat mesečno, pred posameznimi projekti pa tudi pogosteje.

Nekje sem slišala, da računate na novo lokacijo.

Seveda bi bilo lepo če bi imelo društvo koteček zase. Pri meni doma je že vse polno in tudi člani hranijo po domovih posamezne rekvizite, ki jih rabimo pri svojih projektih. V Skornem se bo gradilo igrišče pod Acmanovo domačijo in tam bo zraven tudi objekt, kjer računamo, da bomo lahko sestankovali in se tudi sicer družili. Bomo videli.

Zdi se mi, da se je v Skornem društveno življenje v zadnjih letih razvilo.

Res je, a sem prepričana, da bo še bolj, ko bo igrišče. Ko je že bilo igrišče v Skornem se je ob njem zbiralo staro in mlado. Potem pa naenkrat ni bilo več prostora, kjer bi lahko bilo več generacij skupaj. Res pa je, da je so tudi mladi v Skornem v zadnjem času precej povezani in zato je tudi naš zadnji projekt žive jaslice tako lepo uspel.

Projekti

No pa preidiva k programu dela društva. Kolikor ga poznam ni samo obsežen ampak zahteva množično sodelovanje in povezovanje.

Tako je, kar pa pomeni samo dobro plat društvenega življenja. Namreč čimveč sodelovanja, da se ne vidimo samo na občnih zborih.

Kar se projektov tiče je pa takole: Začenjamo

s tako imenovanimi Tremi kralji. To je običaj, ko trije kralji obiskujejo domačije, nad vrata obeležijo letnico in pa kratice M G B ter pokadijo po hiši. S tem prinesejo domačiji in domačim blagostanje. Ta projekt smo letos že dali pod streho in se nanj tudi dobro pripravili z novimi oblačili kraljev, ki jih je sešila Vera Pirečnik. V februarju je ponavadi pust in tu sodelujemo na pustni povorki v Šoštanju, zaznamuje pa nas maskota Piščančja družina. V marcu obeležimo dan žena, otroci pripravijo lep kulturni program, ki se zaključuje z družabnim večerom. Aprila smo čistilno naravnani in temeljito očistimo okolico in obnovimo obeležja, ki jih je v Skornem kar nekaj, grobovi pri cerkvi in Mirogljev spomenik padlim. Poleg tega obnovimo tudi kašipote in ostale znake. Lani smo na cvetno nedeljo k prazničnem vzdušju ob farni cerkvi prispevali 18 m dolgo butaro, ki so jo iz Skornega peš nesli naši še neporočeni moški. Tudi letos obljublamo, da bo ob cerkvi naša butara, tokrat vsaj za meter daljša. V maj vstopimo s postavitvijo mlaja in kresovanjem, v juniju pa imamo dokaj zahteven projekt, ki ga pripravimo ob dnevu državnosti. Proslavo delamo skupaj z občino Šoštanj, saj je nekako osredna v občini.

Poleti najbrž mirujete?

Niti ne. Smo pa malo bolj sebi posvečeni. Pripravimo pohod in v avgustu piknik ter septembra izlet v neznano. Te tri razvedrilne oblike si privoščimo, da si rečemo katero tudi izven projektov, ki so namenjeni vsem. Septembra smo pod okriljem TZ sodelovali tudi na Šmihelovem sejmu in moram pohvaliti naše članice, kako odlične so bile. Sledijo jesensko zimski meseci, kjer novembra prižgemo lučke na grobovih. V začetku decembra pripravljamo Miklavževanje. Takrat Sv. Miklavž obišče pridne in tudi manj pridne otroke na domovih in jih skupaj s parkeljmi malo postraši, a tudi obdari.

Ostaniva še malo v decembru. Letos je bil sploh drugačen.

Da. Poleg Miklavža smo si privoščili prikaz objasličnega vzdušja s tako imenovanimi živimi jaslicami, ki so res izredno lepo uspele s seveda nekaterimi pomanjkljivosti, ki pa jih bomo odpravili letos.

Ob cerkvi svetega Antona se je na večer 26. decembra trlo ljudi.

Naša cerkva sv. Antona, ki jo tudi obnavljajo, je tako lepa in priljubljena, da je kar škoda, da so v njej maše samo šestkrat letno. Sicer jo

obiskujejo številni pohodniki, vendar si takega obiska nismo nadejali niti slučajno. Žive jaslice so bile postavljene pod cerkvijo in scena je bila postavljena v hrib. Ljudje so strnili krog okrog nje in bilo je prav lepo. Imeli smo tudi pastirce in seveda odigrali prihod Jožefa in Marije v mesto, njuno popis ter nastavitvev v hlevčku ter vse kar sodi zraven k jaslim. Seveda so bile tudi ovčke in osliček. Ob soju luči in bakel je bilo vse skupaj res lepo in pristno.

Najbrž je projekt zahteval kar nekaj priprav in dela.

Zanimivo je pri tem to, da smo se na enem izmed sestankov prej pogovarjali, da bi celo kakšno delo opustili. Potem pa pridem jaz še z idejo živih jaslic, ki je bila takoj osvojena. Pri tem projektu smo sodelovali predvsem mlajši člani in mislim, da smo se dobro odrezali. Vsaj nekateri stari mački so rekli tako.

Kaj pa rekviziti?

Sposojeno, doma narejeno, z vseh vetrov prineseno. Ko je treba iznajdljivost nima meja. Še celo iz Vinske gore so nam pomagali. Tudi to je znak sodelovanja in dobrega dela.

Bodo tudi drugo leto žive jaslice?

Prav gotovo, če bo le v naših močeh.

Kmalu bo treba polagati račune, bliža se občni zbor in čas novih načrtov.

Načrti in ideje se porajajo kar sproti in ob dobrih članih ni težko delati. Na občnem zboru bomo seveda predložili račune in si zadali nove naloge. Sprejeli bomo tudi nove člane in tako bo konec januarja konec enega leta mojega mandata za katerega pa lahko rečem, da sem se veliko naučila, veliko novega spoznala, nekaj pa je bilo tudi odrekanih, kajti le-te bi me omejevale pri delu.

Silvestrovo si preživela v družbi svojega fanta Borisa. Sta si kaj posebnega zaželela?

Bom najprej rekla tako, kot je pred mnogimi leti dejal g. Epikur »Eno samo načelo ti bo vtilo poguma in to je, da nobeno zlo ni ne večno ne dolgotrajno.«

In vsem želiva še veliko zdravja, notranjega miru, osebnega zadovoljstva in dobrih prijateljev.

»Ne glej naprej ali nazaj, temveč poskušaj gledati navzgor.« (C. Bronte)

Tema Meseca: **Kam z mladimi?**

Stokrat prežvečeno

Minilo je leto 2003, izšla je zadnja 9/10. številka Lista in pred nami je prva številka letnika 2004, ki za List ni navaden letnik. To je deseti letnik časopisa in zadnja letošnja, računamo, da 12. številka v mesecu decembru, bo zakročila 10 let izhajanja tega najprej občinskega glasila in sedaj revije – čisto pravega medija, kot gre po zakonu.

Leto 2003 je bilo za List po svoje prelomno, a deset števil v osmih zvezkih je od junija lani izhajalo redno, vsak zadnji četrtek v mesecu in tako bo tudi letos. Zato sem kot urednik konec leta brez velike zadrege in v soglasju izdajatelja (svet in direktor) Zavoda za kulturo prvič, odkar izhaja List v novi formi, povabil vse dopisnike. To je bil res novoletni sestanek, ki pa je, bolj kot žurersko, izzvenel precej resno in tako mene kot, upam, večino navzočih dopisnikov, ki ustvarjajo to revijo, navdal z optimističnim veseljem. Dejstvo, da proračun Občine Šoštanj oziroma njegovi skrbniki (svet občine in župan) z veliko benevolenco in poslušom za javni dialog omogočajo izid tega medija, postavlja našo občino na visoko mesto med slovenskimi občinami, ki podpirajo izdajo javnega medija. Takšnega, ki ni in noče biti zgolj slikanica županovih fotografij in poln pripo-

vedk o uspehih Občine Šoštanj. Kako imajo to urejeno po drugih občinah, ni treba iskati daleč. Saj, morda se bo zdelo komu čudno, da človek na mojem položaju to sploh pove, pa vendar sem zadovoljen, da vrh občinske politike ni nikoli skušal posegati v vsebine Lista, čeprav je bilo ravno lani obilo nejevolje, ko so se tudi v Listu pojavljale polemične teme. Zaradi njih bi župan pa še kdo, gotovo veliko raje videli, da se o njih ne piše in da jih »v miru rešijo«, pa jim List takšnega »miru« nikakor ne zagotavlja. Za demokracijo, bo rekel kdo, je to samoumevno. Je, ja! Toda naša demokracija je še vedno v fazi, ko se zdi, da bi bilo varneje brez nje kot z njo. Morda pa imamo srečo tudi zato, ker je naš župan tudi poslanec in mu je »visoka politika« pridahnila tisto trohico svetovljanstva in čuta za demokratične principe, ki jih ravno na občinskih ravneh zaman pričakujemo od kakšnih robavsastih poglavarjev. Sicer pa tudi na državni ravni ni nič drugače. Sam po sebi je dovolj zgovoren zadnji poskus cenzure na nacionalni televiziji.

Eden od dogovorov decembrskega sestanka dopisnikov Lista je bil trden sklep vseh, da se bomo srečevali vsaj enkrat na mesec in spregovorili o vsebini Lista, predvsem pa, da skušamo sproti določati osrednje mesečne teme, ki bi jih obdelali v posameznih številkah Lista in odprli tudi polemični dialog v nadaljnjih številkah revije. Ker sklepa nismo izglasovali in ga nismo zapisali v noben zapisnik, ki ga tudi nismo pisali in ker takšen sklep nikogar posebej ne obvezuje, je velika verjetnost, da se bo ta sklep učinkovito izvajal. Problematičnih tem pa tako ali tako nikoli in nikjer ne zmanjka.

V razgovorih, ki smo jih napletli v krogu dopisnikov Lista, je kar sama zaštrlela tema, ki je bila na vrelišču lani, v času umora Majca. Mi smo ji rekli že kar malo prežvečeno: mladinska problematika in to temo priporo-

čili v obdelavo dopisnikom.

Odziv dopisnikov je po številu na videz skromen, mogoče tudi zato, ker nismo profesionalci in je v dopisniških vrstah včasih malo premalo korajže in samoiniciativnosti, pa raje obirajo(mo) preverjene in varne poti »suhoparnega« poročanja, ki je za objektivno informiranje potrebno in pomembno. (Žal pa za vsakodnevno informiranje, ki bi zadovoljevalo potrebe naših bralcev, List izhaja preredko.)

Vseeno pa danes objavljeni prispevki gotovo dovolj nazorno odpirajo nekatera vprašanja in ponujajo tudi odgovore. Gotovo dovolj, da bi se odprla širša (javna) razprava vseh zainteresiranih in »krivci« za izhajanje Lista se bomo trudili, da tema ne bo izčrpana v pričujoči številki, ampak bomo »provocirali« vse, ki morajo, in vse, ki mislijo, da lahko pomagajo, da bo Šoštanj poleg nekaterih lokalov ponujal še kakšne druge »netržne« prostore in vsebine, ki bodo zadovoljevale in zaposlovale naše potomce.

Še posebej pa želimo, da bi se tudi mladi sami izluščili iz anonimnosti in sebi in nam razkrili svoje interese, ki so zanesljivo tudi med njimi tako različni kot v vseh generacijskih spektrih. Zmotno je namreč misliti, da lahko vse mlade vržemo na skupni imenovalec rojstnih letnic in najdemo čarobno formulo za rešitev »težav«, ki s kakšnega drugečnega zornega kota sploh niso »težave«, ampak so zadrega takšne, da jih mi, ki mislimo, da vemo vse, niti ne vidimo.

Zato bomo veseli vsakega novega mladega (!) dopisnika, ki nas bo želel spodrniti z naših dopisniških stolov, pa naj bo to zgolj dnevniški zapis – impresija študijskega dne študenta ali študentke, ki se z večjim ali manjšim veseljem vrača sem, da tukaj preživi in izživi tako imenovani prosti čas.

Peter Rezman, odg. urednik

Potreba po enotnem nastopu

Z najavo osrednje teme je urednik držal besedo. Pozval nas je, naj v prvi številki letošnjega lista pišemo o mladih, njihovih uspehih, željah, težavah, potrebah.

Tokrat ne pišemo o njih, ker bi bila to ugodna predvolilna tema, niti ne zato, ker bi si mladi s svojimi dejanji pridobili osrednje mesto v časopisnih naslovnica. O njih je potrebno spregovoriti zato, ker so, ker potrebujejo našo podporo in ker smo si medsebojno potrebni in soodvisni.

Seveda se mi postavlja vprašanje o naši primernosti in poklicanosti za to temo, saj se je čas naše mladosti že toliko odmaknil, da je potrebno že kar pobrskati po spominu. Celotnega dogajanja in potreb mladih danes tudi ne moremo razumeti, pa čeprav so med njimi tudi že naši otroci. Lahko pa damo svoje mnenje zato, ker smo to obdobje že preživeli in ob uspehih in prenekaterih napakah prispeli v zrela leta.

Res je, da je bil čas naše mladosti bolj naklonjen mladim, ki smo se takrat združevali pod eno streho tako imenovane socialistične mladine. Čeprav je to združevanje omogočalo zainteresiranim posameznikom tudi lažji vzpon pri doseganju osebnih ciljev, je za preostalo večino pomenilo varno zavetje v ranljivem času njihovega odraščanja. Velik pomen, ki jo je nekdanja ureditev dajala mladim, pa ne pomeni, da jim ni bilo potrebno vlagati veliko lastnega truda, za dosego zastavljenih nalog.

Danes lahko zelo malo preberemo o organiziranem delovanju mladih, če pa že, ne gre brez obveznega strankarskega priveska. Za dosego zelenih ciljev bodo morali mladi strniti vrste, predvsem zato, ker so generacija, ki se mora medsebojno družiti in potrebuje varno zavetje.

Na srečo so mladi na podeželju ohranili tak način združevanja, kar jim omogoča uresničitev mnogih zastavljenih ciljev.

Prav v razbitosti današnje mladine, ki

je najbolj opazna v mestu in se združuje v takšne in drugačne podmladke političnih strank ali pa sploh ne, vidim vzrok za to, da je tolikokrat omenjeni mladinski center še vedno črka na papirju. Med poplavo idej in predlogov, je potrebno izluščiti eno lokacijo, ki bo nudila ustrezeni prostor vsebini in namenu centra.

V Šoštanju mladinskega centra tudi ne bo zgradila samo politika s svojo podporo, brez organizirane skupine mladih zanese-njakov, ki bodo žrtvovali svoj prosti čas in sodelovali pri projektu od njegove ideje do realizacije, ne bo šlo. Samo tako bodo ta center sprejeli za svojega in se v njem dobro počutili.

Mladinski center bo nudil varno zavetje vsem tistim, ki ga bodo sprejeli. S tem pa še ne bo konec sproščanja notranje energije in potreb na način, kot se ga danes lotevajo mladi.

Imeli pa bodo na voljo drugo, bolj varno alternativo.

In ko danes povprašamo naše predhodnike o času njihove mladosti, nam zanese-no povedo, da se je dokazovanje mladih, ki so si bili ideološko na različnih bregovih, dogajalo na športnih terenih in kulturnih prireditvah. Kljub različnosti lastnih usmeritev je med njimi vladalo medsebojno spoštovanje in upoštevanje. Žal pa se to danes že ne da več razumeti.

Danilo Čebul ml.

Mladi si želijo...

Pogosto tarnamo, da naši najstniki veliko časa preživijo ob televiziji in računalniku. Mnogi so postali celo "otroci ceste". Počnejo pač to, kar imajo na voljo.

Odrasli dobro obvladamo teorijo, da tako preživljanje prostega časa ni zdravo, celo več, da otroke poneumlja, jih poleni in pogosto tudi pokvari. Vemo tudi, kaj bi naj otroci počeli namesto tega: ukvarjali se s športom, se rekreirali, brali knjige, hodili v naravo... V mislih imamo še kup drugih de-

javnosti, a dlje od razmišljanja ne pridemo.

Kako naj otroci preživljajo prosti čas bolj pestro, zdravo in ustvarjalno, če pa jim ne pokažemo, kako se to počne. Starši so pogosto prezaposleni in po dolgem delovnem dnevu nimajo več energije, da bi s svojimi najstniki preživljali še prosti čas. Dokler so otroci še majhni, si čas za te še vzamejo. Kasneje si najstniki iščejo druge vzornike tudi za preživljanje prostega časa. Raje se družijo z vrstniki, manj s starši. Zdaj bi morala na potezo stopiti družba. Vendar ni tako. Ta namreč tudi najraje poskrbi za najmlajše in jim pripravi ure pravljic, cicibanove urice, lutkovne in gledališke predstave, dedka Mraza in podobno. Zveza prijateljev mladine s številnimi akcijami vključuje otroke nekje do 4. razreda osnovne šole ali še mlajše. Ko pa ti prerastejo to starostno obdobje, nimajo več toliko možnosti vključevanja v dejavnosti. Tako je ravno za mlade, ki obiskujejo višje razrede osnovne in pa srednjo šolo, najmanj organiziranih dejavnosti.

Pa se jezimo, da ostajajo na cesti, da se zbirajo po temnih kotih našega mesta, da razbijajo, da uničujejo, da celo... Kaj pa bi mi, odrasli počeli na njihovem mestu? Kam bi se zatekli, kje bi se družili? Morda, v gostilnah, ki jih pri nas res ne manjka?

Mladi rabijo nas, odrasle; rabijo pa tudi svoje vrstnike, s katerimi lahko delijo svoje mnenje, nas tudi pokritizirajo, tako kot mi njih... Rabijo prostor, kjer bodo sami, za katerega bodo tudi sami skrbeli, si ga po svoje uredili.

Pa boste rekli: saj imajo možnosti, pa se ne vključujejo, pa sami nič ne naredijo za to, da bi dobili prostor. Videti je, kot da se ne znajo organizirati, nočejo sodelovati, jim je vseeno... Kako pa naj se organizirajo, če nimajo nobenega zglada, če niso med sabo povezani, ker se do zdaj niso imeli možnosti povezati. Zgled jim moramo dati odrasli. Stopiti jim moramo naproti, jim sugerirati aktivnosti, jim omogočiti zdravo preživljanje prostega časa, jih to tudi naučiti, saj jih, kot kaže, do sedaj tega nismo naučili. Nam je bilo lažje: bili smo organizirani v mladinski organizaciji, ki nam je omogočila vsaj plese na šoli. Danes pa še tega ni več. S ceste moramo mlade povabiti v ustrezne prostore, kjer se bodo pod mentorstvom primernih in usposobljenih mentorjev (starejših ali vrstnikov) sploh znali vključiti v določene organizirane aktivnosti. Da mladi želijo biti aktivni, je pokazala tudi kratka anketa, v kateri smo jih povprašali, kaj jim je v domačem kraju všeč, kaj pogošajo, kaj jih moti in kaj predlagajo za

izboljšanje. Žal je nekaj anketirancev tudi zapisalo, da nima smisla nič predlagati, saj mladih tako nihče ne upošteva.

Mladi v ŠOŠTANJU odgovarjajo, da imajo sicer nekaj možnosti za športne aktivnosti (kakšno igrišče pri šoli, letni bazen, igrišče za odbojko na mivki). Prositorji za druženje so za nekatere še gasilski dom, trg in park. Znajo pohvaliti mentorje pri gasilskih dejavnostih. Pogrešajo pa še več rekreativnih prostorov in prostorov za druženje, kjer bi brezplačno preživljali svoj čas. Še posebej si želijo prireditve za njihovo starost, disko, kinopredstave,

odbojko na mivki, skate park, kinodvorano, urejene trim steze, poti za kolesarjenje in še kaj.

Tudi najstniki iz TOPOLŠICE imajo podobne želje. Ugotavljajo sicer, da imajo kar nekaj možnosti za preživljanje prostega časa: tenis igrišča, igrišče za nogomet, odbojko, bazen, možnosti za rolanje in kolesarjenje, park, kinodvorano. Zadovoljni so z mentorji dejavnosti pri DPM in KS Topolšica ter z raznimi športnimi tekmovanji in dejavnostjo gasilskega društva. Pogrešajo pa prostor v telovadnici, bar ali klub za najstnike, še posebej pa koncerte, ples, kinopredstave, disko in razne turnirje. Imeli bi debatni krožek. Radi bi, da bi se v Topolšici več ukvarjali z mladimi, da bi imeli več prostorov za druženje. Predlagajo, da bi v kakšni zapuščeni hiši uredili prostor zanje.

V LOKOVICI sicer imajo dve igrišči za športne aktivnosti, tudi pri gasilcih so vključeni mladi. Pohvalili so tudi mentorje in več organiziranih prireditev v domu krajanov. Pogrešajo pa več tekem, npr. v odbojki, koncerte, razne turnirje in trgovino. Ker je naselje precej zazloženo, pogrešajo aktivnosti izven centra Lokovice. Radi bi imeli tudi dvorano za disko in več organiziranih družabnih dejavnosti ter druge prostore za mlade.

Mladi v SKORNEM so zadovoljni z domom krajanov in drsališčem (v Florjanu). Prireditve predvsem sami pripravljajo, npr. za materinski dan; tudi športne igre so menda organizirane. Pogrešajo možnosti za igranje odbojke, košarke, tenisa. Tudi prostorov za zabavo ni. Radi bi imeli "žure", skate park, prostor za piknik, možnosti za kolesarjenje. Ugotavljajo, da je v kraju premalo zabave in druženja in za izboljšanje predlagajo več denarja za rekreacijo in druge aktivnosti za mlade.

V FLORJANU so z igrišči zadovoljni (Florjan in Pohrastnik). Tudi dom krajanov imajo, vendar so v njem uredili prostor za prireditve in druženje odraslih. Na Pohrastniku so pohvalili športno društvo, ki organizira razna tekmovanja. Pogrešajo "barako" za zabavo, park, trgovine, smučišče z vlečnico, ki so jo včasih že imeli. Predlagajo posodobitev igrišča, ureditev avtobusnega postajališča, kakšen prostor za mlade in stezo (pločnik) za rolanje.

Mladih osnovnošolcev iz ZAVODENJ je malo, zato tudi predlogov v anketi ni bilo

veliko. Zadovoljni so s smučiščem in igriščem, pogrešajo pa trgovino.

Res je, da napak za nazaj ne moremo popraviti. Kar smo zamudili z družinsko vzgojo (tudi z vzgojo za prosti čas), bomo težko nadomestili s še tako kvalitetnimi in organiziranimi aktivnostmi. Kar pa se tiče možnosti, ki bi naj jih mladim omogočila družba, menim, da ni škoda denarja, ki bi ga porabili za usposabljanje mladih mentorjev. Denar, ki ga porabimo za posledice vandalizma in kasneje za podporo nezaposlenim in "zavoženim" mladostnikom, bi tako s pridom izkoristili. Seveda pa se stanje ne bo spremenilo kar čez noč. Mnogi zainteresirani bi se morali močno angažirati, da bi ta zahteven projekt tudi uresničili. To je pa že druga zgodba, o kateri bi bilo vredno ne le razmisliti, ampak jo tudi udejanjiti.

Jožica Andrejč

V Gaberkah so po zakonu o društvi ponovno ustanovili Mladinsko društvo, ki deluje po principih nekdanjih mladinskih organizacij.

razstave, humorne gledališke predstave in podobno. Če želijo kaj od naštetega, morajo iti v Velenje. Za mnoge se v Šoštanju ne dogaja nič zanimivega. Motijo jih stare zapuščene hiše, v katerih bi se lahko našel prostor zanje. Nekateri anketirani so dodali, da jih moti nemir v mestu, da želijo večjo prisotnost policije in več varnosti (o tem se pač pogovarjajo doma). Predlogov za izboljšanje ni malo. Radi bi gostilne (klube) za mlade, pločnik do Topolšice in Florjana (tudi za rolanje), novo šolo, v kateri, upajo, se bo našel tudi prostor za različne popoldanske aktivnosti. Radi bi več igrišč za

Mladina v občini Šoštanj

V zadnjem letu smo se precej pogovarjali o naši mladini. Vzrokov je bilo več kot dovolj. Mnogo je ljudi, ki jim je mar za prihajajoče in odraščajoče. Veliko je tistih, ki se vsakodnevno vključujejo v delo z njimi na različne načine, tako da mladina vsekakor ne ostaja prepuščena sama sebi v svojem iskanju.

V krogu našega domačega mesečnika LISTA in v prisotnosti direktorja Zavoda za kulturo smo spregovorili o problematiki mladih v domačem okolju. Največ je bilo govora o prostoru za mlade, ki ga še vedno ni, bi pa moral že davno biti. Prostor, kjer se bodo mladi lahko zbirali in družili v

ustvarjalnem duhu. O tem se je govorilo že v prejšnjih obdobjih, o tem se govori danes in vsaj upam, da se o iskanju prostora ne bo več govorilo, ampak se bo ta končno našel.

Bili so časi, ko je bilo delovanje naše občinske mladine na višku, bila so obdobja, ko so bili padci in seveda neka vmesna stanja. Bili so mladinci, ki so bili organizirani, bila so obdobja, ko ni bilo organiziranega hotenja. V pogovorih se večkrat zastavlja vprašanje, ali je bila najprej kura ali je bilo jajce. Zakaj najprej prostor in potem mladinci, zakaj ne najprej mladinci, ki so organizirani, in potem pridobitev prostorov. Eni zagovarjajo tezo, da mladi nimajo volje, drugi, da niso organizirani, tretji, da se bo prostor že našel, ko bodo dovolj nergali. Nekateri leta in leta govorijo, da ni primerne prostora, kajti naše mesto je pač majhno in so ljudje v njem majhni. Ljudje najraje govorimo in postavljamo pogoje, v večini primerov pa se ne ozremo v svoje srce in končno nekaj ukrenemo, kajti takrat vsa omenjena filozofija izpuhti. Povedano drugače, če je kura, je tudi jajce in če je jajce, je prav zagotovo kje kura.

Preprosto!

Mladi v naši občini so! Vidimo jih vseh povsod: na šolah, na plesih, na prireditvah, v gostilnah, pri mnogih nastopih in ustvarjanju. Rastejo iz dneva v dan, danes v vrtcu, jutri v šoli, pozneje v srednjih šolah..., nekateri na ulicah, pojutrišnjem v vlogi staršev, ki so nekoč bili mladina. Kot jajca ni brez kure, tako ni organizirane mladina brez prostora, pa če še tako zagovarjamo različne poglede. Biti mora sožitje, nekje v človeku je seme in ko pade na pripravljeno zemljo, lahko pride do rasti. Tu je potrebno še samo sonce in seveda dež, ki se odraža ta v našem odraslem razumevanju mladine. Naša dolžnost je biti sonce in dež, ki nikoli ne postavljata pogojev. Obstajata in sta na razpolago. Naša prisotnost brez vprašanj in pogojevanj odraščajočemu človeku, ki je večkrat izgubljen. Izgubljenost na cesti, v gostilni, v tavanju se pozneje izkaže za samooblikovanje mladega razvijajočega se človeka, ki venomer nekaj išče. Zdaj išče prostor, topel prostor, da se izrazi, da se ne izgubi v kakšni podrtiji.

Sonce vedno sije in daje svetlobo, ne gleda na to, ali je na zemlji interes za kakršno koli rast ali ne. Podariti iz sebe vse, kar lahko, da zagotovimo pogoje. To je naše bistvo, ljubezen, ki razume rast mla-

dih, brez ocenjevanja, brez avtoritativnosti, samo dati možnost tej rasti.

Ali se bodo naši otroci izkazali v ustvarjalnosti ali ne, ali bodo organizirani ali ne, ni več naša odgovornost. Naša edina odgovornost je dati, razumeti in sijati.

Ne dovolimo, da naši otroci odrastejo v kakšni temni in osamljeni noči, brez Sonca, brez podpore. Mladi nujno potrebujejo pogoje, torej omogočimo jim, da jih dobijo. Poiščimo prostor in sodelujmo pri stvarjenju.

Obe sosednji občini sta za mlade poskrbeli. Bo tudi naša? Zdaj je zadnji čas!

Mladi morajo imeti svoje prostore ali svoj PLAC, kot ga imenujejo. Mladi še niso pokvarjeni, da bi pritiskali na kogar koli. Največji pritisk ustvarjajo na samega sebe, ki se potem odrazi tudi v okolju. Mladi so bili, mladi so in mladi bodo tudi v prihodnje.

P.S. Naj ne ostane zopet pri besedah ali kakšnih predvolilnih obljubah. Prepogosto se naša mladina uporablja v različne namene. Negativni dogodki v preteklem letu so sicer vzbudili zanimanje za mlade, ki pa se je žal hitro poglelo. Za mladino stojimo starši in tudi mnogi drugi, ki se tega precej bolj zavedamo, zato je naša dolžnost, da nemudoma ukrepamo. Vsi! Vabim vse, tako mlade kot starše in druge, ki jim je mar, da napišejo svoja mnenja, predlagajo načine pomoči ter se vključijo v prizadevanje za pridobitev prostora za MLADE

Jani Napotnik

Ko Velenje razgiba čarovnica

Že šest let zaporedoma nas v Velenju v zadnjih poletnih dneh presenečajo mladi mesta Velenja pod okriljem organizatorja Mladinskega centra Velenje z festivalom mladih kultur, ki so ga poimenovali KUNIGUNDA.

Festivali potekajo v razgibanih kreacijah mladih, ki želijo pokazati širši publiki dogajanje na področju nekomercialne kulture in umetnosti. Ravno zaradi tega se največ dogodkov odvija na mestnih ulicah in glavnem trgu. Prireditve potekajo v oblikah performansa, uličnih gledališčih, modnih revij, predstavitev raznih glasbenih bendov ter kinotečnih filmov. Festivali popestrijo mestni utrip in ga dinamično razgibajo. Spomnim se enega prvih festivalov, ki se je dogajal v našem mestu, in spomnim se Velenčanov, ki so s pozdravom spremljali dogodke, ustavljali so se in z zanimanjem opazovali dogajanje, ki je tiste dni »krasilo«

Kunigunda zažiga v Velenju.

naše ulice. Festival je potekal tudi v letu 2003, čeprav v krajši obliki kot doslej, potekal je samo štiri dni, vendar se to v vsebinskem delu ni zrcalilo.

Kunigunda 2003; 6. festival mladih kultur Velenje

Letošnji festival je potekal z delovnim imenom »Pod svobodnim soncem«. To je bil moto organizatorja – producenta festivala Mladinskega centra Velenje. Prireditev je bila letos krajša kot sicer, ravno tako tudi program, ne pa tudi vsebina. Štiridnevno popoldansko – večerno dogajanje je ponujalo šest izrazito avtorskih ter premiernih dogajanj. Ti dogodki so se vrstili na opuščnem letnem bazenu – sodobna elektronska glasba, multivideo projekcija "Pentagon", kreativni light-show. Na Titovem trgu, kjer smo si lahko ogledali multikulturni projekt – ime projekta je oznaka, ki ga je komisija evropske skupnosti podelila mednarodnemu mladinskemu projektu, ki se v organizaciji Mladinskega centra Velenje odvija v Šmartnem ob Paki. Udeleženci merijo utrip mesta: Velenje vs. Aliens. Go Velenje! Go! V dneh dogajanja je izšel tudi mladinski časopis »Pleme in njegovo breme«. Predstavili so nam tudi zmagovalce v akciji DJ ter avtorski video projekt Buzen kraft – avtor: Mladen Stropnik (Velenčan, študent ALU v Ljubljani). Projekti video zaslonov predstavljajo izive, ki so avtorju blizu. Teme, ki jih je obravnaval, so dogodki iz vsakdana. Večerna dogajanja so popestrili nastopi raznih glasbenikov. Nastopali so Graz – Strumica, romska skupina Kemala Aguševa, ki prihaja iz Makedonije in igra električno »svatbarsko« glasbo. Slišali smo tudi The Assassination of John Guilt, ki so nam ga sicer predstavili kot uvod v festival tedna že teden dni prej v Mladinskem centru Šmartno ob Paki. Iz prestolnice so prišli tudi Sunart Deegee's – Ambientalna glasba, mešanica različnih glasbenih stilov. Povabili so tudi Janeza Škofa & Čompe in Kar češ brass band (sedemčlanska zasedba, ki jo sestavljajo trije trobilci, en pihalec in trije tolkalci) ter primorski D' Fact – Crossover, hip-hop in nu-metal. Festival se je leta 2003 začel v sredo in zaključil v soboto.

Na področju mladih se v Velenju nekaj torej dogaja. Lahko bi se več. Mislim, da so naši mladi prodorni in uspešni v preživetju vsakdana. Kot vsaka generacija se tudi zadnja bori za svojo uveljavitev, kar moramo vzpodbuditi in jim tako pomagati. Kultura je lahko v stiku z mladimi še kako

zanimiva in prijetna. S svojimi idejami nas znajo nasmejati in razvedriti. Prav tako znajo biti izvirni in prodorni, da se marsikdaj lahko zamislimo nad svojim početjem in zgledom, ki jim ga dajemo. Biti danes mlad, pravijo, ni lahko, je pa vseeno lepo. Seveda, vedno je lepo biti mlad. Kultura je zagotovo tista, ki jim lahko na začetni poti v življenju veliko da in tudi razširi pogled čez in čez. Vsekakor so mladi naša bodočnost in tako jih moramo vzeti ter nuditi čim več, tudi osvajanje kulturnega znanja.

Andreja P. Muršec

Študent naj bo!

(Na progi Šoštanj – Ljubljana)
Običajen delovni dan, 14. januar 2004.

Hodim po sobi in razmišljam, in razmišljam... Kaj naj pišem? Kje naj začnem? V CD-player vstavim Moby-ja, mogoče mi bo pa on pomagal. Vržem se na posteljo in poslušam glasbo. Seveda je na nočni omarici tudi knjiga. Mogoče bolje rečeno – študijsko gradivo. Samo... danes mi ne gre. Nekako mi ne potegne. Utrujena sem od vremena, ki ne ve, kakšno bi bilo. Utrujena od vsega, kar počnem. Ampak to ni to, kar hočem pisati. Ne!

Polna sem intenzivnih vtisov o Ljubljani, o študiju in vsem, kar spada zraven tega zmešanega študentskega življenja. Seveda je to zaradi tega, ker sem letos še sveža (beri brucka).

„In kako je v Ljubljani?“ velikokrat slišim. „In, kako je?“ vprašam samo sebe. Predvsem je utrajajoča, polna ljudi, lepa in zdaj ko je zima, večkrat meglena. Seveda pa nisem tukaj na izletu. Tu spim in jem, Pred-

vsem pa hodim na predavanja, ki trajajo od 8. zjutraj pa do 15. Teden mine in komaj čakam petka, da pridem domov. Tukaj se spočijem. Poskušam nabrati energijo za nov teden. V bistvu so mi ti trenutki postali najlepši. Počenjam, kar jaz želim in to točno zaradi določenega razloga. JOJ... na nočni omarici pa me čaka Roko in me spominja, da je v ponedeljek kolokvij. Zvijte me. Moby poje. Jaz pa sem se s trebuha obrnila na bok in pišem dalje. Sama sem v stanovanju. Cimer ni. To je tudi grozno in zelo, zelo realno. Ljudi, s katerimi spiš v isti sobi, si z njimi deliš kopalnico in posodo za kavo, sploh ne vidiš. Kot bi živele v paralelnem svetu. Poti se nam ne križajo. Mogoče zjutraj, pa še takrat je edina stvar kava z mlekom.

Evo! Kava me spomni na jutranji dogodek, ki je imel verižne posledice.

Kot vsako jutro sem tudi danes šla na trolo. Peš do postaje cca. 10 minut. Ampak problem ni bil v tem. Problem je bil, da mi je ura »crknila«. Zaostaja mi 5 minut. Vse sem zamudila. Trola mi je ušla pred nosom. Tukaj na Barju in gor na Rudniku. Tako sem zjutraj za rekreacijo pešačila sem in tja kot zmešana. Zraven pa besna gledala na uro, ki pa ni in ni hotela iti naprej. Končno sem prišla do faksa. Vsa zadihana in rdeča v glavo sem sedla v predavalnico in počakala na profesorja. K sreči je tudi on zamujal, in sicer 5 minut.

In sem spet zabila ves dan v predavalnici. Saj, kva pa čem družga, bi v naglasu povedala sošolka.

Velika prednost vsega tega pa je, da spoznaš nove ljudi, spleteš nova poznanstva in prijateljstva. Lepo se sliši, da imaš konec koncev znanca po vsej Sloveniji, pa še cimro iz Pule.

Aja, no... in seveda po predavanjih obvezno v kmš-ja na študentski kapučno, malo še čvekat, debatirat in kritizirat dan. Nato spet na trolo do Drame, tam kot zmešana čakam drugo trolo do doma.

Danes sem se še vmes ustavila v trgovini s sadjem in zelenjavo (včeraj sem cimri pojedla dve pomaranči). Kupila sem kilogram banan, 4 pomaranče (prodajalka je to razumela kot 7 pomaranč), nakar mi je dala še 3 mandarine in glavo solate, slednje dvojce zastonj!!!

Lep zaključek dneva. Ob Mobyju in Rokotu (na nočni omarici) ter s sadno solato v hladilniku.

Tako nekako je v Ljubljani. Nikoli in RES nikoli ti ne more biti dolgčas.

Katja Rezman

Delovna akcija za nov Mladinski center Šoštanj

V okviru Občine Šoštanj je bila 12. septembra 2003 ustanovljena Komisija za mladinska vprašanja, ki jo vodi Davorin Tonkli. Člani komisije so: Dražen Markovič, Helena Urh, Maša Stropnik in Nina Rehar. Komisija aktivno pripravlja vse potrebno za ustanovitev Mladinskega centra v Šoštanju, kar je želja mnogih mladih in tudi manj mladih.

V bodočem mladinskem centru se bo omogočilo mladim ustvarjalno izrabljanje prostega časa, hkrati pa bodo prostori mladinskega centra kraj, kjer se bodo dogajale tudi mnoge družabne prireditve,

Foto: Bojan Rotovnik

Nekaj se bo že našlo.

ki jih za mlade v Šoštanju močno primanjkuje.

Predvidena lokacija Mladinskega centra Šoštanj (MC) se je v letu 2003 zamenjala vsaj trikrat, saj je bil mladinski center sprva predviden ob novi osnovni šoli, nato na Rokometnem igrišču Šoštanj, nazadnje pa so pristojni za najprimernejše prostore za nov MC izbrali neizkoriščen prostor na bazenu Šoštanj nasproti Zdravstvenega doma. Ker predviden prostor še ni opremljen, se je ponudila možnost za pridobitev določenih gradbenih in pohištvenih potrebščin iz objekta Vegrad lesna, ki je bil predviden za rušenje.

V soboto, 13. decembra 2003, se je na delovni akciji za nov MC zbralo sedem mla-

dih, ki so v dopoldanskem času preiskali skoraj vse objekte Vegrad lesne in za odvoz pripravili vse, kar bi še lahko bilo uporabno pri gradnji in urejanju novega MC na šoštanjskem bazenu. V popoldanskem času se je opravil prevoz vseh zbranih stvari v prostore na bazenu Šoštanj, kjer bodo počakali do začetka gradnje.

Verjetno je bila slabša udeležba na decembrski delovni akciji posledica kratkega roka za obveščanje, a delovne akcije za nov MC bodo tudi v prihodnje. Že sedaj vabljeni vsi tisti, ki vam bo MC namenjen in tudi vsi tisti, ki vam ni vseeno, kaj se dogaja na področju aktivnosti za mlade v našem kraju.

Bojan Rotovnik

Namesto zaključka

Temi ob robu tiste, ki so poklicani in izbrani, da rešujejo te in takšne težave, vabimo, da pristavijo svoje mnenje, mogoče kar z odgovorom na sledeča vprašanja.

Kakšen delež proračuna Občine Šoštanj (primerjalno z drugimi dejavnostmi ali pa

v odstotkih oziroma v absolutni številki) bi po vašem mnenju zadoščal za ureditev primerne prostora, ki ga mladi v občini potrebujejo?

Bi bilo potrebno financiranje mladinskih dejavnosti ločiti na tiste v mestu in na tiste na podeželju?

Kdo bi moral po vašem mnenju voditi oziroma usmerjati delo mladih: strokovno usposobljeni mentorji ali vplivnejši vrstniki?

Zakaj so telovadnice le za tiste, ki trenirajo, in za tiste, ki dobro plačajo?

Kdo bi naj organiziral mlade in kakšna organizacija bi naj to bila?

Kje naj bi se mladi sploh sestali in organizirali, če nimajo ustreznega prostora?

In tako dalje!

Šoštanj.info
<http://sostanj.info>

Na Portalu Šoštanj.info je odprt poseben spletni forum o Mladinskem centru Šoštanj. Vabljeni k sodelovanju in posredovanju mnenj. Forum se nahaja na naslovu:
<http://www.sostanj.info/forum/viewforum.php?f=18>

Sonček za staro mamo

Letošnji program v Mestni galeriji Šoštanj so na Zavodu za kulturo Šoštanj, pričeli z razstavo del priznane umetnice Urške Stropnik. Bolj skoraj ne bi mogli zadeti, saj je odprtje privabilo množico ljudi. Ilustracije Urške Stropnik s sten galerije bodo razveseljevale in vabile ljudi vse do 13. 2. 03.

Posebno težo je razstavi dala tudi beseda kritičarke mag. Brede Varl, sicer tudi njene mentorice na pedagoški fakulteti v Mariboru. Z izredno pohvalnostjo je spregovorila o avtoričinem pristopu do slikarstva oziroma risbe, ki jo je glede na njeno preprosto informacijo naredilo prepoznavno in priljubljeno, tako na ravni otroške domišljije, kakor pod drobnogledom odrasle kritike.

Odprtje razstave pa si bomo zapomnili tudi po nastopu jazz vokalne skupine BIT, ki se je v taki sestavi pokazala premierno. Kar ne pomeni, da so Andrej Ostruh, Sanja Mlinar, Jerneja Pačnik, Matej Jevnišek in Sašo Šonc neznana imena na glasbeni sceni. Vsi so ali študentje ali profesorji glasbe, ki ustvarjajo na različnih glasbenih področjih.

Avtorica Urška Stropnik, je rojena 13. 1. 1974 in živi v Velenju. Status samostojen kulturne ustvarjalke ima od leta 2000, od leta 1997, dve leti pred svojo diplomu na temo knjižna ilustracija, pa je do danes ilustrirala 17 knjižnih del, imela pet samostojnih razstav in šest skupinskih, ilustrirala razne reklamne materiale in v našem okolju in širši množici postala opažena z izdelavo celostne podobe Ere iz Velenja.

Bit utripa in z užitkom jih je poslušati!

Maruša Avguštin je o avtoričinem delu v eni izmed kritik zapisala:

»Urška Stropnik vstopa v bogato in raznoliko slovensko ilustratorsko družbo kot mlada ilustratorica s povsem svojim likovnim izrazom. Z enostavno črtno risbo ali z živahno, čisto barvitostjo, z vedrino, lahkotnostjo in s humorjem, z lastnostmi, ki jih v ilustracijah za otroke ni nikoli preveč, se enakovredno loteva, vsakršnih vsebin: poezije, zgodovinskih pripovedi, šolskih snovi ali reklamnih predstavitev. Prej kot na slikarstvo, nas njene ilustracije,

kadar uporablja le risbo, spominjajo na slikopise, iz katerih se je razvila pisava. Ob tem pa Urškine ilustracije ohranjajo bogastvo opisanih nadrobnosti, ki jasno ponazarjajo snov in ji dodajajo avtentično osebno noto. Oblikovalka ne loči likovnih nalog na bolj ali manj pomembne. Zanj so pomembne vse. Za zdaj ji je bližji manjši format, od tehnik pa plakatna tempera.«

Urška je bila vesela toplega sprejema v Šoštanju.

Prav otroška neposrednost izraza, združena z igrivostjo črt, jasnostjo čistih barv in ustvarjalno poigravanje z dekorativnostjo in posameznih ilustracijah ter z oblikami in velikostmi črk, dajejo celotnemu opusu mlade ustvarjalke tisto privlačnost, ki privlači otroke in odrasle.

Samo tisti, ki se zaveda svoje poklicnosti za določeno delo, tisti, ki svoj poklic razvija v skrbnem soglasju s samim seboj, človek z vztrajnim osvajanjem tistega znanja, ki mu pomaga izraziti svoje videnje sveta, lahko polno razvije in izrazi dar, s katerim je prišel na svet. Zdi se, da je imela Urška Stropnik srečo, da je pri odkrivanju in razvijanju svojega naravnega likovnega talenta naletela tudi na vzgojitelje, ki so jo pri tem vzpodbujali.

Razstavo je svečano odprl župan Občine Šoštanj Milan Kopušar, mlada umetnica pa se je na posebno prisrčen spomin poslovlila, od pred kratkim pokojne stare mame, saj je razstavo namenila prav njej.

M. K.

Made in Velenje? No way!

V nabitih dnevih veselega decembra, nabitih s prireditvami, ni bilo vse ravno nabito. Tako obiskovalci niso nabili dvorane kulturnega doma v Šoštanju v soboto, 20. decembra, ko je nastopila skupina umetnikov s stalnim prebivališčem v Velenju. Je pa slednjim uspelo nabiti dvorano s pozitivno energijo in v bistvu ni bilo nobene škode, da tistih, ki niso prišli, pač ni bilo, saj smo se mi, ki smo prišli, imeli vseeno dobro. Po zaslugi že imenovanih umetnikov, ki so vse prej kot tipični Velenjčani. Če ti sploh obstajajo. Tipični Velenjčani namreč...

Foto: Zdravko Kočevar

Robert Jukič je kar sam začel igrati basitaro, pa ga vseeno sprejmejo leta 2000 na Univerzo za glasbo v avstrijskem Gradcu. Juretu Puklu je oče od malih nog trobental na uho, pa se je zato fant in zdaj pravi muzikant raje prijel klarineta oziroma saksofona. Skupaj z bobnarjem Dušanom Novakovom so predstavili na šoštanskem velikem odru jazz v pravem pomenu besede in samo žal je lahko vsem, ki so kadar koli slišali za tovrstno glasbo, da tega dne niso napolnili dvorane. Predstava, ki smo si jo lahko ogledali in jo slišali v Šoštanju, pa je nastala tako, da so fantje pritegnili še plesalko Rosano Štorgelj, ki je s svojo koreografijo in soplesalko Saro Stropnik zaokrožila projekt »Made in Velenje«. Prvič pa so skupaj nastopili že novembra v »zibelki« svojega imena, ko so v glavnem mestu Šaleške doline predstavili CD Roberta Jukiča z naslovom Phases of one ter CD Jureta Pukla z naslovom The Wizard.

Že res, da fantje in dekleta, ki so nastopili, hodijo v šole, kjer se učijo, kako se tem rečem streže in kjer jih učijo »obrti« umetniškega izpovedovanja s pomočjo zvoka in seveda giba. Toda to, kar smo slišali in videli, je pač treba prinesiti na ta svet s sabo. Iz maternice. Vsega se pač ne da naučiti. In bilo je lepo tudi zato, ker je bila dvorana več kot pol prazna in sta lahko plesalki razširili oder do zadnjega kotička gledališča in človek – gledalec kar naenkrat postane ne pasivni subjekt gledanja, ampak del »performansa«. Zato ves čas poudarjam,

da kljub neprijetnemu »feelingu«, ki ga nastopajoči gotovo ima pred prazno dvorano, velike škode za nas, ki smo prišli, res ni bilo.

Za nas, zadržte zafrustrirance, ki ječimo pod krivicami, ki jih Šoštanj prizadeva Velenje, pa je bil ta velenjski »izdelek« prav blagodejen. Sicer pa, kot že rečeno: »Made in Velenje« niso iz Velenja, ampak iz Sveta in niso namenjeni Velenju, temveč Svetu.

Nam.

PeteR

Za kulturo z literaturo naprej!

Šaleško literarno društvo Vas vljudno vabi k avtorskem sodelovanju pri pripravi nove številke literarnega almanaha Hotenja, ki bo predvidoma izšel konec letošnjega maja, izbrani avtorji pa bodo z objavljenimi deli predstavljeni na III. vseslovenskem književniškem festivalu Herbersteinsko-Literino srečanje slovenskih književnikov, ki bo od 7. do 12. junija v Velenju.

Nova Hotenja bodo neke vrste pregled trenutne šaleške literarne ustvarjalnosti, predvsem pa priložnost za mlajše avtorje, ki iščejo možnost svojih prvih literarnih objav.

Vaše izvirne in do predvidene prve objave v Hotenjih 15 še nikjer drugje objavljene avtorske prispevke pričakujemo do konca februarja '04, in sicer v izbornem obsegu z naslednjih zvrsti literarnega ustvarjanja: poezija od 70 do 100 verzov; kratka proza od 3 do 5 avtorskih strani; nakazani odlomek daljšega proznega besedila od 10 do 12 strani; nakazani odlomek ali celota dramskega besedila od 10 do 12 strani; literarna esejistika, kritika idr. kulturološke refleksije od 4 do 8 strani; slovenski prevod tujega leposlovnega dela v obsegu navedene zvrsti besedila.

Zainteresirani avtorji naj svojim prispevkom v računalniškem zapisu (M. Word) obvezno priložijo disketo in jih do konca februarja 2004 pošljejo na naslov uredništva: Šaleško literarno društvo Hotenja, Titov trg 4, p. p. 144, 3320 Velenje; ali po elektronski pošti na naslova: tatjana.vidmar1@siol.net in/ali kplza@velenika-stropnik.si.

Izbor besedil seveda ne bo temeljil na preprostem ljudskem kriteriju »kdor piše, slabo

ne misli«, ampak predvsem v sodobnem duhu estetskega književnega ustvarjanja, ki mu iz šaleškega kulturnega prostora že četrto stoletja izbrano sledijo oziroma prispevajo svoj glas tudi Hotenja idr. sorodne publikacije.

Uredništvo Hotenj

Nova knjiga

Lovec in 7 vozličkov – sto uganek pesnika Iva Stropnika z izvirnimi rešitvami Nede Hafner je dragocen prispevek k sodobni slovenski književnosti za otroke. Nekaj uganek iz pričujočega izbora je že pred knjižno izdajo krožilo med otroki, tem so danes nove hudomušnice domiselno vtkane v ugankarski dialog med požrešnim lovcom in prebrisanimi sedmimi vozlički, pravljичno igro, ki jo je avtor priredil za istoimensko gledališko predstavo za otroke.

Ivo Stropnik zaokrožuje z dvanajsto samostojno knjigo, med njimi tretjo za otroke, 20-letnico pronicljivega književno-pesniškega opusa. Njegove izvirno verzificirane uganke so iskriive, mojstrsko ritmizirane, rimano asociativne in z ilustriranimi rešitvami –obarvankami Nede Hafner še dodatno didaktične, v ugankarski literarni zvrsti namenjene bralcem vseh starosti (otrokom in staršem) ...

Kaj ali o čem nam govori ta najnovejša Stropnikova knjiga, se splača prebrati. Pod slovom Lovec in 7 vozličkov nam predstavlja uganke za otroke, ker besede za odrasle »zlepa ni bilo blizu«, nam pove avtor. Pa čeprav jih ni bilo, so se le zgodile tudi za odrasle kot »rezervne«. Ta rezervna zbirka se začne tako, kakor se dejansko dogaja življenje, ki je, na primer, daljinsko krmiljeno. Več o tem in veliko več v strnjeni obliki, kot je napisano (samo v štirih vrsticah, dveh verzih), je v premisleku, da otroci vse bolj upravljajo s starši. To je le moje mnenje oziroma tako jaz tolmačim fenomen razvoja (brez vpliva avtorja). Ali je zato, žal, vse manj otrok? Mogoče razvoj (napredek?) še zaostaja glede doziranja prepotrebni hormonov za bolj pravično ravnotežje ... (vzgoja med straši in otroki?) ...

Malce sem se izgubil. Toda, ko boste brali to knjigo vi in vaši otroci, se ne boste izgubili, temveč našli. Zato, ker je snov v tej knjigi nabita s toliko energije, pomislekov in osvežitve, ki nas vrača z ene strani v pobot z naravo, z druge, tretje ali ... strani pa v korak z razvojem. Skozi ta Stropnikov svet uganek nas nevede

spodbuja, da le iščemo povezavo ali rezultanto med naravo in razvojem naše civilizacije.

Josip Bačič Savski

Svečano v Novo leto v Topolšici

Oder v Topolšici je v dneh pred novim letom in po novem letu gostil znane in zanimive glasbene goste. Že tradicionalno znani božično-novoletni koncert, letos deseti po vrsti, je upravičil pričakovane napovedi. 28. decembra je bila Topolšica v znamenju Evrope in jazza. Božični ansambel je sestavljen iz samih mladih glasbenikov in mednarodna zasedba je le še prispevala k odličnosti izvedbe. Domači saksofonist Jure Pukl je zaokroževal ta sestav, ob nizozemski pevki

Foto: Andrej Vetrnik

pa je žarela tudi naša Jadranka Juras. Imena nastopajočih smo navedli v napovedniku, tukaj na tem mestu jih lahko samo pohvalimo za izreden glasbeni prispevek temu večeru.

V Topolšici se po novem letu zgodi še en koncert, ki ga tudi ne kaže zamuditi. Pihalni orkester Zarja je ime, ki že samo po sebi zagotavlja odličnost, k njej pa v zadnjem času prispeva tudi Mladinski pihalni orkester glasbene šole, ravno tako pod vodstvom Janija Šuligoja. Tudi Oktet TEŠ se je pridružil vzdušju oziroma ga še požlahtnil, svojevrstno pa sta v veselje povečali sopranistki Darja Čremožnik in Dušanka Simonovič. Kdor pa je bil na novoletnem koncertu v Šoštanju, je lahko pričakoval, da bo tudi v Topolšici kvintet Dori zarezal po domače.

Oder in dvorana v Topolšici sta že večkrat dokazala, da merilo za odličan koncert ni v razkošju prostorov, temveč v kvaliteti nastopajočih in v kulturi poslušalcev.

Je pa Zarja v prednovoletnem obdobju s svojimi gosti seveda navdušila in napolnila športno dvorano v Šoštanju.

Milojka Komprij

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman

Pošteno korakamo v novo leto, noči se krajšajo, novoletne obljube se izpolnjujejo...

V začetku vsakega leta je treba tudi v knjižnicah opraviti inventuro, pregledati zalogo in ugotoviti, koliko knjig je skrivnostno izginilo s polic, katere so na kakršen koli način poškodovane, morda se v kateri skriva ljubezensko pismo. Knjige – pa tudi ostalo knjižnično gradivo - velikokrat nosijo poleg zgodbe tudi pečat svojih uporabnikov ... Tako lahko dobimo več zgodb naenkrat, kar pa tudi ni nujno tako zelo slabo ...

Najbrž ste že opazili, da se tematika te številke vrti okoli mladih, zato sem tudi sama poskušala med knjižnimi novostmi izbrskati tiste, ki se na takšen ali drugačen način ukvarjajo z mladimi in njihovimi problemi. Knjig na to temo v naši knjižnici ne manjka – od serij romančkov za mladostnike do strokovne literature za mlade, pa tudi za starše in vzgojitelje. Uf, ne morem si kaj, da ne bi malo podrezala ... Povejte, res rabimo strokovnjake, psihologe in podobne pametnjakoviče, da nam svetujejo, kako se približati lastnemu otroku, mladostniku; kako reševati konflikte in otroke spodbujati ter usmerjati na »pravo« pot ... Katera pot je prava? Najbrž jih res potrebujemo; vse okoli nas se tako hitro spreminja, da velikokrat ne vemo, kako ravnati, da bo »volk sit in koza cela«. Res pa je, da so konfliktna situacija med starši in otroki (beri: adolescenti) stare kot svet ter da je oblikovanje otrokove pozitivne samopodobe eno najtežjih opravil v času pubertete. No, dovolj laične »psihopedagogike«. Mislim, da je čas, da se posvetim izbranim knjigam.

Prva nosi naslov *Ena vrlina za vsak teden: 100 iger, aktivnosti in razmišljanj za vzgojo vesti, človeških vrednot in etičnega obnašanja pri otrocih in mladih*. Izšla je pri založbi Družina, sicer pa je produkt dveh italijanskih pisateljic: Laure Blanco ter Silvie Carboneli in španske ilustratorke Rose Marie Curto. Knjiga ponuja temelje za rast srečne, izpolnjene in modre osebnosti ter za oblikovanje trdne in preudarne vesti. Ena vrlina za vsak teden

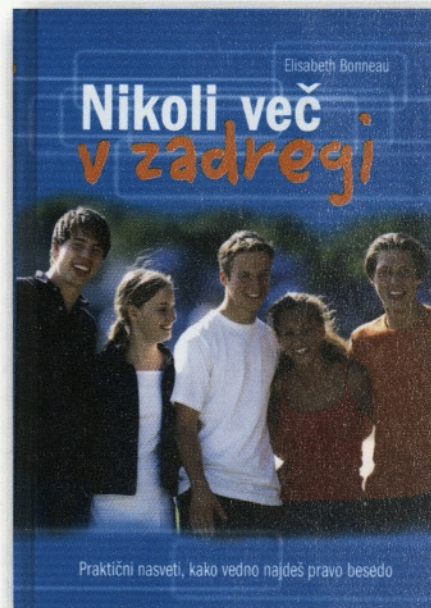
daje vzgojiteljem na voljo vrsto pedagoških pripomočkov, s pomočjo katerih lahko spodbujajo človeške in etične vrednote. Temelji na svetopisemskih odlomkih, ki so jim dodana razmišljanja za otroke. Knjiga vsebuje 52 vrednot in vrlin (od delavnosti do zaupanja), za vsak teden v letu eno, ki so vedno povezane z vsakdanjimi situacijami v šoli, med vrstniki ali doma. Da bi bilo učenje bolj razumljivo in zabavno ter da bi otroci resnično ponotranjili vrednote, avtorice predlagajo vrsto didaktičnih dejavnosti, na primer ročne spretnosti, igre, pesmi, pripovedi, dramske uprizoritve, kuharske recepte, izlete, pogovore ... Knjiga je res polna idej in je v pomoč vzgojiteljem vseh vrst: staršem, učiteljem, katehetom, starejšim bratom in sestram ...

Oči, mami, šola in jaz, je naslov knjige francoske avtorice Marie-Claire Duco. Knjiga je izšla v prevodu Metke Lesnik pri založbi Oka, otroška knjiga in je del zbirke Starševski poklic. Avtorica je psihoterapevtka in psihanalitičarka. Je tudi profesorica angleščine na osnovni šoli v Seine-Saint-Denisu. Ima družino in kopicu izkušenj iz časov, ko je bila mati šolarjev.

Ah, ta šola. Oboževana ali osovražena; kraj velikih upov ali strašnih bojazni ... Knjiga osvetljuje vprašanja, kot so: Kako živi otrok v razredu, kakšen je njegov status? Koliko morajo biti starši pozorni, če želijo resnično spremljati šolanje svojega otroka? Ali vplivajo nanje tudi njihovi šolski spomini? Kako naj se vedejo do učiteljev? Naj pustijo, da grede stvari svojo pot, ali naj se vmešavajo? Kaj pričakujejo učitelji in profesorji? Kakšne težave imajo?

Avtorica poudarja, kako pomembno je, da starši že od prvega razreda osnovne šole budno in ljubeče spremljajo otroka, pa naj bo njegov uspeh izjemen ali skromen. Med učiteljem in starši naj bi se vzpostavilo sodelovanje, utemeljeno na stalnem dialogu, medsebojni podpori in zaupanju. Tako bodo starši pripomogli k otrokovemu razvoju in uspehu. Ob vseh aktualnih razpravah o vlogi in ciljih šole lahko ta knjiga staršem pomaga, da bodo znali izreči pravo besedo in si oblikovati ustrezno mnenje. Prijazna knjižica, ki opisuje veliko primerov iz resničnega življenja šolarjev, njihovih staršev in pedagogov.

Zadnja knjiga v mesečnem izboru nosi naslov *Nikoli več v zadregi: Praktični nasveti, kako vedno najdeš pravo besedo*. Avtorica je Elisabeth Bonneau, knjiga pa je izšla v prevodu

Irene Samide pri Mladinski knjigi v Ljubljani. Že hiter prelet kazala nam pove, da je namenjena predvsem mladim in njihovim težavam pri komuniciranju z okolico. Potne dlani, cmok v grlu, prazna glava, kadar te kdó ogovori, ali pa jecljanje in zardevanje. Velikokrat je težko najti prave besede in argumente, pa naj bo to v šoli, v diskoteki, doma ali pri pisnem izražanju. Vendar se te težave dajo odpraviti. V tej knjigi je kar precej napotkov in nasvetov, kako lahko razumljiveje izraziš svoje želje in potrebe ter kako dosežeš, da ti bodo ljudje zares prisluhnili. Avtorica prireja tečaje komuniciranja in je lahko iz svoje prakse zbrala vrsto nasvetov v zvezi s komuniciranjem in retoriko. Prav tako je sestavila vaje, ki bodo mladim gotovo prišle prav v marsikateri situaciji, ko je treba uporabiti jezik v govorni ali pisni obliki. Eno od vprašanj se na primer glasi: »Kako prepričam starše, da me bodo pustili v kino – čeprav jutri pišemo kontrolko?« Odgovore poiščite v knjigi ...

... ampak najprej jo moram vrniti v knjižnico.

Prostorske informacije

Edi Vučina

V začetku letošnjega leta mi je v roke prišel zanimiv dokument, ki ga je podpisal minister za okolje, prostor in energijo, namenjen pa je »vsem občinam v Republiki Sloveniji« (pravzaprav županom in direktorjem občinskih uprav). V sicer več strani dolgem tekstu sem zaznal drugačen stil samega pisanja, ki je odstopal od običajno videnega sloga dopisov ministra. Minister namreč nič ne odreja ali nalaga, pač pa občine le »opozarja« in jim »priporoča«. Ko že pomislim na dobrodošlo spremembo v komuniciranju oblasti, se mi posveti. Seveda, minister v tem primeru ni v položaju, ko bi lahko županu odrejal, kaj naj dela. Župan je po naši pravni ureditvi voljen neposredno od volivcev, katerim je tudi politično odgovoren. Sicer je odgovoren (vsaj moral bi biti še kdo poleg Popoviča, kaj ne?) tudi kazensko, seveda le če krši zakon, ki ga pred tem sprejme državni zbor (naš župan sprejeme zakone kar sam sebi, kar baje diši po neskladnosti z ustavo, a to je že druga tema).

Govorim seveda o Zakonu o urejanju prostora, ki pristojnost za urejanje prostora izrecno nalaga občini (beri županu). Država sicer preko nekaterih zakonskih izjem lahko poskrbi za svoje lastne interese (na primer, za gradnjo objektov državnega pomena). Ne more pa neposredno poskrbeti za interese občanov, ki bi na primer želeli svoje zemljišče spremeniti v zazidljivo. Tu pa pridemo do problema. Minister bo torej s pomočjo državnega zbora poskrbel za dva nova dokumenta, ki dejansko predstavljata slovo od socialističnega planiranja rabe prostora. To sta »prostorska strategija države« in za tem še »državni prostorski red«. Glede na obljubo v ministrovem dopisu bosta omenjena dokumenta pripravljena še pred vstopom v EU. Po sprejemu obeh dokumentov pa začne teči triletni rok, v katerem morajo

vse občine po Sloveniji izdelati svoje nove dokumente (strategijo in prostorski red), brez katerih sploh ne bo možno pridobiti gradbenega dovoljenja. Ker minister pač ne more ukazovati županom, je v dopisu možno razbrati skrb, da številne občine zahtevni nalogi ne bodo kos ali se naloge ne bodo lotile dovolj odgovorno oz. pravočasno.

Da gre za resnično velik projekt, za katerega bo potrebno zagotoviti dovolj denarja (po mnenju ministra, od 50 do 100 mio SIT) in najeti ustrezne strokovnjake (za našo občino vsaj dva z univerzitetno izobrazbo), je ministru jasno. Je jasno tudi županom? Bodo dojeli priložnost, da bo tisti, ki bo prej uredil prostor občine z novimi akti, primerjalno v prednosti pri privabljanju evropskega kapitala? Kako dolgo se bo posamezna občina še razvijala po samoupravnem družbenem prostorskem planu in kako hitro bo v našo občino »prišla gospa Evropa« je torej bolj kot od države odvisno od našega župana oz. njegove sposobnosti za tekmovanje z ostalimi občinami.

Pretirano veliko upanja pa mi dosedanje delo na področju urejanja prostora ne ponuja. Če bo dokaj zahtevna »tranzicijska naloga« prestrukturiranja občinskega prostora potekala podobno, kot na primer »paradni« projekt izgradnje nove osnovne šole, nas lahko resno zaskrbi za prihodnost naše občine. Kdor še morebiti ne ve o čem govorim, si lahko priskrbi »informacije« (zapisane v gradivu za 9. sejo sveta OŠ), kjer lahko med drugim preberemo, da so »strokovne usluge« firme, ki je po moji presoji zakuhala večino zapletov okoli nove šole, občino stale okroglih deset milijonov SIT. Ni slabo, kaj ne, če upoštevate, da je ESOTECH d.d., ki je sicer dobil štirikrat toliko, vsaj izdelal nekaj debelih map načrtov. Iz omenjenega gradiva, pa lahko razberemo tudi, da je bil rok za izdelavo projektov prekoračen za okoli 10 mesecev, da bi sicer projektanti za zamudo morali poravnati škodo, a le te niso plačali, ker je občina na zamudo sporazumno pristala. Za krivca za zamudo je bil v enem izmed odgovorov naveden kar nov Zakon o graditvi objektov. Pa smo spet na začetku. Da bodo naši otroci eno leto kasneje vstopili v nove šolske prostore, je kriv na začetku omenjeni minister, čeprav je bil po njegovih zagotovilih nov zakon, ki ga je pripravil, sprejet zato, da bi bistveno olajšal in skrajšal pridobitev gradbenega dovoljenja. Kdo nas torej vleče za nos?

Za nos pa so nas, kot kaže, potegnili tudi z zamenjavo porušene bencinske črpalke za zapuščeno hišo ob Cankarjevi ulici, kjer bi po moje najbolje funkcioniral večkrat obljubljeni MLADINSKI CENTER. Sicer, vrata za morebitno »presenečenje« so še vedno odprta. Mogoče bo pa novi lastnik »Langusove hiše«, v njej uredil prostor za generacijo mladih šoštanjčanov, ki bi radi skozi kulturo našli svojo identiteto? To bi pa bilo lepo presenečanje, kaj? Da bi za mlade, namesto občine, poskrbel kar zasebni kapital. Namesto »MN« torej MCS (Mladinski center Šoštanj)!

Dežela nasprotij

2. del

Podobe in besede: Katarina Ročnik

Kitajska, kot smo jo doživele Bernarda, Petra, Tanja in Katarina.

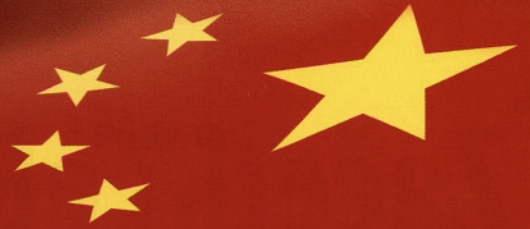
Kaj kmalu smo se sprijaznile z dejstvom, da kitajskega jezika v treh mesecih ne bomo osvojile. Četudi smo se zelo trudile, da bi med njihovim pogovorom razumele vsaj kakšno besedo, je bilo zaman.

Polglasniki, nosniki, preglasi na najrazličnejše načine in glasovi iz vseh koncev grla, ki jih slovenščina ni nikoli raziskala. Ena beseda ima lahko z natančno določeno strešico popolnoma različne pomene. Sporazumevanje s taksisti v kitajsko-slovenskem dialogu je bilo zelo zanimivo. Namesto da zavije levo, lahko kaj hitro z malo močnejšim tonom ukažeš, naj se usede. Sčasoma smo ujeli isto valovno dolžino in kar naenkrat so postale neke čudne besede celo razumljive in vsak dan je ostala v

ušesu kakšna več. Za nas so bile svetle točke predvsem mladi ljudje, ki znajo govoriti v angleščini, čeprav je to bolj kitajska angleščina. Tako je mladi receptor v hotelu zahteval od nas "password, please" (geslo, prosim), namesto "passport" (potni list). Seveda smo se čudno gledali, saj nismo vedele kakšno geslo zahteva od nas. Pod nos smo mu pomolile potni list in vsi smo se smejali. Vsi, stari in mladi, pa znajo pozdravljati tujce s "helou", ampak šele, ko gredo mimo tebe. Znanje angleškega jezika je predvsem pri mlajših presenetljivo dobro. Tako nas je na železniški postaji ogovoril desetletni kitajski deček: "How do you do? How are you?" in sicer v tako dobri izgovorjavi, da bi se lahko me, Evropejke, kar skrile pred njim.

Sporazumevanje s Kitajci je bilo zanimivo tudi pri nakupovanju. Prodajalci so nas kar grabili za rokave in nas s polomljeno angleščino vabili v svoje trgovine: "Luka, luka, čipa fo ju, fenda" ("Look, look, cheaper for you friend," ali po naše: "Poglej, ceneje samo za tebe, prijatelj moj.") Po njihovo je blago, ki ga kupuješ, najboljše kvalitete, čeprav smo bile me po nekajkratnih poskusih nasprotno presenečene. Na vsak način ti poskušajo prodati blago, pa četudi morajo znižati na smešno nizko ceno. Če nimajo ustrezne velikosti, poskusijo z: "Because M and L the same." (V bistvu sta velikosti M in L isti.) Na turističnih območjih je ogromno prodajalcev, ki prežijo za nekitajskimi obrabi in kličejo za tabo: "Lolex, Lolex!" V bistvu prodajajo prestižne Rolex ure za drobiž in samo oni verjamejo, da so originalne. Pri tem jih ovira črka R, ki je niti ne slišijo niti ne morejo izgovoriti. Trgovine so vedno odprtih vrat in to dobesedno, četudi je zunaj pod ničlo. To je znak za kupca, da je dobrodošel. V trgovini so ponavadi cele družine, in sicer oče, ki je boss in nadzoruje prodajo, stara mama, ki v kotu plete copate za svojega vnuka, ki se plazi okrog, in mama, ki še s tremi kolegicami veselo luščijo sončnice.

Kitajci so izvrstni gostitelji. Gosta najraje počastijo z izredno okusno, raznovrstno in predvsem obilno hrano. Za okroglo mizo se zbere večje število ljudi in gost ima to čast, da prvi poskusi jed. Nekateri zvedavo pogledujejo, kako se bo Nekitajec spoprijel s palčkami, manj sramežljivi pa z veseljem pokažejo pravilno tehniko hranjenja s palčkami. Na mizi je vedno toliko jedi, kolikor je ljudi, ki si hrano delijo med seboj. Kitajci ne poznajo navade, da bi vsakdo jedel s svojega krožnika. Okrogla

miza z vrtečo ploščo poskrbi, da je hrana enakomerno porazdeljena med vsemi. Riž, soja in čaj so najpogostejše sestavine kitajskih obrokov. Riž nevtralizira pekoče in ostre okuse in skrbi za ravnovesje v hrani. Soja se pojavlja v obliki sira - tofuja in omak. In čaj, ki ga Kitajci pijejo v velikih količinah kar čez cel dan. Najpogostejši so jasminov, krizantemin ter čaj iz vrtnic, ki prispeva k ženski lepoti. Vsak obrok vsebuje meso, ki je lahko goveje, svinjsko ali piščančje. Skoraj vedno je pripravljeno v kombinaciji z zelenjavo, kot so paprika, lilije, lotos, bambus, špinača, brokoli.

Čisto vsakdanje je, če se na mizi pojavijo kurji kremplji ali raca, ki je s kljunom obrnjena proti tebi in te gleda. Saj pri Kitajcih velja pregovor: "Vse, kar ima štiri noge in ni miza, je užitno jesti." Tega dosledno upoštevajo, saj pojedjo skoraj celo žival. Na mizi se lahko pojavi tudi meso psa (bernardinci so najbolj cenjeni), vendar je takšna hrana že prava specialiteta, za katero je potrebno odšteti tudi več denarja. Torej psi na Kitajskem niso hišni ljubljenci, temveč so to ptice. Lastniki peljejo svoje ljubljence na sprehod tako, da obesijo njihove kletke na drevesa v parkih in poslušajo njihovo žgolenje.

Na ulici ješ kar z rokami in poskušaš hrano, nad katero bi se doma marsikdo zgražal. Izбира je zelo pestra: od pečenih kobilic, sviloprejk, škorpionov, ptičjih zarodkov, žabjih krakov, plesnivih tofujev do morskih zvezd, kač in podobnih specialitet. Ves postopek priprave hrane se odvija pred očmi, tako se lahko še pravi čas odločiš za pokušanje ali pa samo opazovanje.

se nadaljuje

Fotografije, kot si sledijo od leve proti desni:

- Kitajski učenci pred svojo šolo.
- Pridelava riža na terasah.
- Kultura pitja čaja je pri Kitajcih močno prisotna.
- Obilna večerja za okroglo mizo.
- Ponudba svežih rac na ulici.
- Kitajski ražnjiči.
- Ponudba zelenjave na ulici.
- Zajtrk na ulici - nudli.

Začetki elektrifikacije v Šaleški dolini

Miran Aplinc, prof.

V razvoju elektrifikacije na Spodnjem Štajerskem Šaleška dolina nikakor ni bila prva. Poudariti moramo, da razvoj sovpada z razvojem industrije, ki je bila ponekod v Slovenskih deželah na višji razvojni stopnji kot pri nas. Vseeno pa prvi poskusi segajo na konec 19. stoletja, ko že lahko rečemo, da je v dolini obstajala industrija.

Vse področje je še danes pokrito z gozdovi, zato je že takrat cvetelo žagarstvo. V Šoštanju sta bili dve usnjarni, v Škalah pa hitro razvijajoči se premogovnik. Razvoj teh podjetij je podkrepil izgradnjo železniške proge od Celja skozi Savinjsko dolino do Šoštanja in kasneje do Dravograda. Vedno nova odkritja na področju elektrotehnike, so smelim posameznikom in podjetjem ponujala možnost razvoja. Začetek in razvoj elektrifikacije je narekovala potreba zagotoviti ustrezne količine energije tej industriji, čeprav moramo poudariti, da je bila ta na začetku prepuščena sama sebi oziroma posameznikom. Leta 1892 je namreč Franc Skaza v svojem mlinu v Velenju montiral dinamo in z elektriko osvetljeval tudi trg s 180 žarnicami. Po drugih podatkih je bila Skazova elektrarna postavljena šele leta 1905. Turbina 16,5 KM je gnala dinamo moči 7,8 kW in napetosti 230 V.

V Šaleški dolini so velike količine premoga vsekakor ponujale možnost proizvodnje električne energije, vendar do tega ni prišlo takoj. Za potrebe premogovnika in Velenja je bila že leta 1904 zgrajena manjša elektrarna moči 100 kW. Po drugih podatkih naj bi bila zgrajena leta 1909 dva parna stroja s po 180 in 110 KM in generatorja 150 in 135 kV. Daniel Lapp, lastnik premogovnika, je že leta 1908 načrtoval večjo termoelektrarno, ki bi v prvi fazi imela 9000 kW, v drugi fazi pa celo 37000 kW, vendar do tega ni prišlo. Leta 1917 so vnovič poskusili, vendar je do izgradnje velike elektrarne, zaradi vojne in preobrata, prišlo kasneje. Proizvodnja električne energije v Šaleški dolini se je torej začela veliko pred pričetkom delovanja Velenjske termoelektrarne, ki so jo do leta 1929 zgradili pri premogovniku. Ta je nastala iz vojnih reparacij v prvi svetovni

vojni poražene Nemčije. Zgradili so dva turboagregata s po 1250 kW, 5250 V, proizvajalca Brown Boveri (BBC) in dvema Kruppovima kotloma s po 10 ton pare na uro. Elektrarno so z daljnovodom leta 1931 povezali s svetom in jo leta 1934 posodobili in razširili.

Na kratko smo opisali začetek elektrifikacije v gornjem delu Šaleške doline. V Šoštanju ima usnjarska industrija zelo dolgo tradicijo, saj segajo začetki tja v davno leto 1788. Razvijajoča se tovarna je potrebovala novo vrsto energije. Spričo novih znanstvenih izumov na področju elektrotehnike so v tovarni vgradili parno turbino s 35 HP in dva parna kotla moči 50 HP, ki sta služila za pogon delovnih strojev. V razpotegnjenih tovarniških prostorih so vpeljali parno kurjavo in električni dinamo za električno razsvetlavo. Natančnih podatkov, kdaj so začeli v tovarni uporabljati električni tok žal ni. Zanimivo pa je, da o tem poroča posebna knjiga najpomembnejše industrije Avstro-Ogrske monarhije, ki je izšla ob 50. obletnici vladanja cesarja Franca Jožefa, to je leta 1898. Woschnaggi, ki so v začetku stoletja posodabljali in širili tovarno, so pri tem imeli težave z zagotavljanjem zadostne količine električne energije.

Zato so razmišljali tudi o drugih možnostih. Zelo zanimiva je bila ideja Woschnaggov o postavitvi hidroelektrarne na reki Paki. Februarja leta 1914 so za naročnika Tovarno usnja Franz Woschnagg Shönstein izdelali projekt za hidroelektrarno na reki Paki v Penku pri Mešiču. Tri leta kasneje, februarja 1917, je bil projekt na Dunaju potrjen, vendar nikoli ni prišlo do uresničitve. V tem času so namreč zgradili termoelektrarno v tovarni usnja, prav gotovo pa je na to vplival tudi razpad Avstro-Ogrske monarhije. Del tehnične

dokumentacije za hidroelektrarno Penk je bil prvič razstavljen na razstavi Usnjarsko – čevljarska tradicija v Šoštanju in Tržiču, ki je bila predstavljena v Mestni galeriji v Šoštanju novembra 2003.

V Woschnaggovi tovarni usnja so uporabljali za pogon velike elektromotorje, ki so preko transmisij gnali posamezne stroje na oddelkih v proizvodnji. Zato so leta 1915 zgradili znotraj tovarne večjo elektrarno na parni pogon moči 368 kW, znane firme Babkopp. Po nekaterih drugih podatkih je imel parni stroj 500 KM, generator pa 500 kVA, 525 V in napetosti za razsvetlavo 125 V.

Drugi Šoštanski usnjar Ivan Vošnjak je leta 1902 pri svoji tovarni kleja – Agrariji - zgradil dve manjši elektrarni. Tovarna in elektrarna sta stali ob reki Paki, na mestu današnje TEŠ. Naprava je bila sestavljena iz vodne turbine moči 80 KM in parnega stroja moči 35 KM. Dinamo, ki ga je poganjala predvsem vodna turbina, po potrebi pa tudi parni stroj, je imel moč 60 kW in napetosti 2 x 150 V. Energija je bila namenjena za pogon nove tovarne. Del energije je po statistiki iz leta 1910 šel za javno razsvetlavo takrat še trga Šoštanj s 400 žarnicami in delovanje enega elektromotorja. Električno napajanje so speljali iz Agrarije ob reki Paki do trga tudi v Woschnaggovo tovarno in naprej čez Pako v tovarniško naselje.

Agrarija je bila kombinirana elektrarna, ki je lahko ob nizkem vodostaju pognala tudi termo pogon. Generator je dobavila dunajska tovarna Nitzkerl & Co. Šoštanjčani so tako prvič dobili električno razsvetlavo na silvestrovo leta 1902, kar je bil prav gotovo velik dogodek. Za tiste čase je bil to seveda dosežek tehnike in elektrarna je celo prodajala električno energijo. Ta prva elektrarna v Šoštanju je delovala celih

petindvajset let. Velika investicija pri izgradnji nove tovarne in elektrarne, gospodarska kriza in drugi razlogi so leta 1908 povzročili stečaj podjetja Ivana Vošnjaka, ki ga je kasneje kupil bratranec Franz Woschnagg. V 30-ih letih 20. stoletja, ko so Šoštanj začeli oskrbovati z električno energijo iz velenjske elektrarne, je Franz Woschnagg Agrario preuredil v stanovanjsko hišo za delavce.

Manj znano je, da je bila tudi v Topolšici hidroelektrarna. Dr. Gustav von Huttern in dr. Konrad Bertsche tedanja lastnika termalnega kopališča v Topolšici, sta dala leta 1904 na potoku Toplica montirati vodno turbino, ki je gnala dinamo moči 10 kW in napetosti 115 V. Naprava je služila le potrebam kopališča.

S tem kratkim pogledom v preteklost smo skušali »osvetliti« začetke elektrifikacije v Šaleški dolini. Nastanek vseh teh naprav je povezan z interesom človeka spremeniti in lajšati življenje sebi ter drugim. Povezan je z mnogimi bolj ali manj posrečenimi poskusi, ki pa so z desetletji prinesli znanje in pogum ustvariti še kaj več.

bili prisilno mobilizirani v nemško vojsko. Nemcem je po katastrofi pri Stalingu gradu že pričelo primanjkovati vojakov in so iskali vse možne načine, kako pridobiti čim več »topovske hrane«.

Tako so nam, Spodnještajercem (srednji in vzhodni del okupirane Slovenije so poimenovali Untersteiermark, zahodni pa Oberkrain) podelili začasno nemško državljanstvo in nas, po njihovem pojmovanju, lahko zakonito vpoklicali v svoje vojaške enote. Zanimivo pa je dejstvo, da, kolikor je meni znano, to začasno državljanstvo ni bilo nikoli preklicano, kar so izkoristili nekateri naši vojni invalidi, ki so se preselili v Nemčijo, kjer prejemale polno invalidnino, medtem ko oni v Sloveniji prejemale le 1/3 njihove.

Naj povem še to, da če se kdo takratnemu pozivu ni odzval in se je umaknil v ilegalno, kajti pravih partizanskih enot v začetku leta 1943 na Štajerskem še ni bilo, je s tem spravil v nesrečo svojo družino, ki so jo Nemci deportirali in poslali v zloglasne lagerje smrti.

Ob zaključku naj povem še, da sem kljub raznim nevarnim dogodivščinam, ko mi je menda boginja Fortuna stala ob strani, privandral domov sicer živ, a malo manj zdrav. Vendar se moram takoj popraviti! Nisem še prišel domov, temveč do zloglasne jetnišnice v Begunjah, kjer so mene in še kakih 80 sotrpinov ves mesec julij 1945 zasliševali, nas popolnoma sestradali in nazadnje obsodili na smrt z ustrelitvijo. Na mojo srečo pa mi je tudi tu stala ob strani boginja Moira, ki me je čudežno obvarovala pred izkopanimi grobovi in mi rešila življenje ...

Sem pa v prejšnjih Listih, sicer precej zgoščeno, opisal svojo 5-letno življenjsko pot med leti 1940–45 in bom zatorej te svoje spomine enostavno dal »ad acta«.

Pa so se moje vojaške dogodivščine, žal, še nadaljevale in to v uniformi vojakov JNA, kajti vsi bivši pripadniki tujih vojsk so morali na doslужenje vojaškega roka. Večina od nas je bila vpoklicana v tako imenovana »vojna gradževinska poduzečja«, kjer smo morali opravljati začetna dela za poznejšo vojno industrijo. Ker pa sem te dogodivščine tudi že obelodanil, sedaj zares končujem s svojim običajnim:

Pa še to ...

Ker so nam dnevi na našem »prisilnem« delu v osrčju bosanskih hribov in brez kakršne koli možnosti razvedrila minevali neizmerno počasi, ko smo prištevali tedne in dneve do odhoda domov, si je pač vsak po svoje krajšal dolgočasne sobotne in nedeljske popoldneve, ko smo imeli nekaj prostega časa.

Jaz sem preganjal dolg čas s »priložnostno pozemijo«. Nekateri moji sotrpini so namreč svojim izvoljenkam domov radi pošiljali pisemca z nekaj rimanimi vrsticami, pa sem jim pri tem rade volje priskočil na pomoč. Tako je bila pričujoča pesmica namenjena Valterjevi nevesti, ko še ni vedel, da bo šel predčasno domov, in je ostala v mojem »literarnem opusu«.

Da vam osvežim spomin: Brezovski Valter iz Gaberk je bil moj prijatelj iz mladosti, ki pa ga je, žal, doletela tragična usoda mnogo prezgodnje smrti, kar sem opisal v prejšnji številki Lista.

Pogrešam te

*Po polžje počasi mi tečejo dnevi
in tedni nikakor ne grejo naprej;
mi mesec je dolg bil kot celo stoletje,
a doba pol leta se zdi mi brez mej.*

*Iščem utehe zaman v koledarju
in štejem minute ter ure čez dan;
čas mi mineva kot onemu mornarju,
ki išče otoka v daljavi zaman.*

*Imel bi se tukaj jaz kar bolj veselo,
če vedel bi, draga, da misliš na me;
s pesmijo vsak dan bi hodil na delo,
v mislih bi pisma sestavljal za te.*

*Spominjam se stalno na dneve nazaj,
ko komaj sem čakal večernega mraka,
ves srečen odšel sem na zmenek tedaj,
ker vedel sem dobro, da ljuba me čaka.*

*Pozabit mi dni teh tu ni mogoče,
teh srečnih, brezskrbnih in radostnih ur,
želim si že skoraj spet v tvoje naročje
in ločiti od tebe nič več in nikdar.*

*Draga, saj skoraj napočil bo čas,
ko zopet v tvojem bom ležal objemu;
zavriskal bom takrat od srca na glas,
ker konec trpljenja bo – hudemu vsemu ...*

Junij 1949

Dogodilo se mi je ...

Spomni ni gredo »ad acta«

Maks Lomšek

**Res, dogodilo se mi je
in to točno pred 60 leti,
ko sem bil februarja leta
1943 eden od tisočev
slovenskih fantov, ki so**

O VULKANU NA SMREKOVČU

Martina Pečnik

Foto: Matej Novak

Smrekovško pogorje: Smrekovec (1577 m) – Komen (1684 m) – Travnik (1637 m), slikano s Smrekovca. Za pogorjem je v ozadju Raduha (desno) in Savinjske Alpe.

Sledeč govoricam, je mogoče že marsikdo od nas želel prisluškovati vulkanu pod Smrekovcem. Da bi slišal v globine, kako buči in se pripravlja na izbruh... In če dobro prisluhne bučanju v zemlji, boste morda slišali burno zgodovino Smrekovca.

Če njegovo zgodovino pogledamo z geološkega vidika, je bila res precej burna in zanimiva. Začela se je že v davni preteklosti, svoj mejnik pa ima v geoloških obdobjih oligocena in miocena (pred 26–15 milijoni let). Da pa bi bolje razumeli takratno dogajanje, si moramo situacijo ogledati najprej širše...

ri zemljepisu smo se učili, da je površje naše planeta sestavljeno iz litosferskih plošč (gr. »litos« pomeni kamen). Plošče so velikanskih obsegov, presegajo lahko velikosti celin, lahko so dvignjene (kopno) ali pod morsko gladino. Zaradi različne debeline in gostote »plavajo« po zemeljskem plašču. Pri njihovem premikanju pride do razmikanja, trčenja ali spodrivanja. Slednja načina sta bila odločilna za razvoj površja v Sloveniji. Spadamo namreč v območje, kjer je prišlo do spodrivanja in trčenja oceanске evropske z afriško kontinentalno ploščo. Pri tem so se plošče drobile v manjše plošče, njihovo gibanje se je uravnavalo v prelomnih conah. Prihajalo je do vulkanskega delovanja, v morskih bazenih so se kopičile usedline

(sedimenti), ki so ob dvigovanju postajale kopno in danes gradijo naše doline in gore. Osrednja prelomna cona, ki širše gledano loči afriško in evropsko ploščo, se imenuje periadriatski šiv in poteka pod severnimi pobočji Smrekovca.

Smrekovško pogorje je največje sklenjeno območje vulkanskih (magmatskih) kamenin iz oligocena pri nas. Vse kamenine, nastale ob smrekovškem vulkanizmu, imajo skupno stratigrafsko ime smrekovška serija. Raziskovalci si niso enotni, za kakšen tip vulkanizma pravzaprav gre. Nekateri menijo, da je bil vzrok v spodrivanju ene plošče pod drugo. Pri tem se en del površja dviguje (nastajanje gorstev), ob intenzivnem tektonskem delovanju prodira ob prelomih na dan lava (magma). Drugi menijo, da je lahko tudi posledica lokalnega sproščanja energije med oddvajanjem dveh manjših plošč v prelomni coni periadriatskega šiva. Kakor koli že, smrekovski vulkanizem je potekal v morskem okolju.

Primer andezitnega tufa iz plazovine plazu v Raduhi

Značilna kamenina s smrekovškega pogorja je andezitni tuf. Tuf je poimenovan po andezitu, drobnozrnati predornini¹, ki jo sestavljajo silikatni minerali. Ime kamenine torej združuje kamnino sprijetega vulkanskega pepela (tuf) in magmo andezitne sestave (andezit). Z oddaljevanjem od izvornega območja pa se večja tudi delež drugih primesi, zato pogosto najdemo v sestavi kamenine še glinene minerale, ki so posledica blatnih tokov v morskem okolju. Tako lahko npr. v okolici Luč opazujemo že precej »nečiste« andezitne tufe, ki so zaradi visokega deleža gline podvrženi plazenju. Kameninska osnova Smrekovca je dala pogorju tudi njegovo zunanjo obliko. S slemenasto zgradbo in neizrazitimi vrhovi se razlikuje od svojih sosedov Plešivca, Raduhe ali Pece. Tip podlage je botroval tudi razvoju rastlinskih in živalskih posebnosti, ki jih najdemo na Smrekovcu,... a to je že druga zgodba.

¹ predornina = kamnina, ki je nastala iz magme, ki je prodrila na površje.

Sestava magme se je med vulkanskim delovanjem spreminjala. V zgodnjem obdobju je prevladovala neeksplozivna vulkanska dejavnost, kjer je bil nastanek sedimentov vezan na procese nenadnega ohlajanja lave v vodi oz. v plitvo ležeče vlažne sedimente. V poznejšem obdobju je bilo vulkansko delovanje eksplozivno. Ob pričetku vsakega vulkanskega izbruha je prišel v morje najprej debelozrnati vulkanski material. Nato je prihajal vedno drobnejši pepel, pri čemer je nastajala vedno bolj fino zrnata kamenina (tuf), delno že tufit. Nastajanje tufita, ki je zmes vulkanskega pepela, morskega glinastega blata in ostankov organizmov, kaže na nekoliko daljša obdobja posameznih faz izbruhov. Pas vulkanskega delovanja naj bi bil dolg 80–100 km, s središčem severno od današnjih Julijcev. Zaradi kasnejših tektonskih premikanj je ozemlje, kjer se kažejo sledovi smrekovškega vulkanizma, raztrgano. Nadaljevanje vulkanskega območja bi morali iskati pri Zrečah ali celo pod Dravinjskimi goricami in Ptujskem polju.

Foto: Martina Pečnik

Svetloba

Meditacija

Pred mnogimi leti sem nekje prebral, da ima beseda meditacija svoj koren v grški besedi medion, ki naj bi pomenila misliti. Lahko da se motim, vendar ni tako pomembno, da bi se zaradi tega vznemirjali. Na osnovi pomena omenjene besede bi lahko sklepali, da moramo nekaj misliti ali pa je beseda vsaj v zvezi z mišljenjem. Beseda je nekako nerodno izbrana, glede na to, da je Meditacija prav nasprotno stanje, a se je v svetu prijela in se danes tudi uporablja. Lahko bi izbrali tudi kakšno drugo ime, pa bi bilo isto, saj bi ostali samo pri besedah.

Mnogi ljudje, ki so se pojavili na Zemlji, so bili srčni privrženci duhovne poti, ki vodi navznoter v neminljivo. Na tej poti je precej različnih načinov. Kako se pomikati v neznanu, pa je odvisno od narave vsakega posameznika. Ena od možnosti je mentalno prizadevanje, ki omogoča širjenje zavesti posamezniku, ta pa ga potiska v čedalje večjo bližino Svetlobe. Končni rezultat tega ustvarjalnega mentalnega prizadevanja je MEDITACIJA. To je stanje, ko človek izgubi sebe in se prvokrat in dokončno zlije s celoto. Njegova napačna predstava o enačenju s telesnim se razblini in zavest ostane prvokrat čista in izven vsakega znanja. Ko človek zapusti to čudovito moč uma, ki ustvarja svet, in se potopi v polje Svetlobe, nastane zavedanje, obstoj in blaženost. Pot, ki se mi je zdela precej zanimiva, sloni na dejstvu, da je svet minljiv in nima svojega obstoja. Ko zaspimo, se potopimo v globok spanec brez sanj, misleč, da se tega ne zavedamo, ker se zjutraj tega ne spominjamo. Vendar smo ponoči precej bolj zavestni kot čez dan, kajti čez dan nismo zavestno v stiku z večnim, v globokem spanju pa smo. Ko se zjutraj zbudimo, naš um ustvarja svet predmetov, podobno kot pajek plete svojo mrežo iz sebe. Po dolgem dnevu, ko se odpravimo spat, v globokem spanju svet zopet najde svojo naravno mesto v polju Svetlobe.

Naše najbolj prikriti misli so vse, kar je naš tako opevani um. Dokler so misli prisotne, je prisoten svet, ko se te umaknejo, se umakne tudi svet. Vse kar povezuje našo pravo naravo z zunanjim svetom, so čutila, ki se navezujejo na svet, dokler ne predelamo naših vzročnih spominov. Največji problem predstavlja prisotnost misli v našem umu, v naši individualni duši.

Svet poznamo in vemo, da nas stalno vodi za nos. Iz dneva v dan ista pesem, sreča, nesreča, veselje, žalost. Potem so tu še užitki, ki jim ni konca, pa cel kup dela za preživetje, a ljudje še vedno ostajamo nezadovoljni. Ni nam zadosti skodelica čaja, moramo na Luno in sebe obremenjevati z neverjetnimi problemi samo zato, ker mislimo, da smo nezadostni, takšni kot smo. Vse te stvari izhajajo iz naše pozabe, kajti imamo zakrit spomin. Ne zavedamo se svoje trenutne popolnosti in mislimo, da jo bomo dosegli nekje v prihodnosti. Vendar kakor koli raztegnemo čas, ne moremo je nikoli doseči, saj popolnost je že tu in je vedno bila. Samo opomniti se moramo, da smo, da se zavedamo in se ne sprašujemo, kakšni smo. S temi preprostimi naravnimi znanji je seznanjenih premalo ljudi, zato je v svetu toliko gorja, trpljenja in hitenja. Vsi se moramo zavedati, da je nekoč vsega konec. Kaj ostaja za nami, je vseeno, saj velja samo tisto, kar vzamemo s seboj. Vzamemo pa seveda vedno tisto najpomembnejše, naše zavedanje. Nikoli ne vzamemo s seboj zakladov in mej, ozemelj in političnih nazivov, naših prizadevanj za kar koli ali morda našega znanja. Vse to nima nobene vrednosti, kajti pri vstopu v polje Svetlobe moramo na vse to pozabiti. Da bi lahko zapustili misli, se pravi, naš umski svet, ki se nam prikazuje in ga edinega poznamo, je potrebno vsakodnevno poglobljeno zavedanje iz trenutka v trenutek. To pa so prve stopinje v duhovno ali tako imenovano prizadevanje za vstop v Meditacijo.

List sodeluje v akciji MOJ ZDRAVNIK 2004, ki ga že osmo leto organizira revija Viva.

MED NAMI SO LJUDJE, KI VSAK DAN POŽRTVOVALNO IN ODLIČNO OPRAVLJAJO SVOJE POSLANSTVO - NUDIJO POMOČ LJUDEM V STISKI. VČASIH ZADOSTUJE ŽE SAMO NASMEH. NASMEH, KI OZDRAVI.

Z VAŠIM GLASOM SE JIM LAHKO VSAJ SIMBOLIČNO ZAHVALIMO ZA NJIHOVO DELO.

PIŠITE IN GLASUJTE!

Glasovalci glasujejo za: Moj družinski zdravnik -ca, Moj ginekolog -inja ter Moj pediater -rinja

Način glasovanja:

Objavljeni kupon izpolnite in ga pošljete na naslov:

List, Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj

MED AKCIJO LAHKO POSAMEZEN BRALEC GLASUJE SAMO ENKRAT!

Nagrade:

Ves čas akcije bomo razveseljevali izžrebance med glasovalci v sodelujočih časopisih s polletnimi naročninami na revijo Viva.

Med vse, ki boste sodelovali, pa bomo ob zaključku akcije razdelili:

3 x telovadna naprava Ab Swing;

20 x blazina Turbo maximus;

50 praktičnih nagrad

Posebej za bralce Lista:

Med vsemi udeleženci bomo ob zaključku akcije izžrebali in razdelili knjižne nagarde:

3 X Mesto Šoštanj (Franc Hribernik)

5 X Karta občine Šoštanj, ter naselje Šoštanj in Topolšica

Seznam dobitnikov nagrad bo objavljen v aprilskem Listu..

Za etičnost in korektnost akcije ter poteka glasovanja bo skrbela strokovna komisija - ugledni medijski strokovnjaki:

Prim. dr. Marko Demšar, Medicus;

dr. Dean Klančič, Revita, predsednik zasebnih zdravnikov in zobozdravnikov;

dr. Ivan Cibic, Ljubljana;

doc. dr. Marjan Premik, Inštitut za socialno medicino;

prof. dr. Pavle Poredoš, Klinika za žilne bolezni.

List

Izpolnjene kupone pošljite na naslov: List, Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj

Glasujem za:

Mojo družinsko zdravnico ali zdravnika _____

Mojo ginekologinjo ali ginekologa _____

Mojo pediatrijo ali pediatra _____

IME: _____

PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

KRAJ IN POŠTNA ŠTEVILKA: _____

TELEFON: _____

S podpisom jamčim, da so moji osebni podatki resnični in dovoljujem, da Studio Moderna d.o.o. moje navedene osebne podatke hrani in uporablja za statistične obdelave, izpolnjevanje pogodbenih obveznosti, obveščanje o morebitnih napakah na izdelkih, seznanjanjem s posebnimi ponudbami in ugodnostmi, ter za telefonsko, pisno in elektronsko anketiranje. Navedene podatke lahko Studio Moderna d.o.o. obdeluje za lastne potrebe in posreduje drugim pravnim osebam največ 10 let od moje privolitve oziroma do preklica moje pisne privolitve. V tem času bo Studio Moderna d.o.o. zagotovile varovanje osebnih podatkov v skladu z dolžnostmi upravljalca in pravnicami posameznika, kot je to opredeljeno v Zakonu o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS št. 59/99, 57/01).

Studio Moderna d.o.o., Cesta 9. avgusta 4, 1410 Zagorje ob Savi

pokrovitelj akcije

Datum: _____ Podpis: _____

Zen Aj

Klikanje

Foto: A.T.

**Nekateri zamerijo županu,
da govori občanom
ob tej ali oni priložnosti.
V resnici bi mu morali zameriti,
če bi molčal.**

Nisem jaz edini Peter, ki mu klikne.
Vsem kdaj pa kdaj klikne. Tudi če niso Petri.

KL IK

Klikne tudi nekaterim kmetijskim proizvajalcem politike. Pravijo, da je kostna moka posredni produkt kmetijske proizvodnje. In bi zato moral občinski proračun neškodljivim proizvajalcem škodljive kostne moke odmeriti večji proračunski delež odškodnine zaradi neškodljivega uničevanja škodljivega produkta...

KL IK

To me spominja na čase, ko smo nekateri zeleno mislili, da je ekološka zavest prebivalcev Šaleške doline visoka.

Prebivalcev, ki so hoteli dokazovati, da se k njim prikadi največ njihovega žvepla iz naše elektrarne.

Saj veste: več žvepla = več odškodnine...

KL IK

Zeleno = nezrelo.

KL IK

Ko smo ravno pri zelenih...

V Velenju so škodljivo obsevani osveščeni oškodovanci brez odškodnin izklopili zelene mobitele.

Ali zato, da ne bi bili škodljivo obsevani?

Ne. Zato, da bi dobili odškodnine, ker so

njihovo sosedo neškodljivo obsevali z 200 tisočaki....

KL IK

Nikomur v Sloveniji pa še ni padlo na pamet, da bi izklopili rdeče mobitele.

KL IK

OK. Dovolj zelenih. Saj je zdaj vse tako, kot mora biti. Zeleni so postali mladi. Ker so mladi pač še zeleni.

KL IK

Servilna semantika slovenskih medijev do vladajočih politikov je... saj je vse že povedano s: »servilna semantika« - pa hajd, slovarje roke. Zgledamo ful pametni, a ne!

Izraz »politika« kot koš, v katerega so zmetali vladne in opozicijske politike, je lep primer servilne semantike, ki skuša v zadevi »izbrisani« zbrisati aroganco večine, izvoljenih.

KL IK

Nekateri zamerijo županu, da ne prepove kritik na račun svojega dela.

V resnici bi mu morali zameriti, če bi se zanje ne zmenil.

... odgovornega urednika

www.illy.com

KAVABAR ILLY SHOP, Walter Kolar, Prešernov trg 9, Šoštanj
nagrajuje meseca februarja 2004 vse nove naročnike Lista.

DOVRŠENOST PRAŽENJA KAVE

- Delovni čas: ponedeljek - petek od 7:00, do 19:00, sobota 7:00, do 13:00; on nedeljah in praznikih zaprto;
- Najboljša kava v mestu! Za vas!
- Vsi izdelki Illy dosegljivi na enem mestu!
- Svetovanje pri nakupu kave za gospodinjstva, pisarne in gostinske lokale!
- Obiščite nas in zadovoljni boste!
- skodelico izvrstne illy kave lahko naročite v vseh najboljših hotelih po svetu (Sherato, Lauda, Ritz, Plaza,...),
- illycaffe je edina pražarna na svetu, ki se lahko pohvali z dvojnim certifikatom - Certifikatom za vrhunski izdelek in Certifikatom za proizvodni proces, v katerem je vsako zrno kave kontrolirano 144-krat,
- leta 1992 je francoska vlada podelila mešanici illy kave Certifikat za kakovost izdelka,
- s strani DNV- Det Norske Veritas - si je illycaffe pridobil certifikat ISO 9001, ki zagotavlja kakovost proizvodnje,
- Ekskluzivno! Skodelice Illy vseh letnikov tudi pri nas!

Walter Kolar, Prešernov trg 9, Šoštanj, telefon: 03/891-10-13; 031-852-723 fax: 03/891-10-13
e-pošta: w_kolar@hotmail.com, www.illy.com

Vse bralce Lista, ki želijo postati naročniki revije List za najmanj dve leti, čaka v Kavabaru Illy, Prešernov trg 9 Šoštanj praktično darilo.

Lična pločevinasta kasetna kave Illy - po izbiri kofeinska ali brezkofeinska, v vrednosti 1.750,00 SIT.

Darilo bodo novi naročniki lahko dvignili osebno s potrjenim nagradnim kuponom.

Potrjen nagradni kupon boste prejeli po pošti, če boste poslali na naš naslov izpolnjeno NAROČILNICO, ki je natisnjena na tej strani Lista!

Podrobnejše informacije lahko dobite po telefonu, na številki 041-987-634!

Ob prebiranju Lista se vam bo prilegla skodelica kave Illy!

NAROČILNICA

**Nepreklicno naročam List za dobo dveh let.
Letna naročnina znaša 3.000,00 SIT**

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Datum: _____

Podpis: _____

NAGRADNI KUPON

**Za nagrado naročniku v vrednosti 1.750,00 SIT
Samo za naročila v mesecu februarju 2004**

Datum: _____

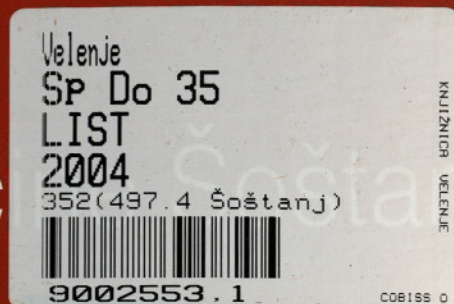
Potrdil: _____

M.P. _____

Nagradni kviz:

Turistična karta občine Šoštanj

Če boste prebrali List, ne bo težko odgovoriti na sledeča vprašanja:

Vprašanje 1:

Kateri član Sveta Občine Šoštanj noče biti kriv za višje cene odvoza odpadkov v Občini Šoštanj?

- A: Leopold Kušar
- B: Matjaž Cesar
- C: Roman Kavšak

Vprašanje 2

S čim je stanovalec enega od šoštanjskih stanovanjskih blokov v zgodnjih jutranjih urah motil sosede?

- A: Z globinskim izsesavanjem pršic iz postelje.
- B: Igranjem na kitaro.
- C: S tolčenjem govejih zrezkov.

Vprašanje 3

Kaj je predornina?

- A: Kamnina, ki nastane iz magme, ki prodre na površje vulkana.
- B: Strošek za en prevoz vlakovne kompozicije skozi predor.
- C: Tekočina, ki priteče iz poredtega žulja.

Med vse, ki boste na priloženem kuponu poslali pravilne odgovore, bomo izžrebali 5 nagrajencev, ki bodo za nagrado prejeli Turistično karto Občine Šoštanj.

Karto lahko tudi kupite za ceno 1.000 SIT v Mestni Galeriji Šoštanj ali Papirnici Pero Šoštanj.

Nagradni kviz:

KUPON 1 - 2004

Turistična karta občine Šoštanj

Vprašanje 1: A B C Vprašanje 2: A B C Vprašanje 3: A B C (obkroži pravilni odgovor)

Ime in priimek:

Naslov:

